

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ, ΣΤΕΛΕΧΩΣΗ ΤΩΝ ΕΛΕΓΚΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ»

A. Γενική παρουσίαση

I. Το νέο σχέδιο νόμου για τη φορολογία εντάσσεται στον ευρύτερο σχεδιασμό του Υπουργείου Οικονομικών για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής που προκύπτει με την απόκρυψη φορολογητέας ύλης στο εσωτερικό της χώρας και συνδυάζεται τόσο με τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης, όσο και με την παρακολούθηση και ενίσχυση των προσπαθειών της χώρας να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά το εύρος των καταστρατηγήσεων ανάλογα με το είδος του πραγματικού φορολογικού ανταγωνισμού που αναπτύσσεται διεθνώς.

Άλλωστε, η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και η ανταλλαγή φορολογικών πληροφοριών έχει γίνει βασική συνιστώσα της πολιτικής των κρατών σε επίπεδο Ο.Ο.Σ.Α και Ε.Ε., καθώς ο επιζήμιος φορολογικός ανταγωνισμός έχει χαρακτηριστεί ως παγκόσμιο πρόβλημα. Από το 2009 έως σήμερα τα περισσότερα κράτη αντιμετωπίζουν το σύνθετο φαινόμενο της φοροδιαφυγής με συνδυασμένα μέτρα και ιδίως με την αναγνώριση της αναγκαιότητας να μην περιορίζεται η ανταλλαγή των φορολογικών πληροφοριών στις περιπτώσεις φορολογικής απάτης και φοροδιαφυγής, αλλά να εκτείνεται σε όλο το φάσμα των φορολογικών θεμάτων.

Ο κυβερνητικός σχεδιασμός αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στο συνδυασμό της εφαρμογής των κατάλληλων θεσμικών και διοικητικών εργαλείων για την αφετηρία ουσιαστικότερων αλλαγών που σηματοδοτούν την προσπάθεια καταπολέμησης της φοροδιαφυγής με όποιον τρόπο και αν αυτή συντελείται.

Το 2010 μπήκαν τα θεμέλια για ένα σύγχρονο πιο αποτελεσματικό και πιο δίκαιο φορολογικό σύστημα. Απλοποιήθηκε το πλαίσιο φορολόγησης των εισοδημάτων, καθιερώθηκε προοδευτικότερη φορολόγηση των εισοδημάτων και των περιουσιών, μπήκαν σε εφαρμογή νέες διαδικασίες διασταυρώσεων και ελέγχου, αναδιοργανώθηκε το Σ.Δ.Ο.Ε. και πολλαπλασιάστηκαν τα ηλεκτρονικά συστήματα και ηλεκτρονικές υπηρεσίες.

Το 2011 είναι το έτος της πλήρους υλοποίησης του νέου θεσμικού πλαισίου και της αναδιοργάνωσης του φορολογικού, ελεγκτικού και εισπρακτικού μηχανισμού, ενώ τίθεται σε εφαρμογή ένα νέο πλαίσιο για την αποτελεσματική καταπολέμηση της φοροδιαφυγής.

II. Η φοροδιαφυγή συντελείται με την καθ' οιονδήποτε τρόπο μη εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων ή γενικότερα με τη μείωση των υποχρεώσεων αυτών με παράνομες ενέργειες και με καταστρατήγηση των φορολογικών νόμων. Η παράνομη απόκρυψη φορολογητέας ύλης φυσικού ή νομικού προσώπου ή άλλης νομικής οντότητας, εμφανίζεται συνήθως με δύο τρόπους: α) την απόκρυψη εισοδήματος από διάφορες πηγές, με σκοπό την πληρωμή χαμηλότερου φόρου και β) την εμφάνιση υπερβολικών ή πλαστών δαπανών, προκειμένου να υπάρξει ωφέλεια από εκπτώσεις και απαλλαγές φόρου. Σε διεθνές επίπεδο το φαινόμενο της φοροδιαφυγής αναπτύσσεται με την επιλογή υπαγωγής στη φορολογία κρατών ή δικαιοδοσιών με

μηδενική ή ιδιαίτερα χαμηλή φορολόγηση για τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή τις νομικές οντότητες κάθε είδους και μορφής.

Η φοροδιαφυγή αναιρεί τον κοινωνικό χαρακτήρα του κράτους, το οποίο στερεί από τους αναγκαίους πόρους για την εκπλήρωση της αποστολής του στους τομείς της υγείας, της πρόνοιας, της παιδείας κ.λπ. Εμποδίζει την αναδιανομή του εθνικού πλούτου με την άσκηση της οικονομικής αποστολής της πολιτείας για τη βελτίωση της θέσης των οικονομικά ασθενέστερων τάξεων. Αποδυναμώνει την άσκηση πολιτικής για την καταπολέμηση της ανεργίας, την εκτέλεση έργων υποδομής και την εν γένει οικονομική ανάπτυξη της χώρας. Στρεβλώνει τον ανταγωνισμό προς όφελος των ανέντιμων εμπόρων. Δημιουργεί φαινόμενα άνισης μεταχείρισης των πολιτών και αμβλύνει τη φορολογική συνείδηση των ειλικρινών φορολογούμενων, επιτείνοντας ακόμη περισσότερο τα υπάρχοντα προβλήματα. Εντείνει το δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας με τη μείωση των δημοσίων εσόδων και συντελεί στη μη υλοποίηση του κρατικού προϋπολογισμού, υποθηκεύοντας ουσιαστικά το μέλλον των νεότερων γενεών. Τέλος, συρρικνώνει τον δημόσιο πλούτο, ο οποίος παράνομα συσσωρεύεται σε αυτούς που φοροδιαφεύγουν. Υπό τις σημερινές συνθήκες της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης και της δημοσιονομικής κατάστασης της χώρας, η φοροδιαφυγή επηρεάζει την οικονομική υπόσταση και φερεγγυότητά της. Συνεπώς, η φοροδιαφυγή αποτελεί μάστιγα του κοινωνικού συνόλου, αφού υπονομεύει τα συμφέροντά του.

Για τους λόγους που προεκτέθηκαν, η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής επιβάλλεται πλέον ως εθνική ανάγκη, για την οικονομική ανάπτυξη και ευημερία της χώρας και των πολιτών της. Κυρίαρχη προτεραιότητα της σημερινής Κυβέρνησης αποτελεί και επιβάλλεται να αποτελεί η αντιμετώπιση και καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, προκειμένου να υλοποιηθεί η επιταγή του άρθρου 4 του Συντάγματος, σύμφωνα με την οποία οι Έλληνες πρέπει να συνεισφέρουν αδιακρίτως στα δημόσια βάρη, σύμφωνα με τη φοροδοτική τους δυνατότητα.

III. Η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής επιβάλλεται να γίνει με νέα, συμπληρωματικά δομικά μέτρα και εντατικοποίηση της αποτελεσματικότητας των φοροελεγκτικών μηχανισμών.

Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου αποσκοπεί στη συμπλήρωση του νομικού πλαισίου και κατά συνέπεια στη θωράκιση του συστήματος με όσα νομικά εργαλεία απαιτούνται για την αποτελεσματική διενέργεια και έκβαση των φορολογικών ελέγχων, αλλά και τη συνολική λειτουργία του συστήματος.

Το σχέδιο νόμου περιλαμβάνει:

Δράσεις για την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής.

Αναδιοργάνωση του ελεγκτικού και εισπρακτικού μηχανισμού.

Βελτίωση του πλαισίου φορολόγησης και διευκόλυνση της επιχειρηματικότητας.

Με το νέο φορολογικό νομοσχέδιο επιχειρείται να διαμορφωθεί ένα δίκαιο και αξιόπιστο φορολογικό σύστημα. Ένα σύστημα φορολόγησης που θα επιβραβεύει και θα ενθαρρύνει τη συμμόρφωση, ενώ θα προστατεύει τον συνεπή φορολογούμενο και το δημόσιο συμφέρον αποτρέποντας την φοροδιαφυγή.

Βασικός στόχος του προτεινόμενου σχεδίου νόμου είναι η βελτίωση των αναπτυξιακών αποτελεσμάτων του φορολογικού συστήματος της χώρας στην πραγματική οικονομία. Για το λόγο αυτό στη φορολογία νομικών προσώπων (Α.Ε., Ε.Π.Ε.) και μερισμάτων μειώνεται ο φορολογικός συντελεστής από 24% σε 20% και εφαρμόζεται για το σύνολο των κερδών. Για τα διανεμόμενα κέρδη προβλέπεται

παρακράτηση φόρου με 25%. Τα μερίσματα εντάσσονται στην φορολογική κλίμακα, ουσιαστικά όμως εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση, (20% σε επίπεδο νομικού προσώπου και 25% παρακράτηση στα μερίσματα) για την πλειοψηφία των μετόχων. Για τους έχοντες χαμηλά εισοδήματα προβλέπεται δικαίωμα επιστροφής του παρακρατούμενου φόρου μερισμάτων. Επίσης για αναπτυξιακούς λόγους, προτείνεται η μη φορολόγηση κατά την εισαγωγή μερισμάτων από χώρες της Ε.Ε., εφόσον δεν διανέμονται τα εισαγόμενα μερίσματα. Εξυπακούεται ότι αν αυτά διανεμηθούν παρακρατείται ο φόρος που αναλογεί στα μερίσματα.

Σχετικά με τα κέρδη από την πώληση μετοχών εισηγμένων στο Χ.Α. προβλέπεται η αύξηση του συντελεστή από 1,5‰ σε 2‰ για πωλήσεις μετοχών που πραγματοποιούνται είτε στο ΧΑ είτε σε αλλοδαπά χρηματιστήρια από την 1.1.2011 και μετά, ενώ ρητά προβλέπεται ότι για μετοχές που αποκτώνται από 1.1.2012 και μετά δεν επιβάλλεται φόρος συναλλαγών αλλά έχουν εφαρμογή οι διατάξεις για τη φορολόγηση της υπεραξίας.

Στο πλαίσιο της ενίσχυσης της έρευνας και τεχνολογίας αναγνωρίζονται επιπλέον (50%) στην έκπτωση των δαπανών έρευνας και τεχνολογίας που πραγματοποιήθηκαν στη χρήση με την παράταση που χορηγείται για τέσσερα έτη, μέχρι 31.12.2014.

Επίσης, περιλαμβάνονται ρυθμίσεις για την αντιμετώπιση του χρόνου επιβολής του ΦΠΑ στις οικοδομές στην περίπτωση που δεν πωλούνται τα διαμερίσματα ή καταστήματα. Για τα εμπορευματικά κέντρα δίνεται η δυνατότητα ένταξης στο καθεστώς Φ.Π.Α. και παρέχεται δικαίωμα έκπτωσης του φόρου που επιβαρύνει την κατασκευή και τη συντήρηση των εμπορευματικών κέντρων.

Για την υποβολή δηλώσεων ΦΠΑ παρέχεται η δυνατότητα καταβολής του οφειλόμενου φόρου σε τρεις μηνιαίες δόσεις, ενώ παράλληλα δίνεται η δυνατότητα καταβολής σε 6 δόσεις.

Στο προτεινόμενο σχέδιο νόμου περιλαμβάνονται διατάξεις για τη θεσμοθέτηση και λειτουργία του Σώματος Φορολογικών Διαιτητών (Σ.Φ.Δ.), που αποτελεί μία ανεξάρτητη αρχή με την οποία επιδιώκεται η επιτάχυνση της επίλυσης των φορολογικών διαφορών που υπερβαίνουν το ποσό των 150.000. Παράλληλα, θεσμοθετείται η, εντός του πλαισίου της φορολογικής διοίκησης, διοικητική επίλυση των φορολογικών διαφορών, για ποσά άνω των 50.000 ευρώ.

Τέλος, στο προτεινόμενο σχέδιο νόμου περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, ρυθμίσεις για την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (Ο.Κ.Ε.), τη σύσταση ανώνυμης εταιρείας για την αξιοποίηση της έκτασης του πρώην Αεροδρομίου Ελληνικού, καθώς και άλλες ρυθμίσεις.

B. Ειδικότερα επί του Κεφαλαίου Α΄

Επί του Άρθρου 1

Με την **παρ. 1** προβλέπεται η σύσταση ως συλλογικού κυβερνητικού οργάνου, Επιτροπής για την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής. Η Επιτροπή αυτή εγκρίνει το Εθνικό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Καταπολέμησης της Φοροδιαφυγής, το οποίο εκπονείται κάθε τρία χρόνια από τη Γενική Διεύθυνση Φορολογικών Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών και περιλαμβάνει συγκεκριμένες δράσεις με μετρήσιμα αποτελέσματα και δείκτες για την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής. Το Πρόγραμμα περιλαμβάνει θεσμικές αλλαγές και λήψη μέτρων για την αποτελεσματική και συντονισμένη λειτουργία των διοικητικών, δικαστικών και διωκτικών αρχών.

Στόχοι του Εθνικού Επιχειρησιακού Προγράμματος είναι:

α) η σύλληψη νέας φορολογητέας ύλης, μέσω εκτέλεσης ελέγχων, εφαρμογής τεκμηρίων και κριτηρίων για την επιλογή των ελεγχόμενων υποθέσεων, αξιοποίησης πληροφοριών και στοιχείων που λαμβάνονται από άλλα κράτη στο πλαίσιο της αμοιβαίας διοικητικής και δικαστικής συνδρομής, καθώς και από διεθνείς υπηρεσίες και οργανισμούς.

β) η φορολογική συμμόρφωση των πολιτών, μέσω της άρσης αδικιών, της απλούστευσης και κωδικοποίησης της φορολογικής νομοθεσίας και της εφαρμογής των νόμων για την ποινική καταστολή των φορολογικών αδικημάτων.

γ) η επιτάχυνση στην είσπραξη των βεβαιωμένων και ληξιπρόθεσμων οφειλών προς το Δημόσιο.

δ) η ανάπτυξη τεχνικών και μεθοδολογίας για τον φορολογικό έλεγχο με έμφαση στους φορολογουμένους υψηλού κινδύνου, τις μεγάλων επιχειρήσεις και τις ενδοομιλικές συναλλαγές.

ε) η ισχυροποίηση της φορολογικής διοίκησης μέσω της καταπολέμησης της διαφθοράς.

Αρμόδια για την παρακολούθηση, αξιολόγηση και έλεγχο εφαρμογής του Εθνικού Επιχειρησιακού Προγράμματος είναι η Εκτελεστική Διυπουργική Επιτροπή, που συνιστάται με την **παρ. 2** του ίδιου άρθρου στο Υπουργείο Οικονομικών και αποτελείται από την πολιτική και διοικητική ηγεσία των Υπουργείων Οικονομικών, Προστασίας του Πολίτη και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Επί του Άρθρου 2

Πέρα από τις κλασικές περιπτώσεις φοροδιαφυγής και εισφοροδιαφυγής, τα τελευταία χρόνια έχει σημειωθεί έξαρση σε δραστηριότητες όπως οι μεθοδευμένες τελωνειακές παραβάσεις (κυρίως λαθρεμπόριο υγρών καυσίμων), η παράνομη λήψη επιχορηγήσεων και επιδοτήσεων από κοινοτικά κονδύλια, η νόθευση του ανταγωνισμού με αθέμιτη προώθηση trusts και cartels ή με καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσης επιχειρήσεων και η ανάπτυξη εξελιγμένων μεθόδων προς αποφυγή πληρωμής φόρων - π.χ. εικονική μεταβίβαση κεφαλαίων από την Ελλάδα σε θυγατρικές ή υπεράκτιες εταιρίες του εξωτερικού, καθώς και η αλλοίωση της εικόνας των πραγματικών κερδών μιας εταιρίας μέσω υπερτιμολόγησης εισαγομένων προϊόντων και υποτιμολόγησης εξαγομένων.

Εν όψει των προεκτεθέντων, είναι προφανές ότι η οικονομική εγκληματική δραστηριότητα πλήττει άμεσα όχι μόνο την εθνική οικονομία, αλλά και τις θεμελιώδεις αρχές και βάσεις της κοινωνίας.

Προβάλλει, λοιπόν, ως επιτακτική η αντιμετώπιση με δραστικότερο τρόπο εκείνων τουλάχιστον των οικονομικών εγκλημάτων, που υπονομεύουν την καλή λειτουργία της οικονομίας ή σημαντικών λειτουργικών κλάδων και θεσμών της. Η παραμέληση του στόχου αυτού δημιουργεί προβλήματα όχι μόνο στα δημοσιονομικά της χώρας, αλλά και στο αίσθημα ασφάλειας των πολιτών και στην εμπιστοσύνη τους για τη λειτουργία ενός υγιούς κράτους δικαίου, χωρίς διακρίσεις υπέρ ορισμένων κοινωνικών ομάδων και σε βάρος άλλων.

Το δίκαιο αποτελεί αναντίρρητα ένα ουσιαστικό εργαλείο για την αντιμετώπιση του προβλήματος, η αποτελεσματικότητά του, όμως, κρίνεται σήμερα ανεπαρκής κυρίως λόγω έλλειψης των αναγκαίων εργαλείων για την αντιμετώπιση του προβλήματος και την επιτυχή εφαρμογή όσων η σχετική νομοθεσία προβλέπει.

Συνεπώς, ο ρόλος της πολιτείας δε μπορεί να περιορίζεται στην αντιμετώπιση του οικονομικού εγκλήματος μόνο δια της καταστρώσεως διατάξεων για τον κολασμό του, αλλά και δια του νομοθετικού εκείνου πλαισίου που θα συμβάλλει στον αποτελεσματικότερο εντοπισμό, διερεύνηση, αποκάλυψη και πάταξη των οικονομικών εγκλημάτων.

Για το λόγο αυτό, επιβάλλεται να θεσμοθετηθεί το όργανο εκείνο που θα καθοδηγεί και εποπτεύει όλους τους ασχολούμενους με τη δίωξη του οικονομικού εγκλήματος υπαλλήλους, ώστε να εκλείψουν τα φαινόμενα διαφθοράς, θα ελέγχει, εποπτεύει, συντονίζει και διευθύνει σε προδικαστικό επίπεδο όλους τους υπαλλήλους που διενεργούν ανακριτικές πράξεις και σχηματίζουν ποινικές δικογραφίες για τα κάθε είδους οικονομικά εγκλήματα, θα συμβάλλει στην ανάπτυξη της διασυνοριακής συνεργασίας και θα υποβάλλει προτάσεις για αλλαγή του σχετικού νομοθετικού πλαισίου, για την αποτελεσματικότερη καταπολέμηση του οικονομικού εγκλήματος.

Η ορθή συστηματικά προσέγγιση του προβλήματος επιβάλλει το όργανο αυτό να είναι εισαγγελικός λειτουργός δηλ. ισόβιος δικαστικός λειτουργός, ο οποίος απολαμβάνει εγγυήσεων προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας και θα ορίζεται με απόφαση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου. Η τοπική αρμοδιότητα του οργάνου αυτού θα πρέπει να εκτείνεται σε ολόκληρη την επικράτεια.

Το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο έχει ήδη και σε άλλες περιπτώσεις διαπιστώσει την ανάγκη άμεσης και στενής καθοδήγησης και εποπτείας των ανακριτικών υπαλλήλων, κατά το στάδιο της προδικασίας. Εισαγγελείς έχουν τοποθετηθεί και υπηρετούν στις Διευθύνσεις Ασφαλείας Αττικής και Θεσσαλονίκης (άρθ. 14 ν. 3217/2005), στη Γενική Διεύθυνση Ασφαλείας Αττικής (Αντιπρομοκρατική) (άρθρο 4 παρ. 3 ν. 2265/1994) και στα Σωφρονιστικά Καταστήματα (άρθρο 572 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας).

Είναι προφανές ότι το πρόβλημα και η ανάγκη τα οποία πρυτάνευσαν στις παραπάνω περιπτώσεις, ώστε ο νομοθέτης να προβλέψει την τοποθέτηση Εισαγγελέα, ισχύει κατά μείζονα λόγο για τα πολύπλοκα, δυσχερώς ανιχνευόμενα και ευρέως διαδεδομένα φαινόμενα της φοροδιαφυγής. Ενδεικτικά αναφέρεται η περίπτωση της απάτης στον τομέα του Φ.Π.Α., η οποία αποτελεί μείζον πρόβλημα σε πολλά κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πέρα από την απώλεια εθνικών εσόδων, η εν λόγω απάτη υπονομεύει το νόμιμο εμπόριο σε ορισμένους τομείς της οικονομίας και στρεβλώνει τον ανταγωνισμό προς όφελος των ανέντιμων εμπόρων. Μια μορφή απάτης του Φ.Π.Α. που έχει αναπτυχθεί τα τελευταία χρόνια και αποτελεί μείζονα λόγο ανησυχίας για τα κράτη - μέλη της Ε.Ε. είναι η απάτη τύπου «carousel» ή «απάτη γαϊτανάκι», η οποία συντελείται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο, με παράδοση

αγαθών απαλλαγμένων από το Φ.Π.Α., μέσω «αφανών» εμπόρων ως διαμεσολαβητών και λοιπών ενδιάμεσων εταιρειών (“buffers”).

Ο συντονισμός άνω των 2.000 «ανακριτικών» υπαλλήλων, καθήκον των οποίων είναι μεταξύ άλλων και η διακρίβωση των αδικημάτων αυτών (Σ.Δ.Ο.Ε. και φοροελεγκτικές και τελωνειακές υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών) καθιστούν επείγουσα την ανάγκη συντονισμού, καθοδήγησης και εποπτείας των προανακριτικών τους πράξεων, από εκπρόσωπο της Εισαγγελικής Αρχής.

Κατ’ αντιστοιχία προς τις προηγούμενες νομοθετικές ρυθμίσεις, εισάγεται με το άρθρο 2 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου ο θεσμός του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος.

Ειδικότερα, Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος ορίζεται με τον αναπληρωτή του εισαγγελικός λειτουργός με βαθμό Αντεισαγγελέα Εφετών. Η τοποθέτησή τους διενεργείται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από απόφαση του οικείου Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου. Ο Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος εκτελεί τα καθήκοντά του με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση, συνεπικουρούμενος από τρεις, τουλάχιστον, εισαγγελείς ή αντεισαγγελείς πρωτοδικών. Εποπτεία και συντονισμός του έργου των εισαγγελικών λειτουργών της παρ. 1, προβλέπεται να ασκείται από Αντεισαγγελέα Αρείου Πάγου, που ορίζεται για το σκοπό αυτό με πλήρη ή μερική απασχόληση από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

Στις παρ. 3 και 4 περιγράφονται τα καθήκοντα του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, απαριθμούνται ενδεικτικά οι υποθέσεις των οποίων επιλαμβάνεται και γενικότερα ο τρόπος δράσης του, με αρμοδιότητα που εκτείνεται σε όλη την Επικράτεια.

Ειδικότερα, ο Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος εποπτεύει, καθοδηγεί και συντονίζει τις ενέργειες των γενικών ή ειδικών προανακριτικών υπαλλήλων των φοροελεγκτικών υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών, του Σ.Δ.Ο.Ε., των Τελωνείων, της Ε.Λ.Υ.Τ. κλπ. Η εποπτεία, η καθοδήγηση και ο συντονισμός αφορά στις ενέργειες στις οποίες προβαίνουν οι παραπάνω υπάλληλοι κατά τη διενέργεια ερευνών, προκαταρκτικής εξέτασης ή προανάκρισης για την εξακρίβωση τελέσεως πάσης φύσεως φορολογικών και οικονομικών εγκλημάτων που διαπράττονται σε βάρος του Δημοσίου, των ν.π.δ.δ., των ο.τ.α. και των νομικών προσώπων του ευρύτερου δημόσιου τομέα και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ή βλάπτουν σοβαρά την εθνική οικονομία.

Με το ίδιο άρθρο προβλέπεται ότι στο Υπουργείο Οικονομικών (Σ.Δ.Ο.Ε.) συστήνεται Γραφείο Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, το οποίο παρέχει διοικητική και γραμματειακή υποστήριξη στον Εισαγγελέα και τους εισαγγελικούς λειτουργούς που τον επικουρούν στην άσκηση των καθηκόντων του. Υπηρεσιακή μονάδα του Γραφείου προβλέπεται ότι μπορεί να συστήνεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και στην Περιφερειακή Διεύθυνση Κεντρικής Μακεδονίας του Σ.Δ.Ο.Ε.

Επί του Άρθρου 3

Με το άρθρο 3 επαναρυθμίζεται το προβλεπόμενο από το άρθρο 25 του ν. 1882/1990 ποινικό αδίκημα της μη καταβολής βεβαιωμένων χρεών προς το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τις επιχειρήσεις και τους οργανισμούς του ευρύτερου δημόσιου τομέα, καθώς και τα προβλεπόμενα από τα άρθρα 17, 18 και 19 του ν. 2523/1997 αδικήματα της φοροδιαφυγής για παράλειψη υποβολής ή υποβολή

ανακριβούς δήλωσης στη φορολογία εισοδήματος, της φοροδιαφυγής για μη απόδοση ή ανακριβή απόδοση Φ.Π.Α. και παρακρατούμενων φόρων, τελών ή εισφορών και της φοροδιαφυγής για πλαστά, εικονικά ή νοθευμένα φορολογικά στοιχεία, καθώς και για μη εφαρμογή διατάξεων του Κ.Β.Σ., αντίστοιχα.

Ειδικότερα:

1. Θεσπίζονται ως διαρκή και επομένως, ως συνεχή αυτόφωρα, τα αδικήματα:

α) της μη καταβολής βεβαιωμένων και ληξιπρόθεσμων χρεών προς το Δημόσιο, με χρόνο τέλεσης του αδικήματος το χρονικό διάστημα από την παρέλευση των τεσσάρων μηνών μέχρι τη συμπλήρωση χρόνου αντίστοιχου με το 1/3 της κατά περίπτωση προβλεπόμενης προθεσμίας παραγραφής. Η πράξη στην περίπτωση αυτή μπορεί να κριθεί αιτιώρητη, εάν το ποσό που οφείλεται στο Δημόσιο εξοφληθεί μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσης σε οποιονδήποτε βαθμό.

β) της φοροδιαφυγής με την παράλειψη υποβολής ή την υποβολή ανακριβούς δήλωσης στη φορολογία εισοδήματος

και γ) της φοροδιαφυγής για μη απόδοση ή ανακριβή απόδοση Φ.Π.Α και λοιπών παρακρατούμενων φόρων, τελών ή εισφορών, με χρόνο τέλεσης αυτών το χρονικό διάστημα από την ημέρα κατά την οποία για πρώτη φορά όφειλε να ενεργήσει ο υπαίτιος μέχρι τη συμπλήρωση χρόνου αντίστοιχου με το 1/3 της κατά περίπτωση προβλεπόμενης προθεσμίας παραγραφής.

2. Αυξάνονται οι πλημμεληματικές ποινές της μη καταβολής βεβαιωμένων και ληξιπρόθεσμων χρεών προς το Δημόσιο.

3. Αυξάνονται οι κακουργηματικές ποινές της περίπτωσης β' της παρ. 2 του άρθρου 17, της περίπτωσης γ' της παρ. 1 του άρθρου 18 και της περίπτωσης β' της παρ. 1 του άρθρου 19 του ν. 2523/1997, από κάθειρξη μέχρι δέκα ετών, σε κάθειρξη μέχρι είκοσι έτη.

Περαιτέρω, με τις προτεινόμενες διατάξεις αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 21 του ν. 2523/1997 του ίδιου νόμου και επανακαθορίζεται η διαδικασία υποβολής της μηνυτήριας αναφοράς, για την άσκηση ποινικής δίωξης για τα αδικήματα της φοροδιαφυγής που προβλέπονται στα άρθρα 17, 18 και 19 του ίδιου νόμου, ορίζεται δε ρητά ότι η ποινική δίωξη δεν αρχίζει για καμία από τις περιπτώσεις των αδικημάτων αυτών, αν αυτός κατά του οποίου πρόκειται να ασκηθεί η ποινική δίωξη έχει κατά του Δημοσίου βέβαιη και εκκαθαρισμένη απαίτηση, ποσού ίσου ή μεγαλύτερου από αυτό για το οποίο διώκεται.

Στα πλημμελήματα της φοροδιαφυγής του ν. 2523/1997, η μετατροπή και αναστολή της ποινής ακολουθεί το γενικό κανόνα των άρθρων 82 και 99 επ. του Ποινικού Κώδικα. Προβλέπεται, όμως, ότι δεν χωρεί μετατροπή ή αναστολή εκτέλεσης της ποινής σε περίπτωση δεύτερης και κάθε περαιτέρω υποτροπής στα πλημμελήματα αυτά. Η μετατροπή της ποινής, στην περίπτωση αυτή, προβλέπεται να γίνεται με ελάχιστο ποσό ανά ημέρα εξαγοράς τα 20 ευρώ, αντί των 3 ευρώ που ισχύει σήμερα, ανώτατο δε ποσό εξαγοράς ορίζονται τα 100 ευρώ.

Αντικαθίσταται η παράγραφος 9 του άρθρου 21 του ν. 2523/1997 και προβλέπεται ότι στα κακουργήματα του νόμου αυτού, ως «συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης», κατά το άρθρο 497 παρ. 8 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, νοείται ότι θα λαμβάνεται υπόψη και σε καταφατική περίπτωση θα χορηγείται πάντοτε αναστολή, και η εκ μέρους του κατηγορουμένου καταβολή όλων ή μέρους των οφειλομένων φόρων, τελών ή εισφορών με τις κάθε είδους προβλεπόμενες προσαυξήσεις, τέλη και πρόστιμα επί αυτών. Αν το δικαστήριο κρίνει ότι δεν πρέπει να χορηγηθεί ανασταλτικό αποτέλεσμα στην έφεση, τάσσει προθεσμία τριών εργασίμων ημερών στον κατηγορούμενο μέσα στην οποία ο τελευταίος μπορεί να καταβάλει τους οφειλόμενους φόρους, τέλη ή εισφορές με τις κάθε είδους προβλεπόμενες

προσαυξήσεις, τέλη και πρόστιμα επί αυτών, οπότε στην περίπτωση αυτή χορηγείται υποχρεωτικά αναστολή εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης. Την ίδια έννομη συνέπεια έχει η καταβολή των ως άνω ποσών όταν ζητείται η αναστολή εκτέλεσης της απόφασης, κατά το άρθρο 497 παρ. 7 Κ.Π.Δ.

Γ. Ειδικότερα επί του Κεφαλαίου Β΄

Επί του Άρθρου 4

Με τις διατάξεις του άρθρου 4 του σχεδίου νόμου προβλέπεται η σύσταση στο Υπουργείο Οικονομικών θέσεων Ελεγκτών Βεβαίωσης και Αναγκαστικής Είσπραξης των Εσόδων του Κράτους. Οι θέσεις αυτές καλύπτονται από υπαλλήλους κλάδων του Υπουργείου Οικονομικών, κατηγορίας ΠΕ και ΤΕ.

Με τις **παρ. 3, 4 και 8** καθορίζεται η διαδικασία επιλογής των υπαλλήλων που καταλαμβάνουν τις θέσεις Ελεγκτών Βεβαίωσης και Αναγκαστικής Είσπραξης των Εσόδων του Κράτους. Οι Ελεγκτές επιλέγονται με ουσιαστική, διαφανή και αξιοκρατική και διαδικασία, η οποία ρυθμίζεται με τις διατάξεις του ίδιου άρθρου και προβλέπει προκήρυξη των θέσεων και επιλογή των υποψηφίων από πίνακα επιτυχόντων που καταρτίζεται από την Ειδική Επιτροπή Αξιολόγησης, που θεσπίζεται με την παράγραφο 16. Οι επιλεγέντες για τις θέσεις Ελεγκτών Βεβαίωσης και Αναγκαστικής Είσπραξης των Εσόδων του Κράτους υπογράφουν συμβόλαιο αποδοτικότητας, στο οποίο διαλαμβάνονται οι συγκεκριμένες υποχρεώσεις και οι ποιοτικοί και ποσοτικοί στόχοι που αναλαμβάνουν να επιτύχουν, μέσα σε συγκεκριμένο, βραχύ χρονικό διάστημα οκτώ μηνών. Οι Ελεγκτές αξιολογούνται ανά τακτά χρονικά διαστήματα, και επαναξιολογούνται ενδιάμεσα, ώστε να ελεγχθεί εάν επιτεύχθηκαν οι στόχοι και οι υποχρεώσεις που ανέλαβαν. Η αξιολόγησή τους επιβάλλεται προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της δημιουργίας υψηλού επιπέδου ελεγκτικού και εισπρακτικού δυναμικού που θα στελεχώνει τις οργανικές μονάδες του Υπουργείου Οικονομικών. Η επιλογή, αξιολόγηση και επαναξιολόγηση των Ελεγκτών (υπαλλήλων και προϊσταμένων) διενεργείται από Ειδική πενταμελή Επιτροπή.

Η Επιτροπή Αξιολόγησης και Επιλογής Προσωπικού προβλέπεται στην παράγραφο 16 και αποτελείται από τους Προϊσταμένους των Γενικών Διευθύνσεων Διοικητικής Υποστήριξης και Φορολογίας της Γενικής Γραμματείας Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων του Υπουργείου Οικονομικών και τρεις Προϊσταμένους Διευθύνσεων της ίδιας Γενικής Γραμματείας.

Προβλέπεται, επίσης, με την παρ. 15 ότι οι Ελεγκτές Βεβαίωσης και Είσπραξης των Εσόδων του Κράτους, κατά τη διάρκεια της θητείας τους, ακόμη και μετά από την αποχώρησή τους από τη θέση αυτή, υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου των διατάξεων της παρ. 1 περ. δ΄ του άρθρου 157 και του άρθρου 163 του ν. 3528/2007, το οποίο κρίνει τις πειθαρχικές τους υποθέσεις κατά προτεραιότητα και σε πρώτο και τελευταίο βαθμό.

Οι υποψήφιοι, με την αίτηση επιλογής τους σε θέση Ελεγκτή Βεβαίωσης και Αναγκαστικής Είσπραξης των Εσόδων του Κράτους, υποβάλλουν Ειδική Αναλυτική Δήλωση Περιουσιακής Κατάστασης (Πόθεν Έσχες).

Με την ίδια διάταξη θεσπίζονται κωλύματα για τους υποψηφίους και επιλεγέντες που σχετίζονται κυρίως με την για οποιοδήποτε λόγο πειθαρχική δίωξη αυτών, καθώς και υπηρεσιακά, αλλά και οικονομικά κίνητρα, λόγω της υψηλής ευθύνης και της συνάρτησης της ιδιαίτερης αμοιβής με την επίτευξη συγκεκριμένων στόχων και μόνο εφόσον επιτευχθούν οι ποσοτικοί και ποιοτικοί αυτοί στόχοι. Τέλος, προβλέπεται ότι

αν από την αξιολόγηση προκύψει ότι δεν επιτεύχθηκαν όλοι οι ποσοτικοί και ποιοτικοί στόχοι ή δεν τηρήθηκαν οι τυχόν λοιπές υποχρεώσεις που διαλαμβάνονται στο συμβόλαιο αποδοτικότητας και αυτό οφείλεται και σε υπαιτιότητα του υπαλλήλου, αυτός απαλλάσσεται αυτοδίκαια από τα καθήκοντα της θέσης του Ελεγκτή.

Τέλος, ορίζεται ότι συμβόλαιο αποδοτικότητας υπογράφουν και οι Προϊστάμενοι των κρίσιμων για την είσπραξη των δημοσίων εσόδων οργανικών μονάδων χωρίς να θίγεται το σύστημα επιλογής τους, το οποίο παραμένει αυτό που ορίζεται στο ν. 3839/2010. Η επίτευξη, ωστόσο, των ποιοτικών και ποσοτικών στόχων ή η μη επίτευξή τους λαμβάνεται υπόψη ως κριτήριο για την προαγωγική τους εξέλιξη, σύμφωνα και με όσα θα καθοριστούν με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών.

Επί του Άρθρου 5

Με τις διατάξεις του άρθρου 5 συνιστάται στο Υπουργείο Οικονομικών αυτοτελής υπηρεσία επιπέδου Διεύθυνσης, που υπάγεται απευθείας στον Υπουργό Οικονομικών, με τίτλο «Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων». Ως παράρτημα της υπηρεσίας αυτής προβλέπεται να λειτουργεί στη Θεσσαλονίκη, η Υποδιεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων Βορείου Ελλάδος. Έργο της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων είναι η αντιμετώπιση της διαφθοράς στους κόλπους των ελεγκτικών και εισπρακτικών μηχανισμών του κράτους, με τη συλλογή, επεξεργασία και αξιοποίηση πληροφοριών και στοιχείων που αφορούν στην εμπλοκή υπαλλήλων του Υπουργείου Οικονομικών και των εποπτευόμενων από αυτό νομικών προσώπων, σε ποινικά και πειθαρχικά αδικήματα, την πειθαρχική τους δίωξη και την ενημέρωση των αρμόδιων για την άσκηση ποινικής δίωξης αρχών. Η Υπηρεσία αυτή προβαίνει, επίσης, και στον έλεγχο των δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης (πόθεν έσχες) των ίδιων υπαλλήλων. Ειδικότερα θέματα που αφορούν στην εφαρμογή του άρθρου αυτού προβλέπεται ότι ρυθμίζονται με κοινές υπουργικές αποφάσεις ή με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

Επί του Άρθρου 6

Με τις διατάξεις του άρθρου 6 επιδιώκεται η αξιοποίηση από το Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.) της εμπειρίας αξιόλογων από άποψη ήθους, προσήλωσης στο υπηρεσιακό καθήκον, επαγγελματικής επάρκειας και κατάρτισης, ικανότητας συνεργασίας και επίδειξης ομαδικού πνεύματος, καθώς και δυνατότητας ανάπτυξης πρωτοβουλιών στην υπηρεσία, στελεχών του Υπουργείου Οικονομικών, καθώς και η εκπαίδευση των νεοδιόριστων υπαλλήλων που τοποθετούνται σ αυτό, με στόχο τη βελτίωση της αποδοτικότητας και ποιότητας στην παροχή των υπηρεσιών του. Προς το σκοπό αυτόν, προβλέπονται οι αναγκαίες μεταβολές στα κριτήρια επιλογής των υπαλλήλων του Σ.Δ.Ο.Ε., με ταυτόχρονη κατάργηση της ποσόστωσης 20%-30% ια τη στελέχωση του εν λόγω Σώματος από νεοδιόριστους, στο σύνολο των υπηρετούντων.

Επί του Άρθρου 7

Με το άρθρο 7 συμπληρώνονται οι διατάξεις του Οργανισμού του Υπουργείου Οικονομικών, προκειμένου να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα στη διεθνή διοικητική συνεργασία στον τομέα της άμεσης φορολογίας, με τη σύσταση ειδικού τμήματος στη

Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων (π.δ. 249/1998, Α' 186) του Υπουργείου Οικονομικών.

Αρμοδιότητά του είναι η ανταλλαγή των αναγκαίων πληροφοριών για τον ορθό καθορισμό του φόρου σε όλα τα πεδία όπου αναπτύσσεται η διοικητική συνεργασία μεταξύ των κρατών, σε διμερές ή διεθνές ή σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι πληροφορίες που λαμβάνονται χρησιμοποιούνται για φορολογικούς σκοπούς, ήτοι για τη βεβαίωση την είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση, τη δίωξη ή την εκδίκαση προσφυγών και συνιστούν τον πυρήνα της διοικητικής συνεργασίας.

Σε διεθνές επίπεδο, η αμοιβαία διοικητική συνδρομή στον τομέα της άμεσης φορολογίας προβλέπεται στο οικείο άρθρο των Συμβάσεων για την Αποφυγή της Διπλής Φορολογίας (Σ.Α.Δ.Φ.), σχετικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, που έχει συνάψει η χώρα μας με τα άλλα κράτη.

Σε επίπεδο Ε.Ε., παρέχεται παράλληλα η δυνατότητα ανταλλαγής φορολογικών πληροφοριών μεταξύ των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών με τους όρους και τις προϋποθέσεις που ορίζονται στις διατάξεις των νόμων: α) ν.1914/1990 (Α' 178), β) ν. 3312/2005 (Α' 35) και του ν. 3453/2007 (Α' 74), με τις οποίες ενσωματώθηκαν οι διατάξεις της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ με τις τροποποιήσεις της, σχετικά με την «Αμοιβαία Συνδρομή των αρμοδίων αρχών των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της άμεσης φορολογίας».

Η χώρα μας συμμετέχει στις αρμόδιες Επιτροπές του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (Ο.Ο.Σ.Α.), καθώς και της Ε.Ε. για την ενίσχυση της ανταλλαγής των πληροφοριών, ως μέσου αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής σε ευρωπαϊκό, αλλά και διεθνές επίπεδο. Στο πλαίσιο της διεύρυνσης της διεθνούς διοικητικής συνεργασίας απαιτείται η διαπραγμάτευση, σύναψη ή αναθεώρηση γενικών ή ειδικών συμφωνιών/μνημονίων κ.λπ. είτε με χώρες με τις οποίες η Ελλάδα έχει ήδη συνάψει Σ.Α.Δ.Φ., προκειμένου να είναι αποτελεσματική η ανταλλαγή των πληροφοριών με βάση το νέο άρθρο 26 του Προτύπου Σύμβασης του Ο.Ο.Σ.Α., είτε με χώρες με τις οποίες η Ελλάδα δεν έχει υπογράψει Σ.Α.Δ.Φ. και ιδίως με εκείνες από τις χώρες/δικαιοδοσίες κ.λπ. που ανήκουν στην κατηγορία των μη συνεργάσιμων κρατών, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 51Α του Κ.Φ.Ε.

Οι πληροφορίες αυτές αφορούν σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή και εν γένει σε νομικές οντότητες με εισοδήματα που προκύπτουν στο έτερο συμβαλλόμενο κράτος και πιθανόν δεν δηλώνονται ή δηλώνονται μερικώς στην Ελλάδα. Με τη σύσταση του Τμήματος αυτού επιδιώκεται η τυποποίηση των διαδικασιών, η διαπραγμάτευση, σύναψη, εισηγήση για την κύρωση και παρακολούθηση των σχετικών διεθνών συμφωνιών/μνημονίων/πρωτοκόλλων κ.λπ., καθώς και η εναρμόνιση του εσωτερικού δικαίου με το παράγωγο κοινοτικό δίκαιο στο πεδίο της ανταλλαγής των πληροφοριών. Στόχος είναι η σώρευση τεχνογνωσίας, η επίτευξη διοικητικών οικονομικών κλίμακας και η βέλτιστη αποτελεσματικότητα στον τομέα της διεθνούς διοικητικής συνεργασίας για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής.

Επί του Άρθρου 8

Με την προτεινόμενη **παρ. 1** προστίθεται νέο άρθρο 67Α, με τίτλο «Έλεγχος από το γραφείο», στον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (Κ.Φ.Ε., ν. 2238/1994, Α' 151).

Με την παράγραφο 1 του νέου αυτού άρθρου καθιερώνεται ο τακτικός η προσωρινός έλεγχος που διενεργείται από το γραφείο για τους υποκείμενους σε φόρο, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 2 και 101 του Κ.Φ.Ε. Ειδικότερα, ο έλεγχος από το

γραφείο, διατάσσεται από τον προϊστάμενο της ελεγκτικής υπηρεσίας στην οποία υπάγονται για τον μερικό προσδιορισμό τους εισοδήματός τους και για ένα ή περισσότερα συγκεκριμένα θέματα ή φορολογικά αντικείμενα και διενεργείται στο κατάστημα της ελεγκτικής υπηρεσίας με βάση τα συγκεκριμένα στοιχεία που έχει στη διάθεσή της και ορίζονται ρητώς. Με αυτό τον τρόπο ελέγχου επιδιώκεται: α) η εξοικονόμηση του παραγωγικού χρόνου των φορολογικών οργάνων λόγω της μη μετάβασής τους στις επαγγελματικές εγκαταστάσεις των ελεγχόμενων επιτηδευματιών, ώστε ο χρόνος αυτός να διατίθεται στη διενέργεια περισσότερων και αποδοτικότερων ελέγχων και β) η μη όχληση των επιτηδευματιών.

Με την παράγραφο 2 του νέου αυτού άρθρου προβλέπεται, ότι ο προϊστάμενος της ελεγκτικής υπηρεσίας διενεργεί έλεγχο στην έδρα της επιχείρησης, ιδίως σε υποθέσεις για τις οποίες αποφαινεται ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 32 του Κ.Φ.Ε για τον εξωλογιστικό προσδιορισμό του εισοδήματος, σύμφωνα με τον έλεγχο που διενεργήθηκε από το γραφείο που προβλέπεται στο άρθρο 67 και στην προηγούμενη παράγραφο, όταν απαιτείται έλεγχος της παραγωγής για τον προσδιορισμό των οικονομικών αποτελεσμάτων της επιχείρησης, όταν απαιτείται χρήση ειδικού λογισμικού για την επαλήθευση της εγκυρότητας των οικονομικών στοιχείων που δίνονται στις φορολογικές αρχές, όταν απαιτείται έλεγχος των ειδικών αρχείων προκειμένου για επιχειρήσεις που ασχολούνται με το ηλεκτρονικό εμπόριο, αν κρίνει αιτιολογημένα ότι είναι αναγκαίο ή αν έχει διενεργηθεί έλεγχος από το γραφείο, για συγκεκριμένο ποσοστό υποθέσεων το οποίο καθορίζεται με υπουργική απόφαση.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του νέου αυτού άρθρου ορίζεται ότι οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 66 που αναφέρονται στα δικαιώματα του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, των παραγράφων 3, 4, και 5 του άρθρου 67 περί προσωρινού ελέγχου και της παραγράφου 5 του άρθρου 68 περί έκδοσης προσωρινού φύλλου ελέγχου, έχουν ανάλογη εφαρμογή.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του νέου αυτού άρθρου ορίζεται ότι τα δικαιώματα του ελέγχου, όπως ορίζονται στο άρθρο αυτό, καθώς και στα προηγούμενα άρθρα 66 και 67 έχει και η Γενική Διεύθυνση Φορολογικών Ελέγχων, η οποία μπορεί να διατάσσει και επανέλεγχο για οποιαδήποτε φορολογική υπόθεση, με υπαλλήλους της αρμόδιας ελεγκτικής υπηρεσίας ή με άλλους υπαλλήλους των ελεγκτικών υπηρεσιών που εποπτεύει, οι οποίοι μετακινούνται για το σκοπό αυτό με απόφασή της.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του νέου αυτού άρθρου προβλέπεται, ότι η Γενική Διεύθυνση Φορολογικών Ελέγχων έχει την ευθύνη της εκπόνησης τυποποιημένων ελεγκτικών διαδικασιών και τεχνικών ελέγχου, προκειμένου αυτές να εφαρμόζονται από τις αρμόδιες ελεγκτικές υπηρεσίες στο πλαίσιο της γενικής αρμοδιότητάς της για το σχεδιασμό, την επίβλεψη και τη διενέργεια των κατάλληλων ελέγχων και διασταυρώσεων σε κεντρικό επίπεδο. Η επιλογή υποθέσεων που θα ελεγχθούν γίνεται από τη Γενική Διεύθυνση Φορολογικών Ελέγχων, μετά από εισήγηση του προϊσταμένου της ελεγκτικής υπηρεσίας, με τη συνεργασία της Γ.Γ.Π.Σ., σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 80 του ν. 3842/2010 (Α' 58).

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της **παρ. 2** αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 66 του Κ.Φ.Ε. και ορίζεται η υποχρέωση του προϊσταμένου της ελεγκτικής

υπηρεσίας να ελέγχει την ακρίβεια των επιδιδόμενων δηλώσεων των υπόχρεων και να προβαίνει σε έρευνα για την εξακρίβωση των υπόχρεων που δεν έχουν υποβάλει δηλώσεις. Για την εξασφάλιση της αποτελεσματικότητας του ελεγκτικού του έργου ορίζονται οι ευχέρειες που του παρέχονται, μεταξύ των οποίων είναι και η δυνατότητα να ζητεί πληροφορίες από τους δημόσιους ή και ιδιωτικούς φορείς, καθώς και από τις επαγγελματικές, εμπορικές, βιομηχανικές κ.λπ. οργανώσεις (ήτοι κάθε φορέα της Γενικής Κυβέρνησης, κάθε χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, ιδιωτική επιχείρηση και γενικά από κάθε οργάνωση επαγγελματική, εμπορική, βιομηχανική, γεωργική κλπ.), οι οποίοι υποχρεούνται σε παροχή τους. Έναντι των αρμοδίων φορολογικών οργάνων που διενεργούν έλεγχο δεν μπορεί να ισχύσει οποιοδήποτε απόρρητο, γενικό ή ειδικό, οποιασδήποτε μορφής με μόνη προϋπόθεση ότι για την άρση του υπάρχει πράξη του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, που θεσμοθετείται με το άρθρο 2 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, μετά από αίτημα του οργάνου που διενεργεί τον έλεγχο και με σύμφωνη γνώμη του προϊσταμένου της Γενικής Διεύθυνσης Φορολογικών Ελέγχων.

Στο πλαίσιο του ελεγκτικού του έργου, ο προϊστάμενος της ελεγκτικής υπηρεσίας δικαιούται να καλεί εγγράφως τον υπόχρεο, ανεξάρτητα αν έχει υποβάλει ή όχι φορολογική δήλωση, να δώσει μέσα σε τακτή, σύντομη προθεσμία, είτε αυτοπροσώπως είτε με εντολοδόχο που ορίζεται με δήλωσή του, προς την ελεγκτική υπηρεσία, τις αναγκαίες διευκρινίσεις και να προσκομίσει κάθε λογαριασμό και κάθε στοιχείο που είναι χρήσιμο για τον καθορισμό του εισοδήματος. Ακόμη δικαιούται να καλεί οποιοδήποτε πρόσωπο και να ζητεί από αυτό τις αναγκαίες πληροφορίες και εγγράφως. Επίσης, δικαιούται να ενεργεί, είτε ο ίδιος, είτε ο οριζόμενος με έγγραφη εντολή του υπάλληλος της ελεγκτικής υπηρεσίας ή άλλος δημόσιος υπάλληλος ή άλλη αρχή, οποιασδήποτε επιτόπια εξέταση που θα κρίνει αναγκαία και ειδικά, προκειμένου για υπόχρεους που υπάγονται στις διατάξεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων και σύμφωνα με αυτές.

Ακόμη δικαιούται να ενεργεί, είτε ο ίδιος, είτε ο οριζόμενος με έγγραφη εντολή του υπάλληλος της ελεγκτικής υπηρεσίας, ελεγκτικές επαληθεύσεις στα βιβλία και στοιχεία επιτηδευματία αρμοδιότητας άλλου προϊσταμένου Δ.Ο.Υ., που έχει την έδρα του στην ίδια πόλη ή στον ίδιο νομό, για να διαπιστώσει την ακρίβεια των δεδομένων των στοιχείων και βιβλίων επιτηδευματία που υπάγεται στη δική του ελεγκτική αρμοδιότητα, καλώντας αυτόν να προσκομίσει τα ζητούμενα βιβλία και στοιχεία στα γραφεία της ελεγκτικής υπηρεσίας. Ο έλεγχος, όμως, του επιτηδευματία αυτού περιορίζεται στη διαδικασία διασταύρωσης στοιχείων των οποίων φέρεται ως εκδότης ή λήπτης, με τα δεδομένα των βιβλίων και στοιχείων του. Στην περίπτωση του ελέγχου αυτού δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 36 του Π.Δ. 186/1992 (Α' 84).

Με τις διατάξεις της **παρ. 3** προστίθεται νέο άρθρο 48Α στον Κώδικα Φ.Π.Α., σύμφωνα με το οποίο προβλέπεται πλέον «έλεγχος από το γραφείο». Ουσιαστικά προβλέπεται μια ευέλικτη μορφή ελέγχου από το φάκελο του υποκειμένου και με βάση πληροφορίες από άλλες υπηρεσίες (π.χ. Σ.Δ.Ο.Ε.) ή από διασταυρώσεις από τη Γ.Γ.Π.Σ., χωρίς να απαιτείται μετάβαση των ελεγκτών στην επαγγελματική του εγκατάσταση, εκτός εάν αυτό κρίνεται απαραίτητο και εκδίδεται μερική πράξη προσδιορισμού του Φ.Π.Α., χωρίς απαραίτητα να ελέγχονται και οι άλλες φορολογίες. Με αυτό τον τρόπο ελέγχου επιδιώκεται αφενός η εξοικονόμηση παραγωγικού χρόνου για τις ελεγκτικές υπηρεσίες, ώστε αυτός να διατεθεί για τη διενέργεια περισσότερων και αποδοτικότερων ελέγχων και αφετέρου η μη όχληση και

ψυχολογική πίεση των ελεγχόμενων λόγω της διενέργειας του ελέγχου στην επαγγελματική εγκατάστασή τους. Επιπλέον, παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό των Οικονομικών με κανονιστική απόφασή του να καθορίσει τα κριτήρια με βάση τα οποία θα γίνεται έλεγχος γραφείου ή επιτόπιος έλεγχος και οι τεχνικές ελέγχου με τις οποίες προσδιορίζονται οι εκροές του υποκειμένου, ώστε να είναι απολύτως καθορισμένο και σαφές το πλαίσιο αρχών με βάση το οποίο διενεργούνται οι προβλεπόμενοι έλεγχοι.

Με την **παρ. 4** προστίθεται νέα παράγραφος στο άρθρο 50 του Κώδικα Φ.Π.Α., για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της μη υποβολής δηλώσεων Φ.Π.Α. εκ μέρους κατηγορίας φορολογουμένων. Ορίζεται ότι αν ο υποκείμενος δεν έχει υποβάλλει περιοδική δήλωση Φ.Π.Α., μπορεί η ελεγκτική αρχή να εκδίδει προσωρινή πράξη προσδιορισμού του Φ.Π.Α., χωρίς να απαιτείται οποιαδήποτε άλλη ελεγκτική ενέργεια, μόνο με βάση τις τρεις προηγούμενες περιοδικές δηλώσεις που έχουν υποβληθεί.

Στην **παρ. 5** ορίζεται ο τόπος διενέργειας του ελέγχου των βιβλίων και στοιχείων του Κ.Β.Σ. που μπορεί να είναι είτε η επαγγελματική εγκατάσταση του επιτηδευματία, είτε τα γραφεία της Δ.Ο.Υ., μετά από έγγραφη πρόσκληση του προϊσταμένου αυτής για όλους τους επιτηδευματίες.

Στην **παρ. 6** ορίζεται η δυνατότητα της αρμόδιας φορολογικής υπηρεσίας να επιδίδει τις καταλογιστικές πράξεις με δικαστικούς επιμελητές, προκειμένου να αποφεύγονται περιπτώσεις πλημμελών επιδόσεων. Η επιλογή των δικαστικών επιμελητών προσδιορίζεται με βάση την κατάσταση που αποστέλλεται από τον πρόεδρο του συλλόγου των δικαστικών επιμελητών του οικείου πρωτοδικείου και η αμοιβή τους ορίζεται στο ήμισυ (1/2) των αμοιβών που προβλέπονται στον Κώδικα των Δικαστικών Επιμελητών. Επίσης, προβλέπεται η έκδοση κανονιστικών αποφάσεων για τη ρύθμιση των παραπάνω θεμάτων.

Επί του Άρθρου 9

Το δικαίωμα εκάστου να ενημερώνεται τακτικά, ελεύθερα και από κάθε διαθέσιμη πηγή για κάθε θέμα που τον ενδιαφέρει (δικαίωμα στην πληροφόρηση), ως αναγκαίο λογικώς παρακολούθημα του δικαιώματος του πληροφορείν που θεσπίζεται με τη διάταξη του άρθρου 14 παρ. 1 του Συντάγματος, κατοχυρώνεται ήδη και ρητώς στο άρθρο 5Α παρ. 1 του Συντάγματος, τελεί δε υπό την επιφύλαξη της τήρησης, μεταξύ άλλων, των κανόνων δικαίου που κατοχυρώνουν δικαιώματα και ελευθερίες άλλων. Η εφαρμογή των τελευταίων αυτών κανόνων μπορεί, επομένως, να δικαιολογήσει περιορισμούς στην άσκηση του δικαιώματος του δικαιώματος στην πληροφόρηση, τούτο, όμως, υπό την προϋπόθεση ότι οι περιορισμοί αυτοί παρίστανται, εν όψει και της κατοχυρωμένης στο άρθρο 25 παράγραφος 1 του Συντάγματος αρχής της αναλογικότητας, ως απολύτως αναγκαίοι για την προστασία των δικαιωμάτων και των ελευθεριών τρίτων.

Με την **παρ. 1** θεσπίζεται για πρώτη φορά για λόγους πληροφόρησης και ενημέρωσης των πολιτών, φορολογικής δικαιοσύνης έναντι των συνεπών φορολογουμένων, αλλά και για λόγους φορολογικής συμμόρφωσης, η υποχρέωση της φορολογικής διοίκησης να δημοσιοποιεί σε διαδικτυακό τόπο του Υπουργείου Οικονομικών τα στοιχεία των συνολικών ληξιπρόθεσμων οφειλών προς το Δημόσιο,

όταν αυτές υπερβαίνουν το ποσό των 150.000 ευρώ και υπό την προϋπόθεση ότι η καταβολή τους καθυστερεί για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του έτους.

Ο κανόνας της παραγράφου 1 υποχωρεί, σύμφωνα με τις προβλέψεις της παρ. 2 στις περιπτώσεις που έχει χορηγηθεί στον οφειλέτη διευκόλυνση για τμηματικές καταβολές του χρέους του και με την προϋπόθεση ότι αυτός είναι συνεπής με τους όρους της, καθώς και όταν με δικαστική απόφαση έχει διαταχθεί αναστολή της καταβολής των οφειλών αυτών.

Δημοσιοποίηση σε διαδικτυακό τόπο του Υπουργείου Οικονομικών θεσπίζεται, ομοίως, και για τα στοιχεία των παραβάσεων του Κ.Β.Σ. που συνίστανται σε φοροδιαφυγή μέσω της απόκρυψης φορολογητέας ύλης, όπως η έκδοση πλαστών φορολογικών στοιχείων ή η μη έκδοση ή ανακριβής έκδοση ή στην εσφαλμένη καταχώριση στα βιβλία αγορών ή εξόδων.

Όλα τα σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου αυτού θέματα όπως οι προϋποθέσεις, η διαδικασία και οι τεχνικές προδιαγραφές δημοσιοποίησης σε διαδικτυακό τόπο του Υπουργείου Οικονομικών, τα δεδομένα που μπορούν να δημοσιοποιηθούν, στα οποία περιλαμβάνονται και τα στοιχεία των οφειλετών, παραβατών και των συνυποχρέων με αυτούς προσώπων, τα οργανωτικά και τεχνικά μέτρα για την ασφάλεια της επεξεργασίας καθορίζονται με κανονιστική απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Ρητή πρόβλεψη διαλαμβάνεται στην παράγραφο αυτή σχετικά με το ότι για την έκδοση της κανονιστικής υπουργικής απόφασης λαμβάνονται υπόψη οι διατάξεις του ν. 2472/1997 (Α' 50) περί προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Τούτο, διότι η συνταγματικώς αποδεκτή επεξεργασία προσωπικών δεδομένων διέπεται (και) από την αρχή της αναλογικότητας της επεξεργασίας, αφού κατά το άρθρο 4 παρ. 1 στοιχ. β του Ν. 2472/97, η επεξεργασία προσωπικών δεδομένων είναι νόμιμη, μόνον εφόσον τα δεδομένα αυτά είναι «συναφή», πρόσφορα και όχι περισσότερα από όσα κάθε φορά απαιτείται ή είναι αναγκαία για την εξυπηρέτηση των συγκεκριμένων σκοπών της επεξεργασίας, που εξυπηρετεί η συγκεκριμένη ρύθμιση.

Επί του Άρθρου 10

Με τις προτεινόμενες διατάξεις προστίθεται νέο άρθρο 82Α στον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων, με τίτλο «Διάκριση ληξιπροθέσμων χρεών σε εισπράξιμα και ανεπίδεκτα εισπράξης».

Στην παράγραφο 1 του νέου άρθρου του Κ.Ε.Δ.Ε. ανατίθεται στο Ανώτατο Δημοσιονομικό Δικαστήριο με ελεγκτικό ρόλο στην εκτέλεση του προϋπολογισμού, το Ελεγκτικό Συνέδριο, η αποφασιστική αρμοδιότητα της διάκρισης σε εισπράξιμα ή ανεπίδεκτα εισπράξης, σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, με βάση την οποία καταχωρίζονται σε ειδικά βιβλία οι ανεπίδεκτες εισπράξης οφειλές. Με τον τρόπο αυτό θωρακίζονται θεσμικά οι σχετικές διαδικασίες, καθώς το αρμόδιο Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που συγκροτείται με απόφαση της Ολομέλειάς του θα εξετάζει και τη νομιμότητα όλων των προηγούμενων ενεργειών της Διοίκησης σχετικά με τις οφειλόμενες νόμιμες ενέργειές της για την εισπράξή τους.

Με τον τρόπο αυτό επιχειρείται η εκκαθάριση των επί σειρά ετών σωρευμένων ληξιπροθέσμων οφειλών προς το Δημόσιο από εκείνες που πραγματικά και τεκμηριωμένα θεωρούνται επισφαλείς, ώστε οι εισπρακτικοί μηχανισμοί να επικεντρώσουν τις προσπάθειές τους σε αυτές που είναι δυνατόν να εισπραχθούν. Η ρύθμιση αυτή κρίνεται αναγκαία, προκειμένου το Δημόσιο να διαθέτει μία ολοκληρωμένη, διαφανή, αποτελεσματική και ελέγξιμη διαδικασία εισπράξης των οφειλών, βάσει της οποίας θα λογοδοτεί.

Στην παράγραφο 2 του νέου αυτού άρθρου του Κ.Ε.Δ.Ε. χαρακτηρίζονται ως ανεπίδεκτες είσπραξης οφειλές εκείνες για τις οποίες πρέπει να έχουν εξαντληθεί όλες οι νόμιμες ενέργειες εντοπισμού πηγών αποπληρωμής και αναγκαστικής είσπραξης, όπως ρητά προσδιορίζονται στην ίδια παράγραφο.

Στις παραγράφους 3, 4, 5 και 6 του νέου αυτού άρθρου του Κ.Ε.Δ.Ε ορίζεται η συγκρότηση ειδικής Επιτροπής με τη συμμετοχή και ενός μέλους από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, για την ενδεδειγμένη εξέταση του φακέλου και την αιτιολόγηση της πρότασης που υποβάλλεται στο Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Για λόγους διαφάνειας, οι σχετικές προτάσεις θα αναρτώνται στο διαδίκτυο και δεν θα εισάγονται προς εξέταση πριν την παρέλευση τριάντα ημερών από την ανάρτηση.

Με την παράγραφο 7 θεσμοθετούνται ισχυρότατα αντικίνητρα για την εμφάνιση και επέκταση παραβατικών συμπεριφορών εκ μέρους των οφειλετών. Ορίζεται, επίσης, ότι με απόφαση του Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου είναι δυνατός ο επαναχαρακτηρισμός οφειλής που έχει καταχωρισθεί ως ανεπίδεκτη είσπραξης στα βιβλία των ανεπίδεκτων είσπραξης και η επανεγγραφή της ως εισπραξιμής, εφόσον σε διάστημα είκοσι ετών από την καταχώρισή της στα βιβλία των ανεπίδεκτων μέχρι και την ημερολογιακή λήξη του εικοστού έτους από αυτήν διαπιστωθεί ότι αποκτήθηκε περιουσιακό στοιχείο από τον οφειλέτη ή τα συνυπόχρεα πρόσωπα. Ορίζεται, επίσης, ότι εντός του χρονικού διαστήματος της εικοσαετίας αναστέλλεται αυτοδίκαια η παραγραφή, με συνέπεια να μην χορηγείται φορολογική ενημερότητα στον οφειλέτη, αλλά και σε όλα τα συνυπόχρεα πρόσωπα για οποιαδήποτε αιτία, δεσμεύονται οι τραπεζικοί τους λογαριασμοί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 2523/1997 και δεν χορηγούνται πιστοποιητικά για μεταβίβαση ή απόκτηση περιουσιακών στοιχείων.

Τέλος, προβλέπεται η έκδοση κανονιστικής απόφασης της παραγράφου 9 ύστερα από γνώμη της Διοικητικής Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την οποία ρυθμίζονται όλα τα σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου αυτού θέματα, όπως τα κριτήρια και οι προϋποθέσεις καταχώρισης στα βιβλία των ανεπίδεκτων είσπραξης καθώς και διαγραφής τους από τα βιβλία αυτά, όπως και επανεγγραφής τους στην κατηγορία των εισπραξιμων κοκ.

Επί του Άρθρου 11

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 83 του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων και προβλέπεται συμψηφισμός απαιτήσεων οφειλέτη του Δημοσίου, έναντι των οφειλών του προς αυτό, ο οποίος δύναται να αντιταχθεί σε κάθε περίπτωση κατά την οποία αυτός έχει βεβαία χρηματική απαίτηση κατά του Δημοσίου, εκκαθαρισμένη και αποδεικνυόμενη από τελεσίδικη δικαστική απόφαση ή από δημόσιο έγγραφο.

Ορίζονται οι διαδικασίες για την πρόταση του συμψηφισμού είτε αυτεπάγγελτα από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ., στην οποία είναι βεβαιωμένες οι οφειλές ή υποβάλλεται η δήλωση φόρου, είτε με δήλωση του οφειλέτη.

Σε περίπτωση συμψηφισμού απαιτήσεων κατά του Δημοσίου, η εκκαθαρίζουσα την απαίτηση υπηρεσία υποχρεούται σε άμεση απόδοση του συμψηφισθέντος ποσού στις Δ.Ο.Υ. και επιτρέπεται ο συμψηφισμός οφειλόμενων από το Δημόσιο επιστροφών φόρου σε κάθε περίπτωση υποβολής δήλωσης απόδοσης

οποιοδήποτε άλλου φόρου. Με τον συμψηφισμό οι αμοιβαίες απαιτήσεις αποσβένονται αυτοδικαίως από την ημερομηνία που συνυπήρξαν και κατά το μέρος που καλύπτονται, με την επιφύλαξη των διατάξεων περί παραγραφής.

Με την προτεινόμενη εξουσιοδότηση προβλέπεται ότι θα καθορισθούν οι προϋποθέσεις και η ειδικότερη διαδικασία για τον αυτεπάγγελτο συμψηφισμό χρηματικών απαιτήσεων του οφειλέτη με βεβαιωμένα και μη ληξιπρόθεσμα χρέη του προς το Δημόσιο.

Β. Ειδικότερα επί του Κεφαλαίου Γ΄

Επί του Άρθρου 12

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού σχετικά με την έννοια της φορολογικής κατοικίας καθιερώνονται συγκεκριμένα και αντικειμενικά κριτήρια για τον χαρακτηρισμό κατοίκου ημεδαπής και αλλοδαπής, τα οποία είναι κρίσιμα για την υπαγωγή στη φορολογία όλων των υπόχρεων του άρθρου 2 του Κ.Φ.Ε. και τη χορήγηση των φορολογικών πλεονεκτημάτων που προβλέπονται για τους φορολογικούς κατοίκους της Ελλάδας.

Στις νέες διατάξεις διευκρινίζεται η έννοια της φορολογικής κατοικίας, στην οποία περιλαμβάνονται η κατοικία και η συνήθης διαμονή, που υπερβαίνει το διάστημα των 183 ημερών μέσα στο ίδιο ημερολογιακό έτος. Οι προτεινόμενες διατάξεις σκοπτό έχουν την αποσαφήνιση του ορισμού της φορολογικής κατοικίας, ως προϋπόθεση υπαγωγής στις διατάξεις φορολογίας εισοδήματος της ελληνικής νομοθεσίας με απώτερο στόχο τη δικαιότερη φορολογική αντιμετώπιση όλων των υπόχρεων του άρθρου 2 του Κ.Φ.Ε., καθώς και την αποτελεσματικότερη διασφάλιση των συμφερόντων του Ελληνικού Δημοσίου.

Συγκεκριμένα με τις προτεινόμενες διατάξεις επιτυγχάνονται τα εξής:

Με την **παρ. 1** επικαιροποιείται η έννοια της κατοικίας για φορολογικούς σκοπούς ή «φορολογική κατοικία» (tax residence), η οποία βασίζεται στην έννοια της κατοικίας που περιλαμβάνεται στις διατάξεις του άρθρου 51 του Ιστικού Κώδικα αλλά δεν εξαντλείται σε αυτές, καθώς λαμβάνει υπόψη:

- τις εξελίξεις σε επίπεδο Ο.Ο.Σ.Α. για την έννοια της κατοικίας, που αποτυπώνεται στις Συμβάσεις για την Αποφυγή της Διπλής Φορολογίας σχετικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου,
- ειδικότερες διατάξεις που περιλαμβάνονται σε πρωτόκολλα της Συνθήκης για την Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σημειώνεται ότι η έννοια «φορολογική κατοικία» αποτελεί βασική έννοια του φορολογικού δικαίου, προκειμένου να προσδιορίζεται το κράτος το οποίο έχει δικαίωμα φορολόγησης του φυσικού ή νομικού προσώπου ή και της ένωσης προσώπων για το παγκόσμιο εισόδημα.

Με αυτόν τον τρόπο διευρύνεται η έννοια της φορολογικής κατοικίας ορίζοντας ρητά ότι είναι φορολογικοί κάτοικοι της Ελλάδας και οι συνήθως διαμένοντες για διάστημα που υπερβαίνει τις 183 ημέρες μέσα στο ίδιο ημερολογιακό έτος στην Ελλάδα, κριτήριο το οποίο ανταποκρίνεται στα οριζόμενα από το Υπόδειγμα (Πρότυπο) Σύμβασης για την αποφυγή της διπλής φορολογίας σχετικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου. Αυτό το κριτήριο για την κατοικία έχει υιοθετηθεί με διατάξεις της εσωτερικής τους νομοθεσίας από όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής

Ένωσης και σε διεθνές επίπεδο από την συντριπτική πλειοψηφία των κρατών που συνάπτουν διμερείς φορολογικές συμβάσεις. Επίσης, ο γενικός και μη αμφισβητούμενος ορισμός ότι φορολογείται στην Ελλάδα, όπως και σε όλα τα κράτη, το παγκόσμιο εισόδημα των κατοίκων της, αναδιατυπώνεται προκειμένου να μην υπάρχει καμία απολύτως δυνατότητα διαφορετικής ερμηνείας. Για τα πρόσωπα που δεν είναι ούτε κάτοικοι της Ελλάδας ούτε συνήθως διαμένοντες σε αυτήν ορίζεται ότι φορολογούνται μόνο για το εισόδημα που προκύπτει στην Ελλάδα.

Επίσης, η ρύθμιση για τα φυσικά πρόσωπα με ελληνική ιθαγένεια που υπηρετούν στην αλλοδαπή στοχεύει στην κάλυψη όλων των διαφορετικών περιπτώσεων με τις οποίες γίνεται η σύνδεση με ένα κράτος και η υπαγωγή στη φορολογία για το «παγκόσμιο εισόδημα» προσώπων που το υπηρετούν, ενώ δεν κατοικούν ούτε διαμένουν στην Ελλάδα ακριβώς λόγω της υπηρεσίας που τους έχει ανατεθεί, όπως π.χ. οι διπλωμάτες και άλλα πρόσωπα σε κυβερνητικές υπηρεσίες. Άλλωστε αυτές οι διατάξεις είναι σε απόλυτη συμφωνία με τις σχετικές διατάξεις που περιλαμβάνονται για το status αυτών των προσώπων σε διεθνείς συμβάσεις και σε επίπεδο Ε.Ε..

Ειδικότερα είναι σύμφωνες με τις διατάξεις του άρθρου 14 του Πρωτοκόλλου περί των Προνομίων και Ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (αριθ. 36) που έχει προσαρτηθεί στην ενοποιημένη απόδοση της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και της Συνθήκης για την Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣυνθΛΕΕ), όπως περιλαμβάνεται στην Ανακοίνωση αριθ. 2008./C115//01/9.5.2008 της Επίσημης Εφημερίδας της Ε.Ε. και στις οποίες ορίζεται ότι:

«Για την εφαρμογή του φόρου επί του εισοδήματος και της περιουσίας, του φόρου κληρονομιών καθώς και για την εφαρμογή των συμβάσεων περί αποφυγής της διπλής φορολογίας που έχουν συναφθεί μεταξύ των κρατών μελών των Κοινοτήτων, οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό, οι οποίοι έχουν εγκατασταθεί απλώς και μόνον λόγω της ασκήσεως των καθηκόντων τους στην υπηρεσία των Κοινοτήτων, στην επικράτεια ενός κράτους μέλους, άλλου από το κράτος της φορολογικής κατοικίας στην οποία έχουν κατά το χρόνο της εισόδου τους στην υπηρεσία των Κοινοτήτων, θεωρούνται και στις δύο αυτές χώρες ότι διατηρούν την προηγούμενη κατοικία τους εφόσον αυτή ευρίσκεται σε κράτος μέλος των Κοινοτήτων.»

Στην **παρ. 2** προβλέπεται εξαίρεση από την αρχή της φορολόγησης του παγκόσμιου εισοδήματος για τους αλλοδαπούς που αν και έχουν συνήθη διαμονή στην Ελλάδα που υπερβαίνει τις 183 ημέρες, επειδή προέρχονται από χώρες με τις οποίες η Ελλάδα δεν έχει συνάψει και δεν έχει θέσει σε εφαρμογή Σ.Α.Δ.Φ. (Ιαπωνία, Αυστραλία κ.), η αρμόδια ελληνική φορολογική υπηρεσία δεν μπορεί στην πραγματικότητα να εφαρμόσει τις αρχές που ορίζονται στις Σ.Α.Δ.Φ. για την εξεύρεση του παγκόσμιου εισοδήματος (π.χ. ανταλλαγή πληροφοριών, διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού σε περίπτωση ύπαρξης διπλής κατοικίας κλπ.). Για το λόγο αυτό προβλέπεται ότι εφόσον φορολογούνται για το παγκόσμιο εισόδημά τους σε κράτος εκτός από αυτά που εμπίπτουν στην κατηγορία του άρθρου 51 Α, φορολογείται μόνο το εισόδημα που προκύπτει στην Ελλάδα και για μια μόνο τριετία.

Στην **παρ. 3** προβλέπεται ότι πιστώνεται στην Ελλάδα μόνον ο φόρος που αποδεδειγμένα καταβλήθηκε σε κράτος με το οποίο η χώρα έχει θέσει σε ισχύ Σ.Α.Δ.Φ. για εισόδημα ή κεφάλαιο που έχει προκύψει σε αυτό και όχι σε κάποιο τρίτο κράτος και μόνο μέχρι του ποσού του φόρου που αναλογεί για το εισόδημα ή το

κεφάλαιο αυτό στην Ελλάδα και με την προϋπόθεση ότι, ο παρακρατηθείς, στο άλλο κράτος φόρος, ορίζεται στις διατάξεις της Σ.Α.Δ.Φ. Με τη διάταξη αυτή καταργείται η ρύθμιση με την οποία το Ελληνικό Δημόσιο πίστωνε φόρους χωρών με τις οποίες δεν είχαν τεθεί σε ισχύ συμφωνίες με αποτέλεσμα απώλεια εσόδων στον κρατικό προϋπολογισμό.

Με την **παρ. 4** προβλέπεται ότι υποχρεούται να υποβάλλει δήλωση φορολογίας εισοδήματος και το φυσικό πρόσωπο που υπόκειται σε φόρο μόνο για το εισόδημα που προκύπτει στην Ελλάδα, σύμφωνα με το άρθρο 2.

Με την **παρ. 5** επέρχεται μια σημαντική μεταβολή στον Κ.Φ.Ε. για τον τρόπο απόδειξης της φορολογικής κατοικίας. Αν το φυσικό πρόσωπο επικαλεστεί μεταβολή της κατοικίας του σε άλλο κράτος, είναι υποχρεωμένο να προσκομίσει τα δικαιολογητικά που θα προσδιορισθούν με υπουργική απόφαση. Η μη υποβολή τους ή η εκπρόθεσμη υποβολή τους συνεπάγεται ότι συνεχίζει το φυσικό αυτό πρόσωπο να θεωρείται κάτοικος Ελλάδας και να φορολογείται στην Ελλάδα για το παγκόσμιο εισόδημά του. Στόχος των ρυθμίσεων αυτών είναι να προσδιορισθεί και να αξιολογηθεί σε διαφορετική βάση από αυτήν που ίσχυε μέχρι σήμερα η υπαγωγή του φυσικού προσώπου στη γενική κατηγορία των «κατοίκων εξωτερικού» και να διασταυρωθεί η υπαγωγή τους ή μη στη φορολόγηση για το παγκόσμιο εισόδημά τους εφαρμόζοντας τις γενικές αρχές του διεθνούς φορολογικού δικαίου.

Με την **παρ. 6** επέρχονται αλλαγές στο άρθρο 76 του Κ.Φ.Ε. με την προσθήκη δύο νέων παραγράφων με τις οποίες ορίζεται ότι όταν ένας φορολογικός κάτοικος Ελλάδας μεταφέρει την κατοικία του σε κράτος μη συνεργάσιμο κατά την έννοια του άρθρου 51 Α συνεχίζει να θεωρείται κάτοικος Ελλάδας για όλες τις έννομες συνέπειες που προκύπτουν με βάση την εφαρμογή της γενικής αυτής αρχής. Επίσης προσδιορίζονται τα κριτήρια που θα εξετάζονται από την ελληνική φορολογική αρχή όταν μεταφέρει την κατοικία του σε κράτος με προνομιακό φορολογικό καθεστώς κατά την έννοια της παρ. 7 του άρθρου 51 Α. Για να προσδιορισθούν τα κριτήρια αυτά δίνεται ο ορισμός της έννοιας «σημαντικά οικονομικά συμφέροντα» στην Ελλάδα, έννοια που υπάρχει και στο Πρότυπο Σύμβασης του Ο.Ο.Σ.Α. όσο και σε εσωτερικές νομοθεσίες άλλων κρατών για να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά ο συστηματικός τρόπος φοροαποφυγής που έχει αναπτυχθεί κατά τα τελευταία κυρίως έτη.

Επί του Άρθρου 13

Με την **παρ. 1** αναδιατυπώνονται οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 51Α του Κ.Φ.Ε., για νομοτεχνικούς λόγους. Επίσης, με τις ίδιες διατάξεις προβλέπεται, ότι ειδικά για το έτος 2010, θα ισχύσει ο κατάλογος των μη συνεργάσιμων κρατών που αναφέρεται στην υπ' αριθ. 1108437/2565/ΔΟΣ/ 15.11.2005 απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και για το έτος 2011 θα ισχύει ο κατάλογος των κρατών που περιλαμβάνονται στην υπ' αριθ.1150236/ΔΟΣ/2010 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών. Τέλος, η περίπτωση (β) της παραγράφου 7 του άρθρου 51 Α του Κ.Φ.Ε αναδιατυπώνεται ώστε να γίνεται σύγκριση μεταξύ του συντελεστή φορολογίας των κρατών με προνομιακό φορολογικό καθεστώς με το συντελεστή που ισχύει κάθε φορά στην Ελλάδα.

Με την **παρ. 2** παρέχεται η δυνατότητα στις επιχειρήσεις που πραγματοποιούν συναλλαγές με εταιρίες που έχουν την έδρα τους σε μη συνεργάσιμα κράτη, να αποδείξουν την ύπαρξη πραγματικής και συνήθους συναλλαγής, προκειμένου να αναγνωρισθούν οι δαπάνες τους (αγορών κλπ). Η ρύθμιση αυτή γίνεται για λόγους ίσης μεταχείρισης με τις αντίστοιχες δαπάνες που πραγματοποιούνται με κράτη με προνομιακό φορολογικό καθεστώς, αλλά και διότι θα πρέπει οι συναλλαγές να αναγνωρίζονται όταν είναι πραγματικές.

Επί του Άρθρου 14

Με την **παρ. 1** επιβάλλεται αυτοτελής φορολόγηση με συντελεστή είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) στα κέρδη που διανέμουν οι ημεδαπές ανώνυμες εταιρίες με τη μορφή, εκτός μισθού, αμοιβών και ποσοστών στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου και στους διευθυντές, αμοιβών στο εργατοϋπαλληλικό προσωπικό, καθώς και μερισμάτων ή προμερισμάτων σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα, ημεδαπά ή αλλοδαπά, ανεξάρτητα αν η καταβολή τους γίνεται σε μετρητά ή μετοχές. Ο φόρος αυτός παρακρατείται από την ανώνυμη εταιρεία και με την παρακράτηση αυτή εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση των δικαιούχων για τα πιο πάνω εισοδήματα, με εξαίρεση τα φυσικά πρόσωπα που φορολογούνται για τα συνολικά εισοδήματά τους με συντελεστή κατώτερο του συντελεστή παρακράτησης, για τα οποία προβλέπεται φορολόγηση των εσόδων από μερίσματα με τις γενικές διατάξεις και επιστροφή τυχόν πιστωτικού υπολοίπου φόρου.

Με την **παρ. 2** ορίζεται ο χρόνος έναρξης ισχύος των διατάξεων της παραγράφου 1, ενώ καθιερώνεται ειδικό καθεστώς για διανομές κερδών από ημεδαπές ανώνυμες εταιρίες που πραγματοποιήθηκαν εντός του έτους 2011.

Με την **παρ. 3** επιβάλλεται αυτοτελής φορολόγηση με συντελεστή είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) και στα μερίσματα που εισπράττουν φυσικά πρόσωπα κάτοικοι Ελλάδος από ανώνυμες εταιρίες της αλλοδαπής. Η φορολογική εξομοίωση των πιο πάνω εισοδημάτων με τα μερίσματα που διανέμουν οι ημεδαπές ανώνυμες εταιρίες επιβάλλεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (Υπόθεση C406/2007).

Με τις **παρ. 4 και 5** προβλέπεται ο χρόνος και ο τρόπος παρακράτησης του φόρου στις πιο πάνω περιπτώσεις, ο χρόνος απόδοσής του στο Δημόσιο, καθώς και ο υπόχρεος σε παρακράτηση.

Με την **παρ. 6** επιβάλλεται αυτοτελής φορολόγηση με συντελεστή είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) στα κέρδη που διανέμουν οι συνεταιρισμοί ή οι ημεδαπές εταιρίες περιορισμένης ευθύνης σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα, ημεδαπά ή αλλοδαπά. Ο φόρος αυτός παρακρατείται από τον συνεταιρισμό ή την εταιρεία περιορισμένης ευθύνης και με την παρακράτηση αυτή εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση των δικαιούχων για τα πιο πάνω εισοδήματα, με εξαίρεση τα φυσικά πρόσωπα που φορολογούνται για τα συνολικά εισοδήματά τους με συντελεστή κατώτερο του συντελεστή παρακράτησης, για τα οποία προβλέπεται φορολόγηση των κερδών από τις πιο πάνω συμμετοχές τους με τις γενικές διατάξεις και επιστροφή τυχόν πιστωτικού υπολοίπου φόρου.

Με την **παρ. 7** ορίζεται ο χρόνος έναρξης ισχύος των διατάξεων της παραγράφου 6, ενώ καθιερώνεται ειδικό καθεστώς για διανομές κερδών από συνεταιρισμούς και

ημεδαπές εταιρείες περιορισμένης ευθύνης που πραγματοποιήθηκαν εντός του έτους 2011.

Με την **παρ. 8** επιβάλλεται αυτοτελής φορολόγηση με συντελεστή είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) και στα κέρδη που εισπράττουν φυσικά πρόσωπα κάτοικοι Ελλάδος από εταιρείες περιορισμένης ευθύνης της αλλοδαπής. Η ρύθμιση αυτή γίνεται για λόγους φορολογικής εξομίωσης των πιο πάνω εισοδημάτων με τα κέρδη που διανέμουν οι ημεδαπές εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, ώστε να μην υφίσταται διακρατική μεταχείριση.

Με την **παρ. 9** επιβάλλεται φόρος με συντελεστή 20% στο σύνολο των κερδών των νομικών προσώπων (αδιανέμητων και διανεμομένων). Η ρύθμιση αυτή γίνεται για λόγους απλοποίησης και ισχύει, σύμφωνα με την **παρ. 10**, για κέρδη που προκύπτουν από διαχειριστικές περιόδους που αρχίζουν από την 1^η Ιανουαρίου 2011 και μετά, ενώ παράλληλα καθιερώνεται ειδικό καθεστώς για τα κέρδη που προκύπτουν από διαχειριστικές περιόδους που άρχισαν από την 1^η Ιανουαρίου 2010 μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2010, καθώς και αυτά που προκύπτουν από υπερδωδεκάμηνη χρήση που έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 2010.

Με την **παρ. 11** γίνεται νομοτεχνική τακτοποίηση του άρθρου 114 του Κ.Φ.Ε. λόγω των πιο πάνω τροποποιήσεων.

Με την **παρ. 12** επιβάλλεται παρακράτηση φόρου 25% και στα αφορολόγητα αποθεματικά αναπτυξιακών νόμων σε περίπτωση διανομής ή κεφαλαιοποίησής τους, με την επιφύλαξη των οριζόμενων από τις διατάξεις του άρθρου 13 του ν. 1473/1984 ή του άρθρου 101 του ν. 1892/1990.

Στην **παρ. 13** προβλέπεται απαλλαγή από το φόρο εισοδήματος για τα μερίσματα που εισπράττουν ημεδαπές ανώνυμες εταιρείες και εταιρείες περιορισμένης ευθύνης από εταιρείες που έχουν την έδρα τους σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις οποίες συμμετέχουν κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 11 του ν. 2578/1998, με την προϋπόθεση ότι τα κέρδη αυτά εμφανίζονται σε λογαριασμό αφορολόγητου αποθεματικού. Το πιο πάνω αποθεματικό υπόκειται σε παρακράτηση φόρου με συντελεστή 25%, μη εφαρμοζομένων των διατάξεων της παραγράφου 4 του άρθρου 106 του Κ.Φ.Ε.

Με την **παρ. 15** τροποποιείται η περίπτωση α' της παραγράφου 4 του άρθρου 28 του Κ.Φ.Ε., σχετικά με το χρόνο κτήσης των εισοδημάτων από συμμετοχή σε ημεδαπή εταιρεία περιορισμένης ευθύνης. Με τις νέες διατάξεις ορίζεται ως χρόνος κτήσης των εισοδημάτων αυτών ο χρόνος έγκρισης των διανεμομένων κερδών από τη συνέλευση των εταίρων, κατ' αναλογία των όσων ισχύουν στις ανώνυμες εταιρείες. Η ρύθμιση αυτή κρίνεται αναγκαία μετά τη φορολογική εξομίωση της φορολογίας των κερδών των εταιρειών περιορισμένης ευθύνης με αυτή των ανωνύμων εταιρειών.

Με την **παράγραφο 16** προστίθεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 28 του Κ.Φ.Ε. νέα περίπτωση δ', με την οποία ορίζεται ο χρόνος κτήσης για τα κέρδη από συμμετοχή σε αλλοδαπή εταιρεία περιορισμένης ευθύνης και προσωπική εταιρεία. Η ρύθμιση αυτή γίνεται για την κάλυψη νομοθετικού κενού που προϋπήρχε πριν από το ν. 3842/2010.

Με την **παρ. 17** καλύπτεται το νομοθετικό κενό που υπήρχε στο άρθρο 105 του Κ.Φ.Ε., ώστε εισόδημα από εμπορικές επιχειρήσεις των νομικών προσώπων της παρ. 1 του άρθρου 101, να θεωρείται και το εισόδημα της παρ. 4 του άρθρου 28.

Με τις **παρ. 18 και 19** γίνεται νομοτεχνική τακτοποίηση των διατάξεων των άρθρων 99 και 106, αντίστοιχα, του Κ.Φ.Ε., ώστε αυτές να κάνουν αναφορά και στην περίπτωση δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 55 του ίδιου νόμου, όπως προστέθηκε με τις διατάξεις της νέας παραγράφου 6.

Επί του Άρθρου 15

Με τις διατάξεις της **παρ. 1** ρυθμίζεται το θέμα της απόδοσης του φόρου που παρακρατείται κατά το χρόνο λήξης των ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου ή της εξαργύρωσης του τοκομεριδίου τους, όταν έχει προηγηθεί μεταβίβαση του τίτλου ή του τοκομεριδίου πριν από τη λήξη, και αναλογεί στο χρονικό διάστημα που μεσολαβεί από την τελευταία μεταβίβαση μέχρι το χρόνο εξαργύρωσης. Με τις νέες διατάξεις καθιερώνεται νέος τρόπος απόδοσης του φόρου στις πιο πάνω περιπτώσεις, αντί της πίστωσης του τηρούμενου στην Τράπεζα της Ελλάδος λογαριασμού του Ελληνικού Δημοσίου που ισχύει στις λοιπές περιπτώσεις, όταν δηλαδή δεν έχει προηγηθεί μεταβίβαση του τίτλου ή του τοκομεριδίου του πριν από τη λήξη. Η ρύθμιση αυτή γίνεται για τη διευκόλυνση του έργου των φορολογικών ελεγκτών.

Με τις διατάξεις της **παρ. 2** ορίζεται, ότι δεν θα εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 10 του ν. 3842/2010 στα εταιρικά ομόλογα που μεταβιβάζονται. Δηλαδή, δεν θα ενεργείται παρακράτηση φόρου 10% στους δεδουλευμένους τόκους κατά τη μεταβίβαση των τίτλων αυτών ή των τοκομεριδίων τους πριν από τη λήξη. Η ρύθμιση αυτή εισάγεται, διότι η δευτερογενής αγορά των εταιρικών ομολόγων είναι πολύ περιορισμένη και περαιτέρω, στις μεταβιβάσεις των ομολόγων αυτών ενδέχεται να μην μεσολαβεί τράπεζα.

Επί του Άρθρου 16

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της **παρ. 1** του άρθρου αυτού παρατείνεται η επιβολή φόρου συναλλαγών στις πωλήσεις μετοχών εισηγμένων στο Χ.Α. ή σε αλλοδαπά χρηματιστήρια, καθώς και σε άλλους διεθνώς αναγνωρισμένους χρηματιστηριακούς θεσμούς, όταν ο πωλητής είναι κάτοικος Ελλάδας, για μετοχές που αποκτώνται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2011, ανεξάρτητα από το χρόνο πώλησης αυτών.

Με την **παρ. 2** ο πιο πάνω συντελεστής αυξάνεται από 1,5‰ σε 2‰ για πωλήσεις μετοχών που πραγματοποιούνται είτε στο Χ.Α. είτε σε αλλοδαπά χρηματιστήρια από την 1^η Απριλίου 2011. Περαιτέρω, τροποποιείται η διαδικασία παρακράτησης του φόρου αυτού ενόψει των μεταβολών που επήλθαν στο θεσμικό και κανονιστικό πλαίσιο της κεφαλαιαγοράς. Ειδικότερα, με τις νέες διατάξεις η Ε.Χ.Α.Ε. χρεώνει με το φόρο τους χειριστές του συστήματος άυλων τίτλων που παρέχουν υπηρεσίες θεματοφυλακής τίτλων στους πωλητές των μετοχών κατά τον διακανονισμό των συναλλαγών.

Με την **παρ. 3** αντικαθίστανται οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 38 του Κ.Φ.Ε., προκειμένου να αναβληθεί για ένα έτος η φορολόγηση της υπεραξίας από την πώληση μετοχών εισηγμένων στο Χ.Α. αλλά και να καταργηθεί η υποχρέωση των διαμεσολαβητών για παρακράτηση φόρου, λόγω της αδυναμίας που υπάρχει για την εφαρμογή των διατάξεων αυτών. Άλλωστε παρακράτηση φόρου δεν ενεργείται σε καμία χώρα της Ε.Ε.

Ειδικότερα, με τις προτεινόμενες διατάξεις της νέας παραγράφου 4 του άρθρου 38 του Κ.Φ.Ε. ορίζεται ότι φορολογούνται με τις γενικές διατάξεις τα κέρδη που αποκτούν επιχειρήσεις, οποιασδήποτε μορφής με βιβλία τρίτης κατηγορίας του Κ.Β.Σ. από την πώληση μετοχών εισηγμένων στο Χ.Α., οι οποίες αποκτώνται από 1^η Ιανουαρίου 2012 και μετά.

Περαιτέρω, ορίζεται ότι η τυχόν προκύπτουσα ζημία αναγνωρίζεται φορολογικά για τις επιχειρήσεις αυτές.

Με την **παρ. 4** γίνεται νομοτεχνική τακτοποίηση της παραγράφου 5 του άρθρου 38 του Κ.Φ.Ε., δεδομένου ότι με την νέα παράγραφο 4 τα κέρδη που αποκτούν επιχειρήσεις με βιβλία τρίτης κατηγορίας φορολογούνται με τις γενικές διατάξεις και άρα δεν υφίσταται πλέον αποθεματικό της παραγράφου 4.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της **παρ. 5** ορίζεται ότι οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 38, με τις οποίες προβλέπεται απαλλαγή από το φόρο εισοδήματος για κέρδη από το Χ.Α., με την προϋπόθεση της εμφάνισης σε λογαριασμό αποθεματικού για δικαιούχους επιχειρήσεις με βιβλία τρίτης κατηγορίας, εξακολουθούν να ισχύουν για εισηγμένες μετοχές οι οποίες έχουν αποκτηθεί μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2011 ανεξάρτητα από το χρόνο πώλησης αυτών.

Στην **παρ. 6** προβλέπεται η απαλλαγή από το φόρο 2% (1,5% μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2010) για τις πωλήσεις μετοχών εισηγμένων σε αναγνωρισμένο αλλοδαπό χρηματιστηριακό θεσμό, που πραγματοποιούν Ειδικό Διαπραγματευτές στο πλαίσιο της ειδικής διαπραγμάτευσης μεριδίων Διαπραγματεύσιμων Αμοιβαίων Κεφαλαίων, όταν οι μετοχές που πωλούνται συνθέτουν τον αναπαραγόμενο δείκτη. Τα ανωτέρω εφαρμόζονται για πωλήσεις μετοχών που πραγματοποιούνται από 1^η Ιανουαρίου 2010 .

Με τη διάταξη της **παρ. 7** γίνεται νομοτεχνική τακτοποίηση της παραγράφου 12 του άρθρου 106 του Κ.Φ.Ε. Ειδικότερα, στις νέες διατάξεις αφαιρείται η αναφορά στις παραγράφους 4 και 6 του άρθρου 38 του Κ.Φ.Ε., αφού τα κέρδη από το Χ.Α. ή από αλλοδαπά χρηματιστήρια που αποκτούν επιχειρήσεις με βιβλία τρίτης κατηγορίας του Κ.Β.Σ., επομένως και οι τράπεζες, φορολογούνται πλέον με τις γενικές διατάξεις.

Επί του Άρθρου 17

Με τις προτεινόμενες διατάξεις των **παρ. 1 και 2** ορίζεται πλέον ρητά ότι τα χρηματικά ποσά που καταβάλλουν λόγω δωρεάς οι επιχειρήσεις σε αθλητικά σωματεία δεν αναγνωρίζονται για έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδά τους, για την αποφυγή ερμηνευτικών προβλημάτων που ενδεχομένως έχουν δημιουργηθεί μετά την έναρξη ισχύος του ν.3842/2010.

Με τις **παρ. 3 και 4** τροποποιείται το τελευταίο εδάφιο της υποπερίπτωσης δδ' της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. Με την τροποποίηση αυτή εξαιρούνται των διατάξεων περί υποκεφαλαιοδότησης και οι ανώνυμες εταιρείες παροχής επενδυτικών υπηρεσιών (Α.Ε.Π.Ε.Υ.) του ν. 3606/2007 (Α' 195), καθόσον και για τις εταιρείες αυτές συντρέχουν οι ίδιοι λόγοι (μεγάλες ανάγκες ξένων κεφαλαίων, ανάπτυξη κεφαλαιαγοράς κ.λπ.) που συντρέχουν και για τις λοιπές επιχειρήσεις που έχουν ήδη εξαιρεθεί (τράπεζες, εταιρείες χρηματοδοτικής μίσθωσης, εταιρείες παροχής υπηρεσιών κ.λπ.).

Με τις **παρ. 5 και 6**, προστίθεται νέο εδάφιο στο τέλος της περίπτωσης θ' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε., σύμφωνα με το οποίο παρέχεται η δυνατότητα έκπτωσης από τα ακαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων πρακτόρων ΟΠΑΠ, για τις πραγματοποιούμενες πωλήσεις τους, ποσοστού με κλίμακα 1,5% για αξίες μέχρι 700.000 ευρώ, 1% για αξίες από 700.001 ευρώ έως 1.500.000 ευρώ και 0,5% για ποσά από 1.500.001 ευρώ και άνω, ως προβλέψεις επισφαλών απαιτήσεων. Τα ποσά αυτά αναγνωρίζονται λόγω του κινδύνου της απώλειας εσόδων των προπληρωμένων από τους ως άνω επιτηδευματίες δελτίων παιχνιδιών ομαδικών συστημάτων, τα οποία παραμένουν απούλητα, ενώ ήδη έχουν επικυρωθεί στις μηχανές της Ο.Π.Α.Π. ΑΕ και για τα οποία δια νόμου απαγορεύεται η ακύρωση τους. Τα παραπάνω έχουν εφαρμογή για χρήσεις που κλείνουν από 31.12.2010 και μετά.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της **παρ. 7** παρατείνεται η ισχύς των τεσσάρων τελευταίων εδαφίων της περίπτωσης ια' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 μέχρι και την 31 Δεκεμβρίου 2014. Δηλαδή, παρατείνεται η δυνατότητα έκπτωσης από τα καθαρά κέρδη των επιχειρήσεων ποσοστού πενήντα τοις εκατό (50%) των δαπανών επιστημονικής και τεχνολογικής έρευνας (πλέον των αντίστοιχων δαπανών που εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδά τους) που πραγματοποίησαν μέσα στη διαρρεύσασα χρήση, ούτως ώστε να διευκολυνθεί η παραγωγή νέων προϊόντων, η βελτίωση των υφισταμένων μεθόδων παραγωγής κλπ. με τελικό αποτέλεσμα την αύξηση των νέων επενδύσεων και του παραγόμενου εθνικού προϊόντος.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της **παρ. 8** αντικαθίσταται η πρώτη περίοδος της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. για λόγους νομοτεχνικούς.

Επί του Άρθρου 18

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπεται, ότι για τις παραγραφόμενες απαιτήσεις (μερίσματα, τόκοι ιδρυτικών τίτλων, ομολογιών κλπ.) που περιέχονται οριστικά στο Δημόσιο με βάση το άρθρο 1 του ν.δ. 1195/1942 έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του ν. 2523/1997 για την επιβολή κυρώσεων σε περίπτωση εκπρόθεσμης ή ανακριβούς δήλωσης ή μη υποβολής δήλωσης (1%, 2% και 2,5%, αντίστοιχα), για καταβολή των σχετικών ποσών στην αρμόδια Δ.Ο.Υ.

Τα οφειλόμενα ποσά βεβαιώνονται εφάπαξ χωρίς δικαίωμα συμβιβασμού, ενώ ενδεχόμενη άσκηση της προσφυγής δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα στη βεβαίωση και στην καταβολή. Επίσης, παρέχεται η δυνατότητα για ποσά που έχουν παραγραφεί υπέρ του Δημοσίου και δεν έχουν καταβληθεί μέχρι τη δημοσίευση του νόμου στο Δημόσιο, να μπορούν να καταβληθούν εντός του επόμενου από τη

δημοσίευση μήνα, χωρίς την επιβολή προσαυξήσεων περί εκπροθέσμου υποβολής. Τέλος, για την εφαρμογή των διατάξεων αυτών ορίζεται αρμόδιος προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ αυτός που είναι αρμόδιος και για την παραλαβή της δήλωσης του νομικού προσώπου.

Επί του Άρθρου 19

Με τις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται η μη βεβαίωση προκαταβολής σε βάρος των εταιρειών που μετατρέπονται ή συγχωνεύονται με τις διατάξεις του ν.δ.1297/1972, του ν.2166/1993, τις γενικές διατάξεις του α.ν.2190/1920 ή του ν.3190/1955 ή ειδικότερες διατάξεις, καθόσον το προϋπάρχον νομικό πρόσωπο παύει να υφίσταται. Με τον τρόπο αυτό απλοποιούνται οι διαδικασίες συγχώνευσης των επιχειρήσεων και πλέον οι μετασχηματιζόμενες εταιρείες δεν θα υποβάλλουν αίτηση στον προϊστάμενο της ΔΟΥ για διαγραφή των μη ληξιπρόθεσμων δόσεων προκαταβολής φόρου εισοδήματος, και περαιτέρω δεν θα υποβάλουν δήλωση φορολογίας εισοδήματος κατά το επόμενο οικονομικό έτος για την επιστροφή των καταβληθεισών δόσεων προκαταβολής.

Επί του Άρθρου 20

Με τις προτεινόμενες διατάξεις των **παρ. 1 και 2** τροποποιείται η παράγραφος 2 του άρθρου 59 του Κ.Φ.Ε., ούτως ώστε να υπάρχει υποχρέωση σε απόδοση των ποσών που παρακρατήθηκαν κατά τη διάρκεια κάθε μήνα, μέχρι την 20^η μέρα του επόμενου από τη παρακράτηση μήνα για:

- α) τον υπόχρεο παρακράτησης φόρου που απασχολούσε κατά μέσο όρο κατά την προηγούμενη χρήση, περισσότερα από 50 πρόσωπα, και
- β) τα ασφαλιστικά ταμεία για την καταβολή των συντάξεων.

Για την υποβολή της δήλωσης έχουν εφαρμογή τα αναγραφόμενα στις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου.

Με τις τροποποιούμενες διατάξεις σκοπείται η ευχερέστερη καταβολή των αποδιδόμενων ποσών παρακρατούμενου φόρου και για τους υπόχρεους που απασχολούν ή καταβάλλουν συντάξεις σε περισσότερα από 50 πρόσωπα.

Με την **παρ. 3** του άρθρου αυτού, γίνεται ρύθμιση για λόγους νομοτεχνικής τακτοποίησης.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις των **παρ. 4 και 5** καθίσταται πλέον υποχρεωτική η υποβολή των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος, με τη χρήση σύγχρονων ηλεκτρονικών μεθόδων και δικτυακών υποδομών, από όλα τα νομικά πρόσωπα του άρθρου 101 του Κ.Φ.Ε. (Α.Ε, Ε.Π.Ε, Δημοτικές και Κοινοτικές Επιχειρήσεις κερδοσκοπικού χαρακτήρα, Συνεταιρισμοί, Αλλοδαπές επιχειρήσεις, Νομικά Πρόσωπα μη Κερδοσκοπικού Χαρακτήρα) στο πλαίσιο καταπολέμησης της γραφειοκρατίας και απλούστευσης της διαδικασίας υποβολής των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος. Με τις ίδιες διατάξεις τροποποιείται η παράγραφος 3 του άρθρου 107 του Κ.Φ.Ε για νομοτεχνικούς λόγους, λόγω των τροποποιήσεων που επήλθαν με το ν. 3842/2010 στις διατάξεις του άρθρου 61 του Κ.Φ.Ε.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της **παρ. 6** προβλέπεται ότι, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται ο τύπος και το περιεχόμενο των δηλώσεων οποιουδήποτε φορολογικού αντικειμένου πχ., δηλώσεις φυσικών και νομικών προσώπων, παρακρατούμενων φόρων, Φ.ΠΑ, κλπ., οι διαδικασίες, οι λεπτομέρειες και ότι άλλο απαιτείται καθώς και η εκάστοτε υποχρεωτική υποβολή τους και η πληρωμή του φόρου, όταν προκύπτει και κατά περίπτωση, με την χρήση σύγχρονων ηλεκτρονικών μεθόδων και δικτυακών υποδομών. Οι διατάξεις αυτές έχουν εφαρμογή για δηλώσεις που υποβάλλονται από 1.1.2011 και μετά.

Με τις διατάξεις της **παρ. 7**, μεταξύ των άλλων προβλέπεται ότι, ορισμένα στοιχεία κάθε έγγραφης συμφωνίας περί αμοιβής για την παροχή δικηγορικών υπηρεσιών όπως το ονοματεπώνυμο, η διεύθυνση, το Α.Φ.Μ. του κάθε εντολέα, το είδος της παρεχόμενης υπηρεσίας και η συμφωνηθείσα αμοιβή κατατίθεται υποχρεωτικά στον οικείο δικηγορικό σύλλογο. Ακόμη επί των ποσών των συμβατικών αμοιβών υπολογίζεται προκαταβλητέος φόρος με συντελεστή 15%, ο οποίος εισπράττεται από τους οικείους δικηγορικούς συλλόγους.

Δεν υπολογίζεται προκαταβλητέος φόρος επί των αμοιβών της παγίας αντιμισθίας των δικηγόρων καθώς και επί των αμοιβών στις περιπτώσεις των εργατικών και αυτοκινητικών υποθέσεων, όπου ο δικηγόρος αμείβεται με εργολαβικό συμβόλαιο.

Στην τελευταία περίπτωση το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, οι δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί κοινής ωφελείας, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου υποχρεούνται να παρακρατούν φόρο εισοδήματος με συντελεστή 15% επί της αμοιβής του δικηγόρου.

Ομοίως, παρακρατείται φόρος εισοδήματος με συντελεστή 15% επί οποιουδήποτε ποσού εισπράττει ως μέρισμα ο δικηγόρος από το δικηγορικό σύλλογο ή από ταμείο συνεργασίας ή διανεμητικό λογαριασμό οποιουδήποτε ποσού νομικής μορφής. Για την απόδοση του προκαταβλητέου φόρου που εισπράχθηκε και του φόρου που παρακρατήθηκε από τους δικηγορικούς συλλόγους εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 59 του ν. 2238/1994 και την ευθύνη για την απόδοση αυτή φέρει ο πρόεδρος του οικείου δικηγορικού συλλόγου.

Οι δικηγόροι αλλά και οι δικηγορικοί σύλλογοι υποχρεούνται να υποβάλλουν μέχρι την 20^η ημέρα του μηνός Φεβρουαρίου κάθε έτους με την χρήση ηλεκτρονικής μεθόδου επικοινωνίας, κατάσταση των έγγραφων συμφωνιών που έχουν συνάψει οι δικηγόροι με τους εντολείς τους, κατά την προηγούμενη διαχειριστική περίοδο στην οποία αναγράφονται το ονοματεπώνυμο, η διεύθυνση, το Α.Φ.Μ. του κάθε εντολέα, το είδος της παρεχόμενης υπηρεσίας και η συμφωνηθείσα αμοιβή. Την ευθύνη για την υποβολή αυτή προκειμένου για τους δικηγορικούς συλλόγους φέρει ο πρόεδρος του οικείου δικηγορικού συλλόγου. Ακόμη προβλέπεται ότι, με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, καθορίζεται ο τρόπος και ο χρόνος υποβολής των καταστάσεων, το περιεχόμενό τους και κάθε σχετικό θέμα.

Με τις διατάξεις της **παρ. 8** και στο πλαίσιο της απελευθέρωσης του επαγγέλματος των μηχανικών και της κατάργησης των ελαχίστων αμοιβών τους, προβλέπεται και για τα ιδιωτικά έργα, ότι ο τεκμαρτός προσδιορισμός του καθαρού εισοδήματος των μηχανικών που δεν τηρούν βιβλία θα γίνεται με εφαρμογή συντελεστή επί της συμβατικής αμοιβής. Με τις διατάξεις αυτές γίνεται επίσης νομοτεχνική τακτοποίηση

των διατάξεων που προέβλεπαν αυτοτελή φόρο με συντελεστή 15% επί τεκμαρτού εισοδήματος (ακαθάριστο ποσό της νόμιμης ελάχιστης αμοιβής μηχανικών) για τις περιπτώσεις όπου μηχανικοί αναλαμβάνουν μελέτες-επιβλέψεις και είτε ασχολούνται ατομικώς με την ανέγερση οικοδομών προς πώληση, είτε είναι μέλη επιχείρησης, είτε υπάλληλοι επιχείρησης, καθόσον στις περιπτώσεις αυτές οι μηχανικοί δεν συνάπτουν έγγραφες συμβάσεις. Με τις διατάξεις αυτές προβλέπεται ακόμα για μηχανικούς που αναλαμβάνουν μελέτες-επιβλέψεις ή διενεργούν πραγματογνωμοσύνες να αποδίδουν προκαταβλητέο φόρο με συντελεστή 4% ή 10% επί της συμβατικής αμοιβής.

Περαιτέρω, με τις ίδιες διατάξεις εισάγεται η υποχρέωση για τους μηχανικούς όπως και για το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος να υποβάλλουν ηλεκτρονικά στη Γ.Γ.Π.Σ. μέχρι την 20^η ημέρα του μηνός Φεβρουαρίου κάθε έτους κατάσταση με στοιχεία των έγγραφων συμβάσεων (είδος παρεχόμενης υπηρεσίας, συμφωνηθείσα αμοιβή κλπ.) που έχουν συνάψει οι μηχανικοί με τους αντισυμβαλλομένους τους μέσα στην προηγούμενη διαχειριστική περίοδο, προκειμένου για τον αποτελεσματικότερο έλεγχο στο πλαίσιο των σχετικών διασταυρώσεων. Τέλος, με τις διατάξεις αυτές παρέχεται και η σχετική εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών να ρυθμίζει με αποφάσεις που εκδίδει κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων αυτών.

Επί του Άρθρου 21

Με την **παρ. 1** προβλέπεται απαλλαγή των εισοδημάτων των καθηγητών που εργάζονται σε σχολεία της Γερμανίας με σχέση ιδιωτικού δικαίου, η οποία κρίνεται σκόπιμη για λόγους φορολογικής δικαιοσύνης, καθόσον παρόμοια απαλλαγή υφίσταται και για τους Έλληνες μόνιμους δημοσίους υπαλλήλους, οι οποίοι παρέχουν υπηρεσίες στην αλλοδαπή.

Με την **περίπτωση α΄ της παρ. 2** προστίθεται νέα διάταξη, με την οποία προτείνεται για τη δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών, ο προσδιορισμός της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης των αεροσκαφών και ελικοπτήρων, που χαρακτηρίζονται ως υπερελαφρές πτητικές αθλητικές μηχανές (Υ.Π.Α.Μ.) σύμφωνα με τον Δ2/26314/8802 (Β΄1360) νέο κανονισμό της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας, με βάση το πραγματικό κόστος συντήρησης, ασφαλιστρών και λοιπών εξόδων τους.

Με την **περίπτωση β΄ της παρ. 2** προστίθενται προτελευταία εδάφια στην περίπτωση γ΄ του άρθρου 18 του Κ.Φ.Ε. Με τις προτεινόμενες διατάξεις ορίζεται ότι η ετήσια αντικειμενική δαπάνη που προκύπτει στην περίπτωση των ατομικών επιχειρήσεων μεταπώλησης αυτοκινήτων που έχουν υπαχθεί στις διατάξεις του άρθρου 45 του ν. 2859/2000 και δεν καταθέτουν την άδεια και τις πινακίδες κυκλοφορίας των προς πώληση οχημάτων στη Δ.Ο.Υ., δεν μπορεί να υπερβαίνει την μεγαλύτερη αντικειμενική δαπάνη που προκύπτει από αυτοκίνητο της επιχείρησης.

Η ρύθμιση αυτή αποσκοπεί στην άρση της άνισης μεταχείρισης σε βάρος των ατομικών επιχειρήσεων αλλά και στην αποφυγή της επιβάρυνσης των Δ.Ο.Υ. με τη διαδικασία της κατάθεσης των αδειών και πινακίδων αλλά και της μετέπειτα άρσης της ακινησίας για όλες τις περιπτώσεις των μεταχειρισμένων αυτοκινήτων που προορίζονται για πώληση. Τα παραπάνω έχουν εφαρμογή για δαπάνες που προκύπτουν από 1.1.2010 και μετά.

Με την **παρ. 3** του άρθρου αυτού προστίθεται νέα περίπτωση η' στο άρθρο 18 του Κ.Φ.Ε. με την οποία θεσπίζεται απαλλαγή από την εφαρμογή των ετήσιων αντικειμενικών δαπανών και των δαπανών απόκτησης περιουσιακών στοιχείων με την προϋπόθεση για φυσικό πρόσωπο που έχει την φορολογική του κατοικία (κατοικία ή συνήθη διαμονή) στην αλλοδαπή εφόσον δεν αποκτά εισόδημα στην Ελλάδα.

Με τις διατάξεις της **παρ. 4** ορίζεται ότι, η έκπτωση από το ακαθάριστο εισόδημα από ακίνητα των προσώπων των παρ. 3 και 4 του άρθρου 2 του Κ.Φ.Ε. (Ο.Ε., Ε.Ε. κ.λπ.), καθώς και η έκπτωση από το ακαθάριστο εισόδημα από ιδιοχρησιμοποίηση ακινήτων των επιτηδευματιών που είναι φυσικά πρόσωπα, θα διενεργείται σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις έκπτωσης δαπανών, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 31 του ΚΦΕ. Δηλαδή, θα εκπίπτει το ποσό της δαπάνης για την επισκευή και συντήρηση των ακινήτων αυτών από τα ακαθάριστα έσοδά τους.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της **παρ. 5**, προβλέπεται ότι, η εφάπαξ προεξόφληση των επικουρικών συντάξεων αλλοδαπής προέλευσης σε δικαιούχους κατοίκους Ελλάδος, η οποία διενεργείται κατόπιν αναλογιστικού υπολογισμού από τον ασφαλιστικό φορέα της αλλοδαπής, μετά από τον μεταξύ τους διακανονισμό και η οποία απαλλάσσεται του φόρου στην αλλοδαπή, κατανέμεται σε ίσα μέρη για να φορολογηθεί στο έτος καταβολής της και στα τέσσερα επόμενα έτη. Τα παραπάνω έχουν εφαρμογή για επικουρικές συντάξεις που δηλώνονται με τις αρχικές ή τροποποιητικές ή συμπληρωματικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος που υποβάλλονται από 1.1.2010 και μετά.

Με την **παρ. 6**, γίνεται ρύθμιση για λόγους νομοτεχνικής τακτοποίησης, καθόσον με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του ν.3842/2010 καταργήθηκε από 1.1.2010 ο ειδικός τρόπος φορολογίας των αμοιβών που αποκτά το ιπτάμενο προσωπικό της πολιτικής αεροπορίας από την παροχή υπηρεσιών σε αεροσκάφη. Τα παραπάνω έχουν εφαρμογή από 1.1.2010 και μετά.

Με τις διατάξεις της **παρ. 7** αυξάνεται από 25% σε 50% το ποσό της βεβαίωσης του φόρου κλπ. λόγω της άσκησης εμπρόθεσμης προσφυγής, ώστε να μειωθεί ο όγκος των υποθέσεων που παραπέμπονται στα Διοικητικά Δικαστήρια με εξαίρεση τα πρόστιμα για τα οποία βεβαιώνεται το 25%.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της **παρ. 8** και λόγω της υπάρχουσας οικονομικής στενότητας και για την αποφυγή άλλων δυσμενέστερων επιπτώσεων, παρέχεται πλέον η ευχέρεια καταβολής σε δόσεις, των φόρων, τελών και εισφορών που βεβαιώνονται βάσει προσωρινού φύλλου ελέγχου, που εκδόθηκε μετά από προσωρινό έλεγχο που προβλέπεται από την παράγραφο 4 του άρθρου 67 για την διαπίστωση της εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 52 έως 58 ότι καταβάλλονται με την ακόλουθη διαδικασία: μετά την υπογραφή του πρακτικού και την καταβολή του 1/5 αυτών, το υπόλοιπο καταβάλλεται σε 6 ίσες μηνιαίες δόσεις με τον περιορισμό ότι, κάθε δόση δεν είναι μικρότερη των 300 ευρώ, εκτός της τελευταίας, με εξαίρεση τους φόρους που προκύπτουν από την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 54 του ΚΦΕ και βεβαίωσης με βάση φύλλο που οριστικοποιήθηκε λόγω μη άσκησης ή μη εμπρόθεσμης άσκησης προσφυγής που καταβάλλονται εφάπαξ.

Η πρώτη δόση καταβάλλεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του επόμενου από την υπογραφή του πρακτικού μήνα και οι υπόλοιπες μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα των μηνών που ακολουθούν. Επί δικαστικού συμβιβασμού ο φόρος καταβάλλεται εφάπαξ.

Ακόμη προβλέπεται ότι η τυχόν άσκηση προσφυγής ενώπιον του διοικητικού πρωτοδικείου δεν αναστέλλει την προσωρινή βεβαίωση του φόρου που καταβάλλεται εφάπαξ. Επιπλέον, προβλέπεται ότι οι διατάξεις αυτές έχουν εφαρμογή για πρακτικά που υπογράφονται από την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και μετά.

Με τις διατάξεις της **παρ. 9** επεκτείνεται και σε άλλα νομικά πρόσωπα και επαγγελματίες η υποχρέωση ηλεκτρονικής υποβολής στοιχείων και πληροφοριών οικονομικού και φορολογικού ενδιαφέροντος στο Υπουργείο Οικονομικών, ώστε να διευκολύνεται η διασταύρωση όποιων στοιχείων απαιτείται για φορολογικούς σκοπούς.

Με τις διατάξεις της **παρ. 10** ορίζονται οι κυρώσεις που επιβάλλονται σε όσους παραβαίνουν τις υποχρεώσεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 82 του ΚΦΕ, δεν δηλώνουν ή δεν χορηγούν στοιχεία στις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών ή δηλώνουν ανακριβή στοιχεία.

Επίσης ορίζεται με σαφήνεια το περιεχόμενο του πιστοποιητικού που οφείλουν να εκδίδουν οι νόμιμοι ελεγκτές και ελεγκτικά γραφεία, που είναι εγγεγραμμένοι στο δημόσιο μητρώο του ν. 3693/2008 (Α' 174) στις περιπτώσεις που διενεργούν υποχρεωτικούς ελέγχους σε ανώνυμες εταιρείες και εταιρείες περιορισμένης ευθύνης.

Με τις διατάξεις της **παρ. 11** διευρύνεται και επιτρέπεται η χορήγηση στοιχείων από τις φορολογικές υπηρεσίες, σε δημόσιες υπηρεσίες, ν.π.δ.δ., Ο.Τ.Α. κλπ., μόνο για την ταυτοποίηση φορολογουμένων ή τη διασταύρωση, που είναι αναγκαία για την εκτέλεση καθηκόντων ή την άσκηση αρμοδιοτήτων ή την παροχή υπηρεσιών που ορίζει ο νόμος.

Με την **παρ. 12** τροποποιείται το άρθρο 12 του ν. 3842/2010, προκειμένου να ρυθμιστεί νομοθετικά η διατήρηση σε ισχύ των απαλλαγών από το φόρο εισοδήματος που προβλέπονται από τα άρθρα 25 και 26 του ν. 27/1975 αναφορικά με τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα της ναυτιλίας.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της **παρ. 14**, όταν μεταβιβάζονται μερίδια εταιρίας περιορισμένης ευθύνης από πωλητή που έχει βαθμό συγγένειας Α' ή Β' κατηγορίας της παρ. 1 του άρθρου 29 του ν.2961/2001 με τον αγοραστή, στο εξής η υπεραξία θα φορολογείται με 5% και 10%, αντίστοιχα, όπως δηλαδή συμβαίνει και στην περίπτωση μεταβίβασης μερίδων προσωπικής εταιρείας για λόγους ενιαίας αντιμετώπισης.

Με την **παρ. 15** του άρθρου αυτού γίνεται νομοτεχνική τακτοποίηση.

Με την προτεινόμενη **παρ. 16**, οι διατάξεις της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 και της περίπτωσης α' της παραγράφου 2 του άρθρου 10 του ν.2579/1998, όπως αυτές τροποποιήθηκαν με την παράγραφο 2 του άρθρου 18 του ν.3888/2010 (Α' 175), περι

φορολόγησης της υπεραξίας από την πώληση του οχήματος με την άδεια του, καταργούνται από την ημερομηνία ψήφισης του ν. 3887/2010 (Α'174).

Με τη προτεινόμενη αυτή ρύθμιση επιδιώκεται να υποστηριχθεί η διαδικασία της σταδιακής μετάβασης στο νέο καθεστώς για τις υπάρχουσες επιχειρήσεις, όσον αφορά στις οικονομικές προϋποθέσεις, με την αποφυγή της υπέρμετρης φορολογικής επιβάρυνσης, δεδομένου ότι πλέον επιβάλλεται με το άρθρο 10 του ν.3887/2010 φόρος 3% στην αξία του οχήματος και της άδειας κατά τη μεταβίβασή τους σε όλες τις μεταφορικές επιχειρήσεις, οι οποίες πληρούν τις διατάξεις του κανονισμού 1071/2009.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της **παρ. 17** τροποποιείται η παράγραφος 10 του πέμπτου άρθρου του ν. 3845/2010, ώστε να αποφευχθεί η επιβολή έκτακτης εισφοράς στα έσοδα των επιχειρήσεων από συμμετοχές, για τα οποία έχει καταβληθεί εισφορά από τη θυγατρική εταιρεία όχι μόνο με βάση τις διατάξεις του ν.3845/2010 αλλά και με βάση τις διατάξεις του ν.3808/2009 (κέρδη χρήσης 2008), καθόσον σε διαφορετική περίπτωση θα υπήρχε διπλή επιβολή εισφοράς στα ίδια κέρδη από συμμετοχές.

Με τις νέες διατάξεις της **παρ. 18** μετατίθεται η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 34 του ν.3634/2008, που προβλέπει τη δυνατότητα επιλογής Δ.Ο.Υ. στους συζύγους όταν ανήκουν σε διαφορετικές Δ.Ο.Υ., για ένα χρόνο λόγω τεχνικών δυσχερειών του TAXIS για την αλλαγή των προγραμμάτων αυτού και θα ισχύει για τις δηλώσεις του οικονομικού έτους 2012 και μετά.

Με την προτεινόμενη **παρ. 19** παρατείνονται οι διατάξεις του άρθρου 18 του ν. 3842/2010 για τον επαναπατρισμό κεφαλαίων μέχρι την 30^η Σεπτεμβρίου 2011. Η παράταση αυτή κρίνεται απαραίτητη προκειμένου να ολοκληρωθεί η διαδικασία επαναπατρισμού κεφαλαίων με καταβολή φόρου επί της αξίας των κεφαλαίων 8%. Επιπλέον, διευρύνεται η έννοια των κεφαλαίων που υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 18 του ν. 3842/2010, ώστε να συμπεριλαμβάνονται και τα κεφάλαια εκείνα τα οποία είναι όχι μόνο κατατεθειμένα σε τραπεζικό λογαριασμό στην αλλοδαπή, αλλά και σε διάφορα χρηματοοικονομικά ή μη προϊόντα, όπως μετοχές, μερίδια, ομόλογα, ασφαλιστήρια συμβόλαια ζωής που συνδέονται με επενδύσεις, κλπ. Η ρύθμιση αυτή γίνεται για να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής του μέτρου, ώστε αυτό να καταστεί ελκυστικότερο και να προσελκύσει περισσότερα κεφάλαια από την αλλοδαπή. Επίσης, με τις ίδιες διατάξεις προβλέπεται εξομοίωση του συντελεστή φόρου που εφαρμόζεται επί των κεφαλαίων που μεταφέρονται στην Ελλάδα με τον συντελεστή που επιβάλλεται στα κεφάλαια που παραμένουν κατατεθειμένα σε τράπεζες της αλλοδαπής. Η εξομοίωση αυτή κρίνεται σκόπιμη για να μη δημιουργείται διακριτική μεταχείριση των κεφαλαίων που παραμένουν στην αλλοδαπή σε σχέση με αυτά που εισάγονται.

Επί του Άρθρου 22

Με τις διατάξεις των **παρ. 1 και 2** σκοπείται η αναπροσαρμογή των συντελεστών φόρου της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 27/1975 και εισφοράς της παραγράφου 2 του άρθρου 10 του ν. 27/1975 των πλοίων Α' κατηγορίας που είναι νηολογημένα με ελληνική σημαία, η οποία προβλέπεται από τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 6 και της παραγράφου 3 του άρθρου 10 του ν. 27/1975 αντίστοιχα.

Επίσης, με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπεται η αναπροσαρμογή των συντελεστών εισφοράς της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 29/1975 των πλοίων ελληνικών συμφερόντων με ξένη σημαία, τα οποία είναι συμβεβλημένα ασφαλιστικώς με το Ν.Α.Τ., η οποία και προβλέπεται από τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του ν. 29/1975.

Η αναπροσαρμογή των συντελεστών φόρου και εισφοράς κατά ποσοστό τέσσερα τοις εκατό (4%) ετησίως, με διάταξη νόμου, για την πενταετία 2011-2015, αν και η αύξηση αυτή προβλέπεται ρητά από τις ανωτέρω διατάξεις, κρίνεται επιβεβλημένη για την άρση κάθε αμφισβήτησης που τυχόν ήθελε προκύψει και καθιερώθηκε από την πενταετία 1996-2000, επειδή οι προηγούμενες αναπροσαρμογές έγιναν με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών οι οποίες κυρώνονται με νόμο.

Η αύξηση του φόρου που προβλέπεται με την ανωτέρω διάταξη, αφορά τα νηολογούμενα υπό ελληνική σημαία πλοία πρώτης κατηγορίας, τα οποία αναφέρονται στην περίπτωση Α' του άρθρου 3 του ν. 27/1975. Επομένως, η ανωτέρω ρύθμιση που προβλέπεται από το άρθρο αυτό είναι μία επαναλαμβανόμενη διάταξη που γίνεται με τον ίδιο τρόπο κάθε πενταετία από το έτος 1975 και μετά.

Επί του Άρθρου 23

Με την **περ. α' της παρ. 1** καταργείται η δυνατότητα μετάθεσης του χρόνου γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης που παρεχόταν στον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. για τις περιπτώσεις που κληρονομαίο ακίνητο κηρύχθηκε αναγκαστικά απαλλοτριωτέο μετά το θάνατο του κληρονομούμενου, δεδομένου ότι ήδη με το άρθρο 25 του ν.3842/2010 έχει ήδη καταργηθεί η αυτοδίκαια – εκ του νόμου μετάθεση του χρόνου φορολογίας στις περιπτώσεις που το κληρονομαίο ακίνητο ήταν ήδη απαλλοτριωτέο κατά το χρόνο θανάτου.

Με την **περ. β' της παρ. 1** επαναφέρεται σε ισχύ από την κατάργησή της η διάταξη του άρθρου 25 παρ. 2 περ. ε του Κώδικα φορολογίας κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών, με την οποία οριζόταν ότι απαλλάσσεται από το φόρο κληρονομιών η κινητή περιουσία, που βρίσκεται στην αλλοδαπή, Έλληνα υπηκόου που είναι εγκατεστημένος σε αυτή για 10 τουλάχιστον συναπτά έτη. Δεν περιλαμβάνονται στην απαλλαγή αυτή περιουσίες δημοσίων υπαλλήλων, στρατιωτικών και υπαλλήλων επιχειρήσεων που εδρεύουν στην Ελλάδα, εφόσον τα πρόσωπα αυτά εγκαταστάθηκαν στην αλλοδαπή λόγω της ιδιότητάς τους αυτής.

Η διάταξη καταργήθηκε από 23.4.2010 με το άρθρο 25 του ν.3842/2010, επαναφέρεται όμως σε ισχύ, δεδομένου ότι η κατάργησή της πιθανόν να λειτουργήσει αποτρεπτικά στις προθέσεις των Ελλήνων του εξωτερικού και να μην «περάσει» η ελληνική τους ταυτότητα στις επόμενες γενιές. Εξάλλου, ελληνική υπηκοότητα έχουν (εκ καταγωγής) και οι Έλληνες κάτοικοι εξωτερικού τρίτης, τέταρτης κλπ γενιάς, οι οποίοι – πιθανότατα - δεν έχουν σχέση με την Ελλάδα.

Με την **περ. γ' της παρ. 1**, διαδικαστικού περιεχομένου, τροποποιείται το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 69 του Κώδικα φορολογίας κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών και ορίζεται ότι οποιαδήποτε λάθη των δηλώσεων, και όχι μόνο τα λογιστικά, διορθώνονται μέχρι ή με την έκδοση πράξης καταλογισμού του

φόρου από τον προϊστάμενο της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. και όχι μέσα σε μία πενταετία από την υποβολή της δήλωσης, όπως όριζε η τροποποιούμενη διάταξη, προκειμένου να αποφευχθεί η απώλεια εσόδων του δημοσίου που παρατηρήθηκε τελευταία από την καθυστερημένη διόρθωση αυτών.

Με την **περ. δ΄ της παρ. 1**, τροποποιούνται οι διατάξεις που αναφέρονται στη βεβαίωση του φόρου στην περίπτωση άσκησης εμπρόθεσμης προσφυγής κατά πράξης επιβολής φόρου, προκειμένου να υπάρξει εναρμόνιση, ως προς το ποσοστό του αμφισβητούμενου φόρου που βεβαιώνεται, με τις λοιπές φορολογίες.

Με την **περ. ε΄ της παρ. 1**, ρυθμίζεται το θέμα της εφάπαξ καταβολής του φόρου που αναλογεί σε μετρητά και κινητά γενικά πράγματα, προκειμένου να διευκολύνονται οι φορολογούμενοι, εφόσον από τη λοιπή περιουσία τους διασφαλίζονται τα δικαιώματα του Δημοσίου.

Με το ν.3842/2010 επιβάλλεται φόρος κληρονομιών – δωρεών με συντελεστή 0,5%:
α) στα ν.π.δ.δ., νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις, ο.τ.α., ιερούς ναούς, οι ιερές μονές, το Ιερό Κοινό του Πανάγιου Τάφου, την Ιερά Μονή του όρους Σινά, το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως, το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, την Εκκλησία της Κύπρου, την Ορθόδοξη Εκκλησία της Αλβανίας και
β) στα τα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα νομικά πρόσωπα, εφόσον επιδιώκουν σκοπούς εθνοφελείς ή θρησκευτικούς ή σε ευρύτερο κύκλο φιλανθρωπικούς ή εκπαιδευτικούς ή καλλιτεχνικούς ή κοινωφελείς. Για τις δωρεές υπάρχει αφορολόγητο 1.000 € κατ' έτος.

Με τις προϊσχύουσες διατάξεις, τα πιο πάνω πρόσωπα απαλλάσσονταν από το φόρο και μάλιστα τα πρόσωπα της περίπτωσης α΄ απαλλάσσονταν και από την υποχρέωση υποβολής δήλωσης.

Η ρύθμιση του ν.3842/2010 δημιουργεί σημαντικά προβλήματα στην εφαρμογή της, γιατί αφενός οι μικροδωρητές συνήθως είναι ανώνυμοι και αφετέρου ο κάθε δωρεοδόχος πρέπει να υποβάλει μεγάλο αριθμό δηλώσεων φόρου δωρεάς μικροποσών σε διάφορες Δ.Ο.Υ. ανά την Ελλάδα (αρμόδια Δ.Ο.Υ. για τη φορολογία δωρεών είναι η Δ.Ο.Υ. της κατοικίας του δωρητή), με αποτέλεσμα να συγκεντρώνεται στις Δ.Ο.Υ. μεγάλος αριθμός δηλώσεων χωρίς κανένα φόρο λόγω ποσού ή λόγω του αφορολόγητου, με σημαντικότερο διαχειριστικό κόστος.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση των **περ. στ΄ και ζ΄ της παρ. 1**, προβλέπεται αφενός ότι, για την παραλαβή των δηλώσεων για τις χρηματικές δωρεές προς τα πιο πάνω πρόσωπα, αρμόδια είναι η Δ.Ο.Υ. της κατοικίας του δωρεοδόχου και αφετέρου ότι μπορεί να υποβληθεί η οικεία δήλωση για το συνολικό ποσό των δωρεών και χωρίς την αναγραφή των στοιχείων των δωρητών, εφόσον δεν είναι γνωστά στο δωρεοδόχο. Μάλιστα, για τη διευκόλυνση των φορολογουμένων, λόγω των προβλημάτων που είχαν παρατηρηθεί, με την προτεινόμενη ρύθμιση της **παρ. 2** προβλέπεται αφενός αναδρομική ισχύς των ρυθμίσεων αυτών από την έναρξη ισχύος του ν.3842/2010 και αφετέρου τρίμηνη προθεσμία υποβολής των δηλώσεων που δεν είχαν υποβληθεί εμπρόθεσμα.

Με την **περ. η΄ της παρ. 1** αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 102 του Κώδικα φορολογίας κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών, με την οποία οριζόταν ότι η κοινοποίηση πράξης επιβολής φόρου μπορεί να γίνει μέσα σε ένα έτος από την έκδοση της απόφασης του διοικητικού δικαστηρίου, με αποτέλεσμα να

υπάρχει κίνδυνος παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου, και προβλέπεται πλέον ότι η προθεσμία για την κοινοποίηση πράξης επιβολής φόρου γίνεται μέσα σε ένα έτος από την κοινοποίηση της απόφασης του διοικητικού δικαστηρίου στην αρμόδια Δ.Ο.Υ..

Επί του Άρθρου 24

Με τη διάταξη της **παρ. 1** απαλλάσσονται για τα ιδιοχρησιμοποιούμενα ακίνητά τους τα Μουσεία, το Ευρωπαϊκό Πολιτιστικό Κέντρο των Δελφών, οι Ξένες Αρχαιολογικές Σχολές και η Αμερικανική Γεωργική Σχολή διότι προάγουν τις εκπαιδευτικές δραστηριότητες σε κρίσιμους τομείς που αφορούν π.χ. την πολιτιστική μας κληρονομιά, την αρχαιολογική έρευνα, τις εξελίξεις στον τομέα της γεωργίας, της οικολογίας και των επιστημών ζωής.

Με τη διάταξη της **παρ. 2** προστίθενται στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 32 του ν. 3842/2010 εδάφια με τα οποία, αφενός, προβλέπεται εξουσιοδοτική διάταξη, ώστε με Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών να καθορίζονται συντελεστές αξιοποίησης οικοπέδου και λοιπές λεπτομέρειες για τον προσδιορισμό της αξίας ακινήτων σε περιοχές που εντάσσονται στο σύστημα ΑΠΑΑ για πρώτη φορά, και αφετέρου ορίζεται ότι η έννοια των Δήμων και Κοινοτήτων λαμβάνεται σύμφωνα με το ν. 2539/1997, δηλαδή όπως οι Δήμοι και οι Κοινότητες ορίζονταν πριν από την ψήφιση του ν. 3852/2010, «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης». Η διάταξη αυτή είναι απαραίτητη ώστε να αποφευχθεί η ανάγκη τροποποίησης του Πληροφοριακού Συστήματος διαχείρισης του Φόρου Ακίνητης Περιουσίας φυσικών προσώπων και να μην παρακλυθεί η διαδικασία εκκαθάρισης του Φόρου Ακίνητης Περιουσίας φυσικών προσώπων έτους 2010.

Με τη διάταξη της **παρ. 3** αναστέλλεται για ένα έτος η χορήγηση του προβλεπόμενου στην παράγραφο 1 του άρθρου 48 του ν. 3842/2010 πιστοποιητικού Φόρου Ακίνητης Περιουσίας, το οποίο χορηγείται από τον προϊστάμενο της αρμόδιας Δ.Ο.Υ., καθώς λόγω της εφαρμογής για πρώτη φορά της φορολογίας αυτής δεν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία εκκαθάρισης του Φόρου Ακίνητης Περιουσίας φυσικών προσώπων έτους 2010, με αποτέλεσμα να μην είναι εφικτή η χορήγηση του πιστοποιητικού αυτού.

Με τη διάταξη της **παρ. 4** ορίζεται ότι οποιαδήποτε μεταβολή της περιουσιακής κατάστασης υπόχρεων φυσικών προσώπων που αφορά τα έτη 2005 έως και 2009 πραγματοποιείται με υποβολή δήλωσης στοιχείων ακινήτων έτους 2009, με σκοπό τη διευκόλυνση, αφενός, της διαδικασίας τροποποίησης και διόρθωσης της περιουσιακής κατάστασης των φορολογούμενων πολιτών και αφετέρου της διαχείρισης του Περιουσιολογίου Ακινήτων.

Με τη διάταξη της **παρ. 5** του άρθρου αυτού ορίζεται ότι το Περιουσιολόγιο Ακινήτων προκύπτει από τη μηχανογραφική διαχείριση των δηλώσεων στοιχείων ακινήτων των ετών 2005 έως 2009 και έτος δημιουργίας αυτού ορίζεται το έτος 2009, με σκοπό την ενσωμάτωση του συνόλου των μεταβολών στην περιουσιακή κατάσταση των φορολογούμενων πολιτών, μέχρι και το έτος 2009, την ενίσχυση της αξιοπιστίας του περιεχομένου του Περιουσιολογίου και τη διευκόλυνση της διαχείρισής του.

Με την προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 6** και με δεδομένο ότι η έκδοση οικοδομικής άδειας, ιδίως σε περιπτώσεις ανέγερσης μεγάλων επιχειρηματικών μονάδων, είναι χρονοβόρα διαδικασία και με σκοπό την ενίσχυση ανάληψης επενδυτικής πρωτοβουλίας, η φράση «από την έκδοση της αρχικής οικοδομικής άδειας», όπου συναντάται στα εδάφια 3 και 4 της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 15 του ν. 3091/2002, αντικαθίσταται από τη φράση «από την κατάθεση των δικαιολογητικών στην αρμόδια δημόσια υπηρεσία για έκδοση της αρχικής οικοδομικής άδειας», ώστε από τον ειδικό φόρο να απαλλάσσονται όχι μόνο οι εταιρείες που έχουν ολοκληρώσει τη διαδικασία έκδοσης οικοδομικής άδειας αλλά και αυτές που έχουν εκκινήσει αντίστοιχη διαδικασία, με σκοπό την ανέγερση κτιρίων για άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας, παρά το ότι η οικοδομική άδεια δεν έχει ακόμη εκδοθεί.

Με τη διάταξη της **παρ. 7** του άρθρου αυτού εξαιρούνται από την υποχρέωση καταβολής του ειδικού φόρου επί των ακινήτων εταιρείες που εκμισθώνουν ακίνητά τους σε ναυτιλιακές εταιρείες του α.ν. 89/1967, όπως ισχύει. Η εξαίρεση αφορά μόνο στα ακίνητα που εκμισθώνονται σε ναυτιλιακές εταιρείες του α.ν. 89/1967, και με την προϋπόθεση ότι αυτά χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την εγκατάσταση των γραφείων ή των αποθηκών των ναυτιλιακών εταιρειών. Η εισαγωγή της συγκεκριμένης εξαίρεσης κρίνεται απαραίτητη ως αντιστάθμισμα των επιπτώσεων της οικονομικής ύφεσης στο ναυτιλιακό κλάδο, ο οποίος παραδοσιακά συμβάλλει στην ενίσχυση της ελληνικής οικονομίας.

Με τη διάταξη της **παρ. 8** προστίθεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 15 του ν. 3091/2010 περίπτωση ζ΄ με την οποία εξαιρούνται από την υποχρέωση καταβολής του ειδικού φόρου επί των ακινήτων ασφαλιστικά ταμεία, οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και εταιρείες συλλογικών επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία που εποπτεύονται από δημόσια αρχή της χώρας της καταστατικής τους έδρας, με την προϋπόθεση ότι η έδρα τους δεν βρίσκεται σε μη συνεργάσιμο κράτος, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 51 Α του Κ.Φ.Ε. Με δεδομένο ότι ολοένα και περισσότεροι από τους ανωτέρω οργανισμούς δραστηριοποιούνται στο χώρο των ακινήτων, με την εν λόγω διάταξη επιχειρείται η άρση ενδεχόμενων εμποδίων ως προς την ανάληψη επενδυτικής πρωτοβουλίας από αυτούς στον συγκεκριμένο τομέα. Ωστόσο, απαραίτητη προϋπόθεση για την απαλλαγή είναι αφενός η εποπτεία των εν λόγω οργανισμών από αρχή της χώρας έδρας τους, ως προς τη σύσταση και λειτουργία τους, και αφετέρου η μη ύπαρξη της καταστατικής τους έδρας σε μη συνεργάσιμο κράτος.

Με τη διάταξη της **παρ. 9** αντικαθίσταται το τέταρτο από το τέλος εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν. 3091/2002, ώστε η απαλλαγή από την υποχρέωση δήλωσης των φυσικών προσώπων να εφαρμόζεται και στους οργανισμούς που εξαιρούνται από την υποχρέωση καταβολής του ειδικού φόρου επί των ακινήτων δυνάμει της διάταξης της προηγούμενης παραγράφου του άρθρου αυτού.

Με τη διάταξη της **παρ. 10** τροποποιούνται οι διατάξεις που αναφέρονται στη βεβαίωση του φόρου στην περίπτωση άσκησης από τον φορολογούμενο εμπρόθεσμης προσφυγής, προκειμένου να υπάρξει εναρμόνιση του ποσοστού βεβαίωσης με τις λοιπές φορολογίες.

Με τη διάταξη ορίζεται η έναρξη εφαρμογής των παραγράφων του άρθρου αυτού.

Επί του Άρθρου 25

Με τις διατάξεις της **παρ. 1** του άρθρου αυτού ρυθμίζεται ο τρόπος υπολογισμού των τελών κυκλοφορίας των ιδιωτικής χρήσης επιβατικών οχημάτων που τελούν στο ανασταλτικό τελωνειακό καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής. Τα οχήματα της κατηγορίας αυτής φέρουν αλλοδαπές πινακίδες κυκλοφορίας κανονικής σειράς ή προσωρινές, εισάγονται προσωρινά στην Ελλάδα από διάφορες κατηγορίες δικαιούχων προσώπων και δεν ταξινομούνται στην Ελλάδα. Συνεπώς, τα οχήματα αυτά είναι εκτός του συστήματος ή του αρχείου οχημάτων του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων. Επειδή τα οχήματα αυτά αποτελούν ειδική κατηγορία, τα τέλη κυκλοφορίας υπολογίζονται αποκλειστικά με βάση τον κυλινδρισμό του κινητήρα αυτών.

Με τον ίδιο τρόπο υπολογίζονται τα τέλη κυκλοφορίας και για τα εκπονούμενα από το Δημόσιο ή τον Οργανισμό Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού, επιβατικά αυτοκίνητα οχήματα, είτε αυτά προέρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση είτε από τρίτες χώρες. Στην περίπτωση αυτή, ο κυλινδρισμός του κινητήρα των οχημάτων προσδιορίζεται από τα στοιχεία που αναγράφονται στην Έκθεση Κατάσχεσης ή προκύπτουν ύστερα από μέτρηση.

Με την **παρ. 2** ορίζεται μερική απαλλαγή από τον ειδικό φόρο που επιβάλλεται σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 60 του ν. 1731/1987 και αφορά μόνο τους εκμεταλλευτές των παραδοσιακών θερινών και χειμερινών κινηματογράφων με μία ή δύο οθόνες προβολών αξίας πενήντα λεπτών (0,50) του ευρώ ανά εισιτήριο, ώστε να ενισχυθεί η βιωσιμότητα αυτών των αιθουσών που πλήττονται περισσότερο από τους λοιπούς συντελεστές της κινηματογραφικής παραγωγής και απειλούνται με οριστική διακοπή της λειτουργίας τους και παράλληλα διακοπή της ιστορικής διαδρομής τους.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 60 του ν.1731/1987 ορίζεται ότι επιβάλλεται ειδικός φόρος για την ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης στην τιμή των εισιτηρίων των κινηματογράφων σε ποσοστό 8% σε κινηματογράφους που λειτουργούν σε πόλεις άνω των δέκα χιλιάδων κατοίκων, ενώ για την περιοχή της τέως διοικήσεως πρωτεύουσας και της Θεσσαλονίκης το ποσοστό είναι 12%. Οι παραπάνω συντελεστές μειώνονται κατά 50%, όταν πρόκειται για υπαίθριους κινηματογράφους ή για αυτούς που λειτουργούν σε ακριτικές περιοχές όπως αυτές προσδιορίζονται στο άρθρο 3 του ν. 1262/1982. Ο ανωτέρω φόρος υπολογίζεται στη δηλούμενη από τους εκμεταλλευτές κινηματογράφου τιμή πώλησης εισιτηρίου μετά την αφαίρεση του Φ.Π.Α. και αποδίδεται από την επιχείρηση εκμετάλλευσης κινηματογράφου με δηλώσεις, μέχρι το τέλος του επόμενου μήνα, από τον μήνα που πραγματοποιήθηκαν οι προβολές.

Με την προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 3** καταργείται η εισφορά υπέρ Ο.Γ.Α. που επιβάλλεται στις αμοιβές του ιπτάμενου προσωπικού της πολιτικής αεροπορίας, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.1Α του άρθρου 11 του ν.4169/1961 και παραμένει σε ισχύ με την περ.γ' του άρθρου 47 του ν.1473/1984. Η κατάργηση αυτή κρίνεται δικαιολογημένη λόγω της αλλαγής του τρόπου φορολογίας επί των αμοιβών αυτών.

Με την προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 4**, με σκοπό τον περιορισμό του λαθρεμπορίου στα καπνικά και αλκοολούχα προϊόντα και την εξασφάλιση πληρωμής

των φόρων, παρέχεται η δυνατότητα χρησιμοποίησης αντί των ενσήμων ταινιών φορολογίας, σύγχρονων ολοκληρωμένων συστημάτων ιχνηλασιμότητας των συσκευασιών λιανικής πώλησης ή ψηφιακής επαλήθευσης τους. Το μέτρο αυτό αποτελεί ένα σύγχρονο σημαντικό και αποτελεσματικό εργαλείο κατά της φοροδιαφυγής, της παράνομης διακίνησης στον τομέα των καπνικών και αλκοολούχων προϊόντων και ελέγχου της γνησιότητάς τους.

Επί του Άρθρου 26

Με τις διατάξεις των **παρ. 1 και 2** περιορίζονται τα ανώτατα ποσοστά των πρόσθετων φόρων τα οποία σε καμιά περίπτωση δεν μπορούν να υπερβούν: α) το 60% για την υποβολή της εκπρόθεσμης δήλωσης και β) το 120% για την υποβολή ανακριβούς δήλωσης ή μη υποβολή δήλωσης, του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφυγε ο υπόχρεος ή του φόρου που έχει επιστραφεί στους αγρότες του ειδικού καθεστώτος χωρίς να τον δικαιούνται.

Με την **παρ. 3 προστίθενται** νέοι παράγραφοι στο άρθρο 2523/1997. Με αυτές ορίζεται διοικητικό πρόστιμο στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που δεν χορηγούν τα στοιχεία που ζητούνται από το Υπουργείο Οικονομικών στον έλεγχο ή δεν υποβάλλουν τα οριζόμενα στοιχεία ή καταστάσεις στο Υπουργείο Οικονομικών. Ανάλογα με τη βαρύτητα της παράβασης και την ενδεχόμενη υποτροπή επιβάλλεται πρόστιμο από 1.000 ευρώ έως 50.000 ευρώ. Στα πρόσωπα που παραβαίνουν τις υποχρεώσεις για παροχή στοιχείων ή πληροφοριών ή παρέχονται ανακριβή στοιχεία επιβάλλονται πρόστιμα από 5.000 ευρώ έως 100.000 ευρώ.

Αν το πρόσωπο που παραβίασε τις διατάξεις είναι υπάλληλος του Δημοσίου, ν.π.δ.δ. ή Ο.Τ.Α. ασκείται υποχρεωτικώς πειθαρχική δίωξη για παράβαση καθήκοντος από τον πειθαρχικό προϊστάμενό του μετά από αίτημα του Γενικού Γραμματέα Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων ή του Γενικού Γραμματέα Πληροφοριακών Συστημάτων.

Αν το πρόσωπο που παραβαίνει τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 82 του Κ.Φ.Ε. και της κανονιστικής απόφασης κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 8 του ίδιου άρθρου του Κ.Φ.Ε., είναι νόμιμος ελεγκτής ή ελεγκτικό γραφείο επιβάλλεται διοικητικό πρόστιμο από 10.000 ευρώ έως 100.000 ευρώ ανάλογα με τη βαρύτητα της παράβασης και την ενδεχόμενη υποτροπή.

Με την προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 4** προστίθεται νέο εδάφιο στην περίπτωση β' της παραγράφου 8 του άρθρου 5 του ν. 2523/1997, καθώς με τις υφιστάμενες διατάξεις της περίπτωσης αυτής η έκδοση κάθε αθεώρητου στοιχείου του Κ.Β.Σ. λογίζεται ως αυτοτελής παράβαση. Επιβάλλεται δηλαδή πρόστιμο για κάθε μία έκδοση αθεώρητου στοιχείου με ανώτατο όριο (οροφή), κατά χρήση. Ειδικά, όταν τα στοιχεία έχουν εκδοθεί εκ παραδρομής αθεώρητα και έχουν καταχωριστεί στα βιβλία πριν από οποιονδήποτε έλεγχο θεωρείται γενική παράβαση. Με την προσθήκη αυτή η έκδοση στοιχείων που λογίζονται ως αθεώρητα και εφόσον έχουν καταχωριστεί στα βιβλία εμπρόθεσμα, θεωρείται γενική παράβαση με συντελεστή βαρύτητας 3. Ενδεικτικές περιπτώσεις που καταλαμβάνει η προτεινόμενη διάταξη είναι η έκδοση αθεώρητων που προκύπτει κατά τον αυτοέλεγχο των επιτηδευματιών (Α.Υ.Ο. ΠΟΛ 1082/2003 & 1083/2003), η έκδοση χειρόγραφων αθεώρητων στοιχείων λόγω

βλάβης της Φ.Τ.Μ. κ.λπ. Τίθεται, δηλαδή, συγκεκριμένο όριο προστίμου κι έτσι εξορθολογίζεται το ύψος του προστίμου για τις πιο πάνω παραβάσεις δεδομένου και ότι, τα πρόστιμα του Κ.Β.Σ. δεν έχουν ταμειευτικό χαρακτήρα, αλλά αποσκοπούν στη συμμόρφωση των φορολογουμένων με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τον Κώδικα αυτό. Επίσης, ο περιορισμός των προστίμων καταλαμβάνει και τα στοιχεία τα οποία δεν έχουν μεν καταχωριστεί στα βιβλία αλλά δεν έχει παρέλθει ο νόμιμος χρόνος καταχώρισής τους.

Με τη διάταξη της **παρ. 5** επιδιώκεται να επιλυθεί ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα του υποσυστήματος Μητρώου του TAXIS, που είναι η ύπαρξη χιλιάδων ανενεργών Αριθμών Φορολογικού Μητρώου (Α.Φ.Μ.), γεγονός, που δημιουργεί ανακριβή εικόνα σχετικά με τους υπόχρεους σε υποβολή διαφόρων δηλώσεων απόδοσης φόρων.

Με την προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 6** καθορίζεται ελάχιστο ποσό προστίμου στις περιπτώσεις διάπραξης απλών τελωνειακών παραβάσεων λόγω μη τήρησης των προβλεπόμενων διατυπώσεων, κατά τη διακίνηση των προϊόντων που υπάγονται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης (Ε.Φ.Κ.) και τελούν υπό καθεστώς αναστολής είσπραξης του φόρου. Η επιβολή ελάχιστου ποσού προστίμου αποσκοπεί στην αποτροπή διάπραξης τελωνειακών παραβάσεων στον ευαίσθητο τομέα των προϊόντων που υπάγονται σε Ε.Φ.Κ. (καπνικά, πετρελαιοειδή και αλκοολούχα προϊόντα) καθώς έχει παρατηρηθεί ότι στην πράξη επιβάλλονται πολύ μικρότερα ποσά, τα οποία δεν αποτρέπουν τη διάπραξη τέτοιων παραβάσεων.

Με τη διάταξη της **παρ. 7** προβλέπεται ότι η λήψη μέτρων, όπως ορίζεται στο άρθρο 14 του Ν. 2523/1997, για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου, μεταξύ των οποίων και η δέσμευση του 50% των καταθέσεων σε πιστωτικά ιδρύματα, αν διαπιστωθεί βάσει ειδικής έκθεσης ελέγχου ότι ο φορολογούμενος δεν έχει αποδώσει στο Δημόσιο ποσό πάνω από 150.000 ευρώ από Φ.Π.Α., παρακρατούμενους και επιρριπτόμενους φόρους, τέλη και εισφορές προτείνεται να μην εφαρμόζονται τα προαναφερόμενα όταν ο φορολογούμενος έχει κατά του Δημοσίου βέβαιη και εκκαθαρισμένη απαίτηση, ποσού ίσου ή μεγαλύτερου του ποσού των φόρων, τελών και εισφορών που οφείλει.

Με τις διατάξεις της **παρ. 8** και προκειμένου να διασφαλίζονται και να ελέγχονται περαιτέρω οι συναλλαγές και να προκύπτουν οι εκδότες πλαστών και εικονικών στοιχείων, παρέχεται η δυνατότητα δημοσίευσης του Α.Φ.Μ., του αντικειμένου εργασιών, της ημερομηνίας έναρξης και λήξης εργασιών και της επαγγελματικής εγκατάστασης των επιτηδευματιών, φυσικών και νομικών προσώπων, μέσω ηλεκτρονικής υπηρεσίας της Γ.Γ.Π.Σ. του Υπουργείου Οικονομικών.

Με τις διατάξεις της **παρ. 9** καθορίζεται ότι οι επιτηδευματίες που εκδίδουν αποδείξεις λιανικής πώλησης ή παροχής υπηρεσιών με χρήση φορολογικών ταμειακών μηχανών, υποχρεούνται να διαβιβάζουν ηλεκτρονικά τα δεδομένα των φορολογικών στοιχείων που εκδίδονται σε βάση δεδομένων της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών θα καθοριστούν η έκταση εφαρμογής, ειδικότερες υποχρεώσεις των επιτηδευματιών, η διαδικασία και οι τεχνικές προδιαγραφές διαβίβασης των δεδομένων, τα εν γένει οργανωτικά και τεχνικά μέτρα που απαιτούνται καθώς και τη διαδικασία και τα αρμόδια όργανα για την επιβολή του προστίμου και τον τρόπο βεβαίωσης και είσπραξής του. Επίσης ορίζεται και η

έκδοση κανονιστικής απόφασης για την επιβολή διοικητικού προστίμου από 1000 έως 5.000 ευρώ στους παραβάτες των παραπάνω υποχρεώσεων.

Επί του άρθρου 27

Με την προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 1** αντιμετωπίζεται το εξής θέμα: Με τις υφιστάμενες διατάξεις το ακίνητο παύει να θεωρείται νεόδμητο και άρα υπαγόμενο σε Φ.Π.Α. κατά την μεταβίβασή του, με την συμπλήρωση 5 ετών από την έκδοση της οικοδομικής αδείας. Στο χρονικό αυτό σημείο ακίνητα τα οποία δεν έχουν μεταβιβασθεί ή χρησιμοποιηθεί και παραμένουν στην κατασκευαστική επιχείρηση προς πώληση θεωρούνται ότι χρησιμοποιήθηκαν με αποτέλεσμα να προκύπτει η υποχρέωση των κατασκευαστικών επιχειρήσεων να καταβάλουν αυτές τον Φ.Π.Α. που αντιστοιχεί στο μέχρι εκείνη τη στιγμή κόστος του ακινήτου (αυτοπαράδοση).

Είναι συχνό το φαινόμενο η ανέγερση της οικοδομής να μην μπορεί να ξεκινήσει παρά την έκδοση της άδειας ή να διακόπτεται, για λόγους που δεν εξαρτώνται από τον κατασκευαστή, αλλά από δημόσιες υπηρεσίες ή ΔΕΚΟ, όπως π.χ. αρχαιολογική υπηρεσία, πολεοδομία, ΕΥΔΑΠ, ΔΕΗ, κ.λ.π.. Επίσης, συμβαίνει και ιδιαίτερα στην παρούσα κατάσταση λόγω της οικονομικής κρίσης, η ανέγερση να μην έχει ολοκληρωθεί με την παρέλευση της πενταετίας αλλά να συνεχίζεται και πέραν αυτής, οπότε απαιτείται η καταβολή του Φ.Π.Α. λόγω αυτοπαράδοσης χωρίς ακόμη να έχει ολοκληρωθεί το κόστος της οικοδομής. Σε περίπτωση δε που σκοπίμως δεν αρχίσει η ανέγερση μέσα στην πενταετία ή αρχίσει μεν αλλά πραγματοποιηθούν ελάχιστες εργασίες και συνεχιστεί η ανέγερση μετά την παρέλευση της πενταετίας, ουσιαστικά διαφεύγει ο Φ.Π.Α. (23%), καθόσον δεν υπάρχει κτίριο το οποίο θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι αυτοπαραδίδεται και να καταβληθεί ΦΠΑ, το ακίνητο δε κατασκευαζόμενο μετά την παρέλευση της πενταετίας από την έκδοση της αδείας θα μεταβιβασθεί με Φ.Μ.Α. (10%).

Με την προτεινόμενη αυτή διάταξη εξακολουθεί να θεωρείται ως νεόδμητο το ακίνητο μέχρι την συμπλήρωση 3ετίας από την αποπεράτωση της οικοδομής. Με τον τρόπο αυτό δίνεται η δυνατότητα, αφενός, στις κατασκευαστικές επιχειρήσεις να αποπερατώνουν την οικοδομή χωρίς πρόσθετα βάρη, τα οποία αυξάνουν το κόστος και τελικώς την τιμή διάθεσης του ακινήτου, και αφετέρου το δημόσιο εισπράττει πλέον Φ.Π.Α. κατά την πώληση ή την αυτοπαράδοση του ακινήτου (μίσθωση, ιδιόχρηση, δωρεάν παραχώρηση κλπ). Σε περίπτωση δε που αυτό δεν έχει μεταβιβασθεί ή χρησιμοποιηθεί μέσα σε μία 3ετία από την αποπεράτωση της οικοδομής, τότε οι αδιάθετες ιδιοκτησίες θεωρείται ότι χρησιμοποιήθηκαν και καταβάλλεται πλέον Φ.Π.Α. επί του συνολικού κόστους αυτών (αποπερατωμένων) και όχι πλέον και ημιτελών όπως συνέβαινε με τις προϊσχύουσες διατάξεις.

Με την **παρ. 2** δίνεται δυνατότητα επιλογής φορολόγησης στην εκμετάλλευση εμπορευματικών κέντρων, όπως αυτά προσδιορίζονται με τις διατάξεις των άρθρων 1 έως και 21 του ν.3333/2005 (Α' 91) όπως ισχύουν. Η επιλογή αυτή πραγματοποιείται με την υποβολή σχετικής αίτησης στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. των υποκειμένων που εκμεταλλεύονται τα εν λόγω εμπορευματικά κέντρα. Με την επιλογή φορολόγησης παρέχεται δικαίωμα έκπτωσης του φόρου που επιβαρύνει την κατασκευή και τη συντήρηση των εμπορευματικών κέντρων.

Με την **παρ.3** αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 33 του Κώδικα Φ.Π.Α. και προβλέπεται ότι στην περίπτωση επιλογής φορολόγησης της

εκμετάλλευσης εμπορευματικών κέντρων, σύμφωνα με την περίπτωση δ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 8, ο διακανονισμός του φόρου εισροών των εν λόγω ακινήτων διενεργείται σε 10 έτη, με αφετηρία το έτος έναρξης χρησιμοποίησής τους. Η ρύθμιση αυτή είναι αναγκαία προκειμένου να αποφεύγονται καταστρατηγήσεις με την έκπτωση του φόρου εισροών της κατασκευής των εμπορευματικών κέντρων και επιφυλάσσεται η ίδια μεταχείριση με την εκμετάλλευση εμπορικών κέντρων για τα οποία ισχύει ήδη η επιλογή φορολόγησης.

Για τα εμπορευματικά κέντρα, τα οποία βρίσκονται ήδη σε λειτουργία και μέχρι 31.12.2010 δεν έχει παρέλθει η πενταετής περίοδος διακανονισμού, προβλέπεται δικαίωμα έκπτωσης του φόρου εισροών που αναλογεί στα εναπομένοντα έτη της πενταετίας. Το ποσό αυτό του φόρου διακανονίζεται με βάση συνολική διάρκεια 10 ετών από την έναρξη χρησιμοποίησης των εμπορευματικών κέντρων.

Με την διάταξη της **παρ. 4** καθιερώνεται η υποχρέωση ενημέρωσης της Γ.Γ.Π.Σ. από το ΙΚΑ, μέσα στο μήνα Φεβρουάριο κάθε έτους, για τις οικοδομές που δηλώθηκαν ως αποπερατωθείσες κατά το προηγούμενο έτος έτσι ώστε να είναι εφικτός ο προσδιορισμός των κατασκευαστικών επιχειρήσεων για τις οποίες υπάρχει υποχρέωση αυτοπαράδοσης για αδιάθετες ιδιοκτησίες μετά την παρέλευση 3ετίας από την αποπεράτωσή τους.

Με την **παρ. 5** δίνεται η δυνατότητα στους εφημεριδοπώλες να μην υποβάλλουν δηλώσεις Φ.Π.Α., στην περίπτωση που δεν επιθυμούν να ασκήσουν δικαίωμα έκπτωσης του φόρου των εισροών τους. Η ρύθμιση αυτή έχει στόχο την ελάφρυνση των εν λόγω υποκειμένων από το κόστος υποβολής δηλώσεων Φ.Π.Α. στην περίπτωση που κρίνουν ότι το εν λόγω κόστος είναι μεγαλύτερο από την ωφέλεια που θα έχουν από την έκπτωση του φόρου εισροών τους. Πρόκειται για επιλογή που πραγματοποιείται από τους ίδιους τους υποκείμενους, οι οποίοι υποβάλλουν σχετική δήλωση στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., η οποία δεν μπορεί να ανακληθεί πριν την παρέλευση πενταετίας. Σημειώνεται ότι, σύμφωνα με την παράγραφο 8 του άρθρου 19 του Κώδικα Φ.Π.Α., ο φόρος που οφείλεται στην παράδοση εφημερίδων και περιοδικών που διακινούνται μέσω πρακτορείων διανομής εισπράττεται στην πηγή (εκδοτική ή εισαγωγική επιχείρηση) και τα πρόσωπα που μεσολαβούν στη διακίνηση των εντύπων αυτών δεν επιβάλλουν ΦΠΑ για την παράδοσή τους, έχουν όμως δικαίωμα έκπτωσης του φόρου των εισροών τους.

Περαιτέρω με την **παρ. 9** προβλέπεται ότι με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο τρόπος της ανωτέρω επιλογής.

Με τις διατάξεις της **παρ. 6** αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 38 και παρέχεται πλέον η δυνατότητα παραλαβής περιοδικών και εκκαθαριστικών δηλώσεων Φ.Π.Α. χωρίς την καταβολή όλου του οφειλόμενου ποσού, αλλά μέρους αυτού, το οποίο, όμως, ως ποσοστό δεν μπορεί να υπολείπεται του 40% του συνολικά οφειλόμενου ποσού. Με τον τρόπο αυτό είναι δυνατή η βεβαίωση από τις Δ.Ο.Υ. και η είσπραξη του μη καταβληθέντος υπολοίπου, το οποίο λόγω της καθυστερημένης είσπραξης του προσαυξάνεται κατά ποσοστό 2%. Ως καταβολή λογίζεται και η απόσβεση του ποσού αυτού με συμψηφισμό, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 83 του Κ.Ε.Δ.Ε.(ν.δ. 356/74, Α΄90).

Με τις διατάξεις της **παρ.7** του άρθρου αυτού αντικαθίσταται η παράγραφος 8 του άρθρου 38 του Κώδικα Φ.Π.Α. Με την αντικατάσταση αυτή γίνονται οι απαραίτητες

τεχνικές προσαρμογές που προκύπτουν από τις διατάξεις του άρθρου 34 του ίδιου Κώδικα σχετικά με την επιστροφή του φόρου, όπως τροποποιήθηκαν με την παράγραφο 5 του άρθρου 62 του ν. 3842/2010 (Α' 58) και ισχύουν.

Η προτεινόμενη **παρ. 8** αφορά νομοτεχνική διάταξη με την οποία καταργείται η παράγραφος 9 του άρθρου 38, η οποία προέβλεπε ιδιαίτερο τρόπο καταβολής του Φ.Π.Α., εφόσον αυτό ήταν επιθυμητό από υποκειμένους που τηρούσαν βιβλία Α' κατηγορίας του Κ.Β.Σ.. Η διάταξη όμως αυτή είναι ανενεργή μετά την κατάργηση της Α' κατηγορίας βιβλίων.

Με την **παρ. 10** αντικαθίσταται ο τίτλος του άρθρου 39 α του Κώδικα Φ.Π.Α. για να ανταποκρίνεται στο πεδίο εφαρμογής που διευρύνεται με την επόμενη παράγραφο.

Με την **παρ. 11** προβλέπεται ότι στη μεταβίβαση αδειών εκπομπών αερίων στο εσωτερικό της χώρας ο φόρος καταβάλλεται από τον λήπτη. Η ρύθμιση αυτή έχει ως στόχο τον περιορισμό της φοροδιαφυγής που παρατηρείται στο εμπόριο των αδειών αυτών, μέσω μηχανισμού φοροδιαφυγής τύπου καρουζέλ.

Με την **παρ. 12** προβλέπεται ότι, οι αγρότες που εντάσσονται στο Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων, σύμφωνα με το ν. 3874/2010 (Α' 151) και ασχολούνται με τη διαχείριση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας έως 100 KW, ή τη λειτουργία αγροτουριστικών μονάδων έως 10 δωματίων, έχουν δικαίωμα επιστροφής με τους κατ' αποκοπή συντελεστές που προβλέπονται στο άρθρο 41, παρότι για τις ανωτέρω δραστηριότητες υποχρεούνται στην τήρηση βιβλίου εσόδων εξόδων. Σκοπός της εν λόγω ρύθμισης είναι η διευκόλυνση των ανωτέρω συναλλαγών, οι οποίες θεωρούνται ως αγροτικές εκμεταλλεύσεις σύμφωνα με το ν. 3874/2010.

Με τις διατάξεις της **παρ. 13** αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 53 έτσι ώστε να καθορίζονται σαφώς οι τίτλοι βεβαίωσης και στον κώδικα Φ.Π.Α., χωρίς να απαιτείται παραπομπή στις διατάξεις φορολογίας εισοδήματος και επί πλέον καθορίζεται ο τρόπος βεβαίωσης του οφειλόμενου βάσει δηλώσεων φόρου, αναγκαιότητα που προκύπτει μετά την αντικατάσταση της παραγράφου 2 του άρθρου 38 με την κατά τα παραπάνω παράγραφο 6.

Με τις διατάξεις της **παρ. 14** αυξάνεται από 25% σε 50% το ποσοστό του αμφισβητούμενου κύριου και πρόσθετου φόρου που βεβαιώνεται άμεσα στην περίπτωση που από τον υπόχρεο στον φόρο ασκηθεί εμπρόθεσμη προσφυγή.

Με τις διατάξεις της **παρ. 15** αντικαθίσταται το άρθρο 54 προκειμένου να καθορίζεται σαφώς ο τρόπος καταβολής του φόρου βάσει των υποβαλλομένων περιοδικών δηλώσεων. Η καταβολή πλέον μπορεί να γίνεται είτε εφάπαξ είτε τμηματικά με την καταβολή τουλάχιστον του 40% του οφειλόμενου φόρου με την υποβολή της δήλωσης, ενώ το υπόλοιπο καταβάλλεται προσαυξημένο κατά 2% σε δύο μηνιαίες δόσεις, κάθε μία από τις οποίες δεν μπορεί να είναι κάτω των 300 ευρώ.

Εξάλλου, για λόγους αποφυγής κατάχρησης της δυνατότητας τμηματικής καταβολής και διασφάλισης των εσόδων του Φ.Π.Α., προβλέπεται δυνατότητα ώστε η μη εμπρόθεσμη καταβολή δόσεως να στερεί το δικαίωμα υποβολής δήλωσης με την χρήση αυτής της ευχέρειας για την τρέχουσα και την επόμενη κάθε φορά

διαχειριστική περίοδο. Οι τεχνικές λεπτομέρειες εφαρμογής της ασφαλιστικής αυτής δικλείδας καθώς και ο χρόνος έναρξης θα καθορίζονται με υπουργική απόφαση. Περαιτέρω, παρέχεται το δικαίωμα καταβολής του Φ.Π.Α. σε 6 δόσεις, στις περιπτώσεις ποσών που επέρχεται διοικητική επίλυση της διαφοράς είτε αφορά προσωρινή είτε οριστική πράξη ή σε περίπτωση δικαστικού συμβιβασμού που αφορά οριστική πράξη προσδιορισμού του φόρου. Η καταβολή σε δόσεις κρίνεται σκόπιμη λόγω της δύσκολης οικονομικής συγκυρίας και της παράτασης της οικονομικής κρίσης, προκειμένου να διευκολυνθούν οι υποκείμενοι στο φόρο να καταβάλλουν το Φ.Π.Α. στο Δημόσιο και το Δημόσιο να εισπράξει τις απαιτήσεις από φόρους με δεδομένες τις επιπτώσεις από την ήδη μειωμένη ρευστότητα των επιχειρήσεων.

Με τις διατάξεις της **παρ. 16** ορίζεται ο χρόνος έναρξης εφαρμογής για τις ρυθμίσεις που περιλαμβάνονται στο άρθρο αυτό.

Επί του Άρθρου 28

Με τις προτεινόμενες διατάξεις προστίθενται νέες παράγραφοι 8 και 9 στο άρθρο 26 του ν.1882/90 (Α'43') και επιλύεται μία δυσλειτουργία της φορολογικής διοίκησης που λειτουργούσε σε βάρος της είσπραξης των δημοσίων εσόδων και πολλές φορές απέβαινε σε βάρος των πολιτών.

Συγκεκριμένα, για την είσπραξη χρημάτων από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, νοσοκομεία και λοιπούς τρίτους απαιτείται η προσκόμιση αποδεικτικού ενημερότητας για χρέη και φορολογικές υποχρεώσεις προς το Δημόσιο. Σε πολλές περιπτώσεις υπάρχουν βέβαιες και εκκαθαρισμένες χρηματικές απαιτήσεις των φορολογουμένων κατά των παραπάνω φορέων που όμως δε μπορούν να εισπραχθούν λόγω ύπαρξης ληξιπρόθεσμων οφειλών προς το Δημόσιο, διότι δεν έχουν υπαχθεί σε διευκόλυνση τμηματικής καταβολής ή ρύθμιση και ως εκ τούτου δε συντρέχουν οι προϋποθέσεις χορήγησης του αποδεικτικού ενημερότητας. Το Δημόσιο έχει βέβαια τη δυνατότητα να κατασχέσει τις απαιτήσεις αυτές στα χέρια του πληρωτή, ως τρίτου, όμως αυτό καταργεί το χαρακτήρα της προνομιακής είσπραξης των απαιτήσεών του και μεταθέτει στο μέλλον την είσπραξή τους, με συνέπειες την ικανοποίηση του Δημοσίου, των λοιπών πιστωτών αλλά και του ίδιου του οφειλέτη.

Με την προτεινόμενη διάταξη αντί του αποδεικτικού ενημερότητας χορηγείται βεβαίωση από την υπηρεσία στην οποία είναι βεβαιωμένη η οφειλή, η οποία κατατίθεται στην υπηρεσία ή τον φορέα πληρωμής και με βάση τη βεβαίωση αυτή αποδίδεται στο Δημόσιο το προς είσπραξη ποσό και μέχρι του ύψους της οφειλής. Το τυχόν υπόλοιπο αποδίδεται στον δικαιούχο με την προσκόμιση αποδεικτικού ενημερότητας, εφόσον απαιτείται. Η βεβαίωση αυτή εκδίδεται και οίκοθεν από την υπηρεσία στην οποία είναι βεβαιωμένη η οφειλή στην περίπτωση που δεν ζητήσει την έκδοσή της ο ίδιος ο οφειλέτης.

Επίσης, η έκδοση της βεβαίωσης αυτής μπορεί να ζητηθεί και από την Διεύθυνση Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων στην περίπτωση που εντοπιστεί, από ειδική έρευνα ή από διασταυρώσεις στοιχείων απαίτηση του οφειλέτη του Δημοσίου.

Τέλος, η βεβαίωση οφειλής μπορεί να ζητηθεί και από την υπηρεσία ή το φορέα που διενεργεί την εκκαθάριση ή την πληρωμή της δαπάνης στην περίπτωση που ο δικαιούχος αμελεί να προσκομίσει αποδεικτικό ενημερότητας.

Επιπλέον, σε περίπτωση που ζητείται αποδεικτικό ενημερότητας για μεταβίβαση ακινήτου και δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις χορήγησής του λόγω ύπαρξης ληξιπροθέσμων οφειλών, η ανωτέρω βεβαίωση χορηγείται με την προϋπόθεση παρακράτησης από το συμβολαιογράφο όλου του ποσού της συνολικής οφειλής και άμεσης απόδοσης αυτού στο Δημόσιο στην προβλεπόμενη προθεσμία δηλαδή εντός 3 ημερών.

Με τον τρόπο αυτό καθίσταται δυνατή η πώληση ακινήτου όταν με την πώληση αυτή ο φορολογούμενος μπορεί να εξοφλήσει το σύνολο των υποχρεώσεών του και διασφαλίζονται απόλυτα τα συμφέροντα του Δημοσίου.

Στην περίπτωση εκχωρημένων χρηματικών απαιτήσεων κατά των φορέων, το αποδεικτικό ενημερότητας προσκομίζεται τόσο από τον εκχωρητή ή ενεχυράσαντα όσο και από τον εκδοχέα ή ενεχυριούχο δανειστή, ώστε να διασφαλιστεί η απόδοση των προς είσπραξη χρημάτων στο Δημόσιο.

Επί του Άρθρου 29

Με τις διατάξεις της **παρ. 1** προτείνεται τα στοιχεία των αποδείξεων δαπανών του Κ.Β.Σ. που χρησιμοποιούνται για την κάλυψη του αφορολόγητου ποσού να μπορούν εναλλακτικά, και όχι υποχρεωτικά να καταγράφονται χρησιμοποιώντας το διαδίκτυο ή μαγνητική κάρτα. Επίσης, καθορίζονται και τα βασικά χαρακτηριστικά της επεξεργασίας, δηλ. ο σκοπός, ο υπεύθυνος επεξεργασίας, τα δεδομένα που τυγχάνουν επεξεργασίας, οι υπόχρεοι δημόσιοι ή ιδιωτικοί φορείς που υποχρεούνται σε παροχή υποστήριξης του κλπ. Περαιτέρω, με την έκδοση της προβλεπόμενης κανονιστικής απόφασης θα εξειδικευθεί ο σχεδιασμός για την εφαρμογή του εναλλακτικού συστήματος καταγραφής των στοιχείων των αποδείξεων δαπανών.

Με τις διατάξεις της **παρ.2** προτείνεται η αντικατάσταση του τελευταίου εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 26 ν.1882/1990, προκειμένου να θεσπιστεί και η ηλεκτρονική υπηρεσία πληροφόρησης σε όσες υπηρεσίες ή φορείς έχουν πιστοποιηθεί από το Υπουργείο Οικονομικών ότι υποχρεούνται να ζητούν και να λαμβάνουν τηλεομοιοτυπία, επέχουσα θέση αποδεικτικού ενημερότητας, μέσω ειδικού δικτύου επικοινωνίας με το πληροφοριακό σύστημα φορολογίας (TAXIS), με την οποία βεβαιώνεται ότι ο συναλλασσόμενος είναι φορολογικά ενήμερος. Η ηλεκτρονική υπηρεσία επιτυγχάνει την περαιτέρω διευκόλυνση των πιστοποιημένων υπηρεσιών ή φορέων από ένα «σημείο», καθώς και την εξοικονόμηση σημαντικών πόρων από τη διακίνηση της πληροφορίας σε έντυπη μορφή (ανάλωση χαρτιού).

Επιπλέον με την προτεινόμενη τροποποίηση θα είναι δυνατόν τόσο οι ανωτέρω φορείς όσο και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο να ζητούν και να λαμβάνουν αποδεικτικό ενημερότητας και ηλεκτρονικά.

Με τις διατάξεις της **παρ. 3** προτείνονται εξουσιοδοτικές διατάξεις για την καθιέρωση του ηλεκτρονικού παραβόλου.

Συγκεκριμένα:

Σύμφωνα με την διακήρυξη της Υπουργικής Συνάντησης Κορυφής για την Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση (Η.Δ.), που έγινε στο Μάλμο της Σουηδίας το 2009, τα κράτη μέλη πρέπει να μεριμνήσουν για την προώθηση υπηρεσιών Η.Δ., προκειμένου να παρέχονται σε όλους τους Ευρωπαίους πολίτες καινοτόμες, ευέλικτες και προσωποποιημένες υπηρεσίες. Ακόμα, οι υπηρεσίες Η.Δ. θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν ώστε να καταργηθεί η περιθωριοποίηση, που βιώνουν οι ψηφιακά

ή κοινωνικά αποκλεισμένες ομάδες πολιτών, καθώς και να συμβάλουν στην μείωση του διοικητικού κόστους για τις προσφερόμενες υπηρεσίες από το Κράτος προς τους πολίτες. Μια από τις υπηρεσίες που θα μπορούσε να ενταχθεί στο σχέδιο δράσης για υπηρεσίες Η.Δ. είναι η παροχή πρόσθετης δυνατότητας στον πολίτη να προμηθεύεται και να υποβάλλει ηλεκτρονικά παράβολα όπου από τις ισχύουσες διατάξεις απαιτείται. Η υφιστάμενη διαδικασία προμήθειας και υποβολής των εντύπων παραβόλων επιβαρύνει σημαντικά το κράτος και τους πολίτες:

Το σημερινό ετήσιο κόστος για το κράτος για την παραγωγή και πώληση 20.000.000 παραβόλων υπολογίζεται σε 30.000.000 ευρώ τουλάχιστον και συνίσταται σε:

- 1) Κόστος για την προμήθεια ειδικού υδατογραφημένου χαρτιού για τα έντυπα παράβολα και το ειδικό έντυπο για έκδοση οίκοθεν διπλοτύπου, εναλλακτικά.
- 2) Κόστος για την εκτύπωση, την κεντρική αποθήκευση και την διακίνηση προς τις 288 Δ.Ο.Υ. των παραβόλων.
- 3) Κόστος για την αποθήκευση, την διαχείριση και την διάθεσή τους από τις Δ.Ο.Υ.
- 4) Κόστος για την διαχείριση και την αποθήκευση από τον φορέα που παραλαμβάνει το παράβολο.

Στο παραπάνω κόστος πρέπει να προστεθεί και το κόστος για τον πολίτη που συνίσταται στα εξής:

- 1) Κόστος από την μετακίνησή του για την υποβολή του παραβόλου στον φορέα
- 2) Κόστος προμήθειας μεταπώλησης, αν η προμήθεια γίνεται από ενδιάμεσο μεταπωλητή.

Πρόσθετα πρέπει να επιμετρηθεί και η επικινδυνότητα αναφορικά με την διακίνηση και τη γνησιότητα των εντύπων παραβόλων.

Η εφαρμογή του ηλεκτρονικού παραβόλου προβλέπει την αντικατάσταση του έντυπου παραβόλου με μοναδικούς, ψηφιακούς κωδικούς, που δημιουργούνται, πιστοποιούνται και ελέγχονται από κεντρικό πληροφοριακό σύστημα διάθεσης, που θα διαχειρίζεται κεντρική δημόσια υπηρεσία.

Η προμήθεια και η πληρωμή από τον πολίτη θα γίνεται με εναλλακτικούς, ισοδύναμους τρόπους, όπως ιστότοπο της υπηρεσίας διάθεσης, Κ.Ε.Π., Τράπεζες, κλπ., κάνοντας χρήση των διαφορετικών δυνατοτήτων που του παρέχει ο κάθε τρόπος, π.χ. άμεση πληρωμή, πιστωτική κάρτα, πληρωμή με χρήση τραπεζικών υπηρεσιών μέσω δικτύου, ή μέσω τηλεφώνου, ή μέσω κινητής τηλεφωνίας, ή μέσω Αυτόματων Ταμειακών Μηχανών, κλπ.

Η εφαρμογή του ηλεκτρονικού παραβόλου οδηγεί σε σημαντική εξοικονόμηση κόστους για το Δημόσιο και τους πολίτες ως σύνολο και έχει πολλαπλασιαστικά οφέλη, όπως ποιοτικότερη και συντομότερη εξυπηρέτηση του πολίτη, καλύτερο έλεγχο στην είσπραξη των σχετικών εσόδων, απελευθέρωση πολλών ανθρωπομηνών εργασίας υπαλλήλων, εξοικονόμηση χώρων και δημιουργία ευέλικτων υποδομών στο πλαίσιο της ανασυγκρότησης των Δ.Ο.Υ., μείωση της γραφειοκρατίας, σεβασμό σε ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, προστασία του περιβάλλοντος, δυνατότητα εξυπηρέτησης από απόσταση ειδικά για τους πολίτες της χώρας που βρίσκονται στο εξωτερικό, ουσιαστική προώθηση της Η.Δ. στο Δημόσιο και στους συνεργαζόμενους φορείς, συμμόρφωση στις απαιτήσεις εκσυγχρονισμού της Ε.Ε..

Επί του Άρθρου 30

Με τις διατάξεις της **παρ. 1** προστίθεται στον Εθνικό Τελωνειακό Κώδικα (ν.2960/2001, Α' 265), νέο άρθρο 100 Α, προκειμένου να ενσωματωθούν οι προβλέψεις αναφορικά με τη χορήγηση αδειών σύστασης στις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην παραγωγή ετοιμών προϊόντων καπνού, με στόχο αφενός μεν τη διευκόλυνσή τους στην ανάπτυξη της δραστηριότητάς τους, αφετέρου δε τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου.

Οι ισχύουσες διατάξεις αναφέρονται σε καπνοβιομηχανίες, καπνεργοστάσια ή καπνοκοπτήρια και περιλαμβάνονται στο β.δ. της 13/16 Απριλίου 1920 «Περί κώδικος νόμων περί φορολογίας καπνού», ο οποίος είναι απαρχαιωμένος και δύσχρηστος καθώς:

(α) έχει υποστεί πολλές τροποποιήσεις και προσθήκες, ενώ μεγάλο μέρος των διατάξεών του έχει καταργηθεί,

(β) περιλαμβάνει διατάξεις σχετικές με το φορολογικό καθεστώς του καπνού, οι οποίες δεν ισχύουν σήμερα, αφού έχουν αντικατασταθεί από τις διατάξεις του τρίτου μέρους του ν. 2960/2001, με τις οποίες εναρμονίστηκε η εθνική νομοθεσία προς το κοινοτικό δίκαιο και

(γ) έχουν αλλάξει οι οικονομικές συνθήκες της αγοράς.

Καθίσταται λοιπόν σαφής η ανάγκη ύπαρξης κατάλληλης και σύγχρονης πρόβλεψης που θα διέπει τη σύσταση καπνοβιομηχανιών και επαγγελματικών εργαστηρίων παραγωγής προϊόντων καπνού, όπως αυτά ορίζονται από τις διατάξεις του ν.3325/2005 (Α' 68). Με τις προτεινόμενες διατάξεις καθιερώνεται η υποχρέωση των εν λόγω επιχειρήσεων να εφοδιάζονται πριν από την έναρξη των εργασιών τους με άδεια του Υπουργού Οικονομικών, η οποία δεν έχει σχέση ούτε υποκαθιστά άδειες άλλων αρχών αλλά συνιστά ένα απαραίτητο διοικητικό μέτρο ελέγχου της παραγωγής προϊόντων καπνού που δεν δημιουργεί ιδιαίτερη επιβάρυνση στις επιχειρήσεις. Προβλέπεται επίσης, η ανά ζετία ανανέωση της άδειας για την ελάφρυνση των επιχειρήσεων από περιττές διατυπώσεις.

Συγκεκριμένα, όσον αφορά στις υπό σύσταση καπνοβιομηχανίες, με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ορίζεται κατώτατο όριο ετήσιας παραγωγικής δυναμικότητας, ίσο με 250.000 χιλιόγραμμα επεξεργασμένου καπνού. Επίσης, επιβάλλεται σε όλες τις καπνοβιομηχανίες η υποχρέωση σύστασης φορολογικής αποθήκης και αναγνώρισης ως εγκεκριμένου αποθηκευτή, δηλαδή η υποχρέωση παραγωγής των προϊόντων τους υπό καθεστώς αναστολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης, προϋπόθεση που είναι απαραίτητη σύμφωνα με την ισχύουσα εθνική και κοινοτική νομοθεσία και για την αποστολή σε άλλα κράτη μέλη της ΕΕ ή την εξαγωγή των προϊόντων καπνού σε τρίτες χώρες.

Όσον αφορά στα υπό σύσταση επαγγελματικά εργαστήρια παραγωγής προϊόντων καπνού, ορίζεται κατώτατο όριο ετήσιας παραγωγικής δυναμικότητας, ίσο με 2.000 χιλιόγραμμα επεξεργασμένου καπνού. Επίσης, ορίζεται ότι σε περίπτωση παραγωγής προϊόντων καπνού από επαγγελματικό εργαστήριο υπό καθεστώς αναστολής του φόρου, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υποχρεούται να συστήσει φορολογική αποθήκη και να αναγνωρισθεί ως εγκεκριμένος αποθηκευτής, για τους ίδιους ως άνω λόγους. Σε περίπτωση παραγωγής προϊόντων καπνού από επαγγελματικό εργαστήριο εκτός καθεστώτος αναστολής του φόρου, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 56, 106 και 111 του ΕΤΚ, παρέχεται η εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών να καθορίζει με απόφασή του τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί το ενδιαφερόμενο φυσικό ή νομικό πρόσωπο. Επιπλέον ορίζεται ότι το

πρόσωπό αυτό υποχρεούται να παρέχει εγγύηση για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου και να συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που επιβάλλει ο Υπουργός Οικονομικών και η αρμόδια αρχή.

Τέλος, προβλέπεται ότι για τους σκοπούς του κώδικα, των νόμων περί τελών χαρτοσήμου, ως άδεια σύστασης ειδικού καπνεργοστασίου, νοείται η άδεια που προβλέπεται από τις προτεινόμενες διατάξεις.

Με την προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 2** ορίζεται ότι επιβατικά αυτοκίνητα τύπου Jeep που πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές των Οδηγιών 98/69/ΕΚ, Φάσης Β' ή μεταγενέστερης, εξακολουθούν να υπάγονται στους συντελεστές τέλους ταξινόμησης που προβλέπονται από την περίπτωση α' της παραγράφου 2 του άρθρου 121 του ν.2960/2001 (Α' 265), εφόσον μέχρι και 29.6.2011 τελωνισθούν και καταβληθούν για αυτά, οι οφειλόμενες δασμοφορολογικές επιβαρύνσεις.

Με την προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 3** το δικαίωμα παραλαβής επιβατικού αυτοκινήτου με απαλλαγή από το τέλος ταξινόμησης από ανάπηρους πολίτες των άλλων κρατών μελών της Ε.Ε., το οποίο προβλέπεται από τη διάταξη της παραγράφου 1 περίπτωση β) του άρθρου 16 του ν.2227/1994 (Α'129), ενσωματώνεται στο άρθρο 16 του ν.1798/1988 (Α' 166) για λόγους διαφάνειας και κωδικοποίησης των σχετικών διατάξεων με τη χορήγηση της ανωτέρω απαλλαγής και η παράγραφος 1 περίπτωση β) του άρθρου 16 του ν.2227/1994 καταργείται. Επίσης, με τη ρύθμιση αυτή καταργείται ο όρος της εργασίας στη χώρα μας και η φορολογική αυτή απαλλαγή αυτή συνδέεται με την ύπαρξη ή μη φορολογικής κατοικίας (κατοικία ή συνήθης διαμονή με τους όρους του άρθρου 2 του Κ.Φ.Ε.) στην Ελλάδα. Με την νομοθετική αυτή ρύθμιση επιτυγχάνεται η πλήρης εναρμόνιση της εθνικής νομοθεσίας προς το ισχύον κοινοτικό δίκαιο, αφενός με την κατάργηση του όρου της εργασίας στην Ελλάδα και η χορήγηση του εν λόγω φορολογικού ευεργετήματος σε αυτούς, ανάπηρους Έλληνες πολίτες ή ανάπηρους πολίτες των άλλων κρατών μελών της Ε.Ε., συνδέεται με τη φορολογική κατοικία τους στην Ελλάδα, δηλαδή με τη φορολόγηση ή μη του παγκόσμιου εισοδήματός τους στην ημεδαπή.

Με τις διατάξεις της **παρ.4** προτείνεται η αντικατάσταση της παρ. 4 του άρθρου 5 του ν. 1576/1985 (Α'171), προκειμένου να διατίθενται στην Τελωνειακή Υπηρεσία ουσίες που κατάσχονται και από τις λοιπές αρμόδιες αρχές του άρθρου 41 του ν.3459/2006 (Α'103), δηλαδή από την Ελληνική Αστυνομία, την ΥΠ.Ε.Ε. και το Λιμενικό Σώμα για την εκπαίδευση σκύλων ανιχνευτών, ειδικά εκπαιδευμένων για την υποβοήθηση του ελεγκτικού έργου των τελωνειακών υπαλλήλων. Ειδικότερα, με το άρθρο 5 του ν. 1576/1985, επιτρέπεται στην Τελωνειακή Υπηρεσία, να χρησιμοποιεί σκύλους για το σκοπό αυτό. Στο ίδιο άρθρο επίσης, ορίζεται ότι από τις ναρκωτικές ουσίες που κατάσχονται από τις τελωνειακές αρχές, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, διατίθενται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών οι απόλυτα αναγκαίες ποσότητες για την εκπαίδευση των σκύλων ανιχνευτών. Σήμερα, η Τελωνειακή Υπηρεσία διαθέτει 29 ειδικά εκπαιδευμένους σκύλους ανιχνευτές ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών, εκ των οποίων 23 χρησιμοποιούνται στα Τελωνεία και 6 στις Περιφερειακές Διευθύνσεις της Υπηρεσίας Ειδικών Ελέγχων (ΥΠ.Ε.Ε.) του Υπουργείου Οικονομικών.

B. Ειδικότερα επί του Κεφαλαίου Δ'

Επί των άρθρων 31-35

Όπως είναι γνωστό, η ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων άσκηση προσφυγής κατά των πράξεων των φορολογικών αρχών, με τις οποίες καταλογίζονται φόροι και επιβάλλονται κυρώσεις για παραβάσεις της φορολογικής νομοθεσίας, αναστέλλει την εκτέλεση των καταλογιστικών πράξεων, παρέχει δε απλώς τη δυνατότητα προβεβαίωσης και είσπραξης ποσοστού 25% επί του αμφισβητούμενου φόρου, το οποίο με το παρόν νομοσχέδιο αυξάνεται σε 50%.

Συνεπεία δε της μεγάλης καθυστέρησης, που παρατηρείται κατά τα τελευταία έτη, στην εκδίκαση των φορολογικών διαφορών από τα διοικητικά δικαστήρια, καθυστερεί υπέρμετρα και η είσπραξη μεγάλων χρηματικών ποσών φόρων και χρηματικών κυρώσεων, που έχουν καταλογισθεί από τις φορολογικές αρχές, με συνέπεια να παραμένουν ανείσπρακτα από το Δημόσιο τεράστια ποσά, την ίδια στιγμή μάλιστα που καταβάλλεται τεράστια προσπάθεια για την επίλυση του δημοσιονομικού προβλήματος της χώρας.

Παρίσταται, συνεπώς, άμεση και επιτακτική η ανάγκη λήψης πρόσθετων μέτρων για την ταχύτερη εκδίκαση των φορολογικών διαφορών στα πλαίσια του Μνημονίου 3 (παρ. 10), πέραν όσων που ήδη έχουν ληφθεί με το ν. 3900/2010 (όπως η σύσταση ειδικών φορολογικών τμημάτων στα διοικητικά δικαστήρια και η υπαγωγή φορολογικών υποθέσεων με αντικείμενο άνω των 150.000 ευρώ σε πρώτο και τελευταίο βαθμό στο διοικητικό εφετείο).

Με τις προτεινόμενες διατάξεις εισάγεται και οργανώνεται συστηματικά, ως μέτρο για την αποσυμφόρηση των διοικητικών δικαστηρίων και την επιτάχυνση της επίλυσης των φορολογικών διαφορών, η διαιτητική επίλυση των διαφορών αυτών. Μέτρο, το οποίο είχε προταθεί, για την αντιμετώπιση των ίδιων προβλημάτων, η επίλυση των οποίων σκοπεύεται με τις προτεινόμενες διατάξεις, με την 12/1986 σύσταση της Επιτροπής των Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, σύμφωνα με την οποία η διαιτησία πρέπει δυνάμει των αναγκαίων προς τούτο διατάξεων, να αποτελεί μία εναλλακτική διαδικασία περισσότερο προσβάσιμη και πιο αποτελεσματική από την προσφυγή στη δικαιοσύνη.

Μέχρι σήμερα, διαιτησία για την επίλυση φορολογικών διαφορών προβλέπεται από ειδικές διατάξεις, κυρίως για τις επενδύσεις και την εισαγωγή κεφαλαίων από το εξωτερικό. Στο πλαίσιο των νομοθετημάτων αυτών, με την 24/1993 απόφαση του Α.Ε.Δ. κρίθηκε ότι κατά την αληθή της έννοια, η διάταξη του άρθρου 94 παρ. 1 του Συντάγματος δεν απαγορεύει στον κοινό νομοθέτη να επιτρέψει στη Διοίκηση και στον φορολογούμενο να υπάγουν, με συμφωνία τους, σε διαιτησία συγκεκριμένη φορολογική διαφορά ή φορολογικές διαφορές που θα προέλθουν από ορισμένη έννομη σχέση, αφού άλλωστε το Σύνταγμα (άρθρο 78 παρ. 4) δεν απαγορεύει στον κοινό νομοθέτη να προβλέψει την εξαίρεση ή απαλλαγή το ζήτημα αν η εκδίκαση φορολογικών διαφορών μπορεί να υπαχθεί κατ' αρχήν σε διαιτησία. Περαιτέρω, δε, κρίθηκε ότι η δικαιοδοσία του διαιτητικού οργάνου δεν περιλαμβάνει και εξουσία ακυρώσεως της διοικητικής πράξεως επιβολής φορολογικού βάρους, εξουσία που επιφυλάσσεται από το Σύνταγμα υπέρ των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, τα οποία, εξάλλου, δύνανται, εν πάση περιπτώσει να ελέγχουν την υπέρβαση των ορίων της δικαιοδοσίας του διαιτητικού οργάνου.

Στο πλαίσιο των γενομένων κατά τ' ανωτέρω δεκτών από το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο έχει παγιωθεί σχετικά με το θέμα αυτό η νομολογία του Συμβουλίου της

Επικρατείας, η οποία δέχεται τα εξής: Η δικαιοδοσία του διαιτητικού δικαστηρίου μπορεί να είναι αποκλειστική. Η έννοια της αποκλειστικότητας της δικαιοδοσίας αυτής είναι ότι το διαιτητικό δικαστήριο δεν έχει μεν την εξουσία να ακυρώνει διοικητικές πράξεις, αφού τέτοια εξουσία μόνο σε ρητή διάταξη του Συντάγματος θα μπορούσε να στηριχθεί, επιλύει όμως τα ζητήματα που γεννώνται από διαφορές που υπάγονται στη δικαιοδοσία του κατά τρόπο δεσμευτικό για τα δικαστήρια, ενώπιον των οποίων ενδέχεται να ανακύψουν σε μεταγενέστερο χρόνο μεταξύ των ίδιων διαδίκων είτε τα ίδια ζητήματα είτε άλλα εξαρτώμενα από εκείνα.

Κατά συνέπεια, όταν κατά την εκδίκαση διοικητικής διαφοράς ενώπιον διοικητικού δικαστηρίου προσκομίζεται απόφαση του διαιτητικού οργάνου, με την οποία επιλύεται μεταξύ των ίδιων διαδίκων ζήτημα που τίθεται και ενώπιον του εν λόγω δικαστηρίου, το τελευταίο έχει μεν την εξουσία να ελέγξει αν το ζήτημα που επιλύθηκε υπαγόταν στη δικαιοδοσία του διαιτητικού οργάνου και να αγνοήσει την προσκομιζόμενη διαιτητική απόφαση αν διαπιστώσει υπέρβαση των ορίων δικαιοδοσίας του διαιτητικού δικαστηρίου που την εξέδωσε. Αν, αντιθέτως, δεχθεί ότι η απόφαση του διαιτητικού οργάνου εκδόθηκε εντός των ορίων δικαιοδοσίας του, δεν μπορεί να ελέγξει την ορθότητα της λύσεως που δόθηκε από το όργανο αυτό, αλλά οφείλει να ακολουθήσει την κρίση του οργάνου και να στηρίξει σ' αυτήν την περαιτέρω κρίση του για τα ζητήματα που υπάγονται στη δικαιοδοσία του. Στα ζητήματα δε, η επί των οποίων κρίση του διαιτητικού οργάνου είναι, υπό τις εκτεθείσες προϋποθέσεις, δεσμευτική για το διοικητικό δικαστήριο, περιλαμβάνεται τόσο το ζήτημα της, ρητώς ή σιωπηρώς, γενομένης δεκτής από το διαιτητικό όργανο συνταγματικότητας των διατάξεων που ερμηνεύθηκαν με τη διαιτητική απόφαση, όσο και το ζήτημα της συμφωνίας αυτών προς τους κανόνες του κοινοτικού ευρωπαϊκού δικαίου, στους οποίους υπήγαγε τα πραγματικά περιστατικά της κρινόμενης διαφοράς.

Με βάση τις αρχές αυτές οργανώνεται με το παρόν νομοσχέδιο, κατά τρόπο συστηματικό, η διαιτητική επίλυση των φορολογικών διαφορών. Προς το σκοπό αυτόν ιδρύεται, ως ανεξάρτητη αρχή, ειδικό Σώμα Φορολογικών Διαιτητών (Σ.Φ.Δ.), που απαρτίζεται από διαιτητές που απολαύουν προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας, όπως αρμόζει στην άσκηση δικαιοδοτικής λειτουργίας. Για την υπαγωγή υποθέσεως στη διαιτησία προβλέπεται η καταβολή αμοιβής για τους διαιτητές, από τον φορολογούμενο. Προκειμένου να αποφευχθεί το φαινόμενο σώρευσης μεγάλου όγκου υποθέσεων στο Σώμα αυτό, με συνέπεια να ακυρωθεί με τον τρόπο αυτό στην πράξη η προσπάθεια που καταβάλλεται για την επιτάχυνση της εκδίκασης των φορολογικών διαφορών, κρίθηκε αναγκαίο να περιορισθεί η καθ' ύλην αρμοδιότητα του Σώματος Φορολογικών Διαιτητών, στις φορολογικές διαφορές των οποίων το αντικείμενο υπερβαίνει το ποσό των 150.000 ευρώ.

Με το **άρθρο 31** προβλέπεται η συγκρότηση του Σώματος Φορολογικών Διαιτητών και ορίζεται ότι Φορολογικοί Διαιτητές επιλέγονται πρόσωπα εγνωσμένου κύρους, εμπειρίας και επιστημονικής κατάρτισης, με δεκαετή εμπειρία στην επίλυση φορολογικών διαφορών ή την άσκηση ελεγκτικού φορολογικού έργου. Για την επιλογή τους, κατά την πρώτη εφαρμογή των προτεινόμενων διατάξεων, προβλέπεται πενταμελές όργανο αποτελούμενο κατά πλειοψηφία από επίτιμους δικαστικούς λειτουργούς και ένα νομικό σύμβουλο του κράτους (άρθρο 31 παρ. 5). Μετά τη συγκρότηση του Σώματος οι Φορολογικοί Διαιτητές θα επιλέγονται από συμβούλιο αποτελούμενο από μέλη του Σώματος, όπως θα ορισθεί με το Π. Δ/μα του άρθρου 35 παρ. 1.

Με το **άρθρο 32** ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την ασφάλιση των μελών του Σ.Φ.Δ. και τη φορολογία του εισοδήματός τους.

Με το **άρθρο 33** ρυθμίζονται τα ζητήματα που σχετίζονται με την επίλυση των φορολογικών διαφορών από το Σ.Φ.Δ. καθώς και θέματα σχέσεων δικαστικής προσφυγής και αιτήσεως για διαιτητική επίλυση της διαφοράς. Προς το σκοπό της ταχείας εκδίκασης των υποθέσεων και αποφυγής της συσσώρευσης πολλών εκκρεμών υποθέσεων προβλέπονται σύντομες προθεσμίες για την εκδίκασή τους και ορίζεται ότι μετά την πάροδο της προθεσμίας για την έκδοση αποφάσεως, η υπόθεση παύει να ανήκει στη δικαιοδοσία των διαιτητών και αναβιώνει η προθεσμία για άσκηση προσφυγής στο διοικητικό δικαστήριο.

Με το **άρθρο 34** παρέχεται εξουσιοδότηση προς έκδοση Π. Δ/τος για την οργάνωση και λειτουργία του Σ.Φ.Δ., τον καθορισμό της αμοιβής των μελών του καθώς και της αμοιβής που καταβάλλεται από τους φορολογουμένους που ζητούν διαιτητική επίλυση της διαφοράς και την έναρξη λειτουργίας του Σώματος. Επίσης ρυθμίζεται το ζήτημα της κάλυψης των δαπανών κατά την πρώτη διετία λειτουργίας του Σώματος και το ζήτημα της διοικήσεως του Σώματος και της αρχικής πλήρωσης των θέσεων των μελών του πριν από την πάγια συγκρότησή του.

Το **άρθρο 35** περιέχει διατάξεις για τη γραμματεία και το προσωπικό και μεταβατικές διατάξεις για το προσωπικό.

Επί του άρθρου 36

Μετά το άρθρο 70 του Κ.Φ.Ε. προστίθεται άρθρο 70Α σύμφωνα με το οποίο συνιστάται στη Γενική Διεύθυνση Φορολογικών Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών πενταμελής Επιτροπή διοικητικής επίλυσης διαφορών αποτελούμενη από έναν πρώην δικαστικό λειτουργό ή πρώην λειτουργό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ως πρόεδρο, δύο υπαλλήλους της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου, προϊσταμένους οργανικών μονάδων επιπέδου Διεύθυνσης, έναν υπάλληλο του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος με βαθμό Α΄ και έναν εκπρόσωπο του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών (Σ.Ε.Β.). Αν ο φορολογούμενος είναι μέλος ομοσπονδίας επαγγελματιών, βιοτεχνών ή εμπόρων αντί του εκπροσώπου του Σ.Ε.Β. στην επιτροπή που προβλέπεται στο προηγούμενο εδάφιο μετέχει ένας εκπρόσωπος της Γενικής Συνομοσπονδίας Επαγγελματιών, Βιοτεχνών, Εμπόρων Ελλάδος.

Έργο της Επιτροπής αυτής είναι η διοικητική επίλυση των φορολογικών διαφορών με αντικείμενο ανώτερο των πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ μετά από αίτηση του ενδιαφερόμενου εφόσον αμφισβητεί την ορθότητα των εκδοθέντων πράξεων επιβολής φόρου σε βάρος του. Επίσης ρητά ορίζεται ότι δεν θίγονται τα υφιστάμενα όργανα και οι ισχύουσες διαδικασίες για τη διοικητική επίλυση των φορολογικών διαφορών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

Επί του Άρθρου 37

Στην **παράγραφο 1** ορίζεται ο σκοπός και το πεδίο εφαρμογής από την ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία των διατάξεων της Οδηγίας 2008/55/EK σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη των απαιτήσεων. Η Οδηγία αυτή κωδικοποιεί προηγούμενες Οδηγίες και συγκεκριμένα την Οδηγία 76/308/ΕΟΚ και τις Οδηγίες 79/1071/ΕΟΚ, 92/12/ΕΟΚ και 2001/44, όπως έχουν ενσωματωθεί και συμπληρωθεί στο Κεφάλαιο ΙΑ΄ του ν.1402/1983 «περί προσαρμογής της τελωνειακής και δασμολογικής νομοθεσίας στο δίκαιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων» (Α΄ 167).

Στο ν.1402/1983 (Α΄ 167), με τον οποίο προσαρμόστηκε η τελωνειακή και δασμολογική νομοθεσία στο δίκαιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, συμπεριλήφθηκε Κεφάλαιο ΙΑ΄, που αφορά στην αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη των απαιτήσεων και εισήχθησαν στη χώρα μας για πρώτη φορά οι ρυθμίσεις και καθορίστηκαν οι απαραίτητες λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος που απορρέει από το κοινοτικό παράγωγο δίκαιο, κατ' εφαρμογή της Οδηγίας 76/308/ΕΟΚ σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη απαιτήσεων που προκύπτουν από ενέργειες οι οποίες αποτελούν μέρος του συστήματος χρηματοδότησης του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, καθώς και από γεωργικές εισφορές και τελωνειακούς δασμούς και από το φόρο προστιθέμενης αξίας και ορισμένους ειδικούς φόρους κατανάλωσης.

Η Οδηγία 2001/44/ΕΚ τροποποίησε την προαναφερόμενη βασική Οδηγία 76/308/ΕΚ, με κύριο στόχο την αποφυγή της εξάπλωσης της φοροδιαφυγής για την προστασία των δημοσιονομικών συμφερόντων, με την επέκταση του πεδίου εφαρμογής της και τον εκσυγχρονισμό της διαδικασίας είσπραξης των προβλεπόμενων από αυτή απαιτήσεων.

Η νέα Οδηγία 2008/55/ΕΚ, για την αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με ορισμένες εισφορές, δασμούς, φόρους και άλλα μέτρα, αποτελεί ουσιαστικά μια κωδικοποιημένη έκδοση της βασικής Οδηγίας 76/308/ΕΟΚ, επειδή έχει επανειλημμένα τροποποιηθεί κατά τρόπο ουσιαστικό.

Ενόψει των προαναφερομένων και παρά το γεγονός ότι σύμφωνα με το άρθρο 98 του τροποποιημένου νόμου, επιτρέπεται με Προεδρικά Διατάγματα να τροποποιούνται οι διατάξεις του εν λόγω Κεφαλαίου, λόγω της κωδικοποίησης των διατάξεων της Οδηγίας 76/308/ΕΚ, η οποία τροποποιήθηκε με την Οδηγία 2001/44/ΕΚ του Συμβουλίου όμοια, επιβάλλεται η έκδοση νόμου για την εναρμόνιση προς τη σχετική Οδηγία (2008/55/ΕΚ) και την καθιέρωση ενιαίας σχετικής νομοθεσίας.

Στην **παράγραφο 2** ορίζεται ο σκοπός και το πεδίο εφαρμογής από την ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία των διατάξεων των Οδηγιών 2009/162/ΕΚ και 2009/69/ΕΚ. Με τις Οδηγίες αυτές τροποποιείται η προηγούμενη Οδηγία 2006/112/ΕΚ, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας που έχει ενσωματωθεί στην ελληνική νομοθεσία με τις διατάξεις του Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, ο οποίος κυρώθηκε με το ν.2859/2000 (Α΄ 248).

Επί του Άρθρου 38

Με το άρθρο αυτό επιτυγχάνεται ουσιαστικά ενοποίηση των διατάξεων της Οδηγίας 76/308/ΕΟΚ και της Οδηγίας 2001/44/ΕΚ, όπως έχουν κωδικοποιηθεί με τη νέα

Οδηγία 2008/55/ΕΚ. Σε αυτά περιγράφεται η διαδικασία είσπραξης των προβλεπόμενων από αυτή απαιτήσεων, οι οποίες γεννήθηκαν στην Ελλάδα ή σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αφορούν σε οφειλέτη που διαμένει σε κράτος μέλος της Ε.Ε. ή στην Ελλάδα, αντίστοιχα και πιο συγκεκριμένα:

- 1) Το πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας με ορισμό των απαιτήσεων που είναι δυνατό να εισπραχθούν με βάση αυτές.
- 2) Καταγραφή των απαραίτητων στοιχείων για τον προσδιορισμό του υπόχρεου προσώπου.
- 3) Αναγνώριση του νόμιμου και εκτελεστού τίτλου για την είσπραξη.
- 4) Τον εκσυγχρονισμό της διαδικασίας είσπραξης των απαιτήσεων.

Επί του Άρθρου 39

Η υιοθέτηση του προτεινόμενου άρθρου είναι αναγκαία, προκειμένου να επέλθουν νομοτεχνικές βελτιώσεις στην εθνική νομοθεσία για να εναρμονιστεί πλήρως με την αντίστοιχη κοινοτική.

Συγκεκριμένα:

α) Η Οδηγία 2006/112/ΕΚ αποτελεί κωδικοποίηση – αναδιατύπωση των διατάξεων της 6^{ης} Οδηγίας Φ.Π.Α (Οδηγία 77/388/ΕΟΚ) που αφορά το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας.

β) Η Οδηγία 2009/162/ΕΕ τροποποιεί διάφορες διατάξεις της Οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με τα εξής:

- την επέκταση του ειδικού συστήματος που εφαρμόζεται για το αέριο και την ηλεκτρική ενέργεια,
- την εξομοίωση των κοινών επιχειρήσεων που συστήνονται από την Ε.Ε., με διεθνείς οργανισμούς, και
- το δικαίωμα έκπτωσης Φ.Π.Α κατά την μικτή χρήση ακινήτων/ επενδυτικών αγαθών και υπηρεσιών

γ) Η Οδηγία 2009/69/ΕΚ τροποποιεί την Οδηγία 2006/112/ΕΚ όσον αφορά τη φοροδιαφυγή που συνδέεται με την εισαγωγή.

Κατά συνέπεια, τροποποιούνται οι διατάξεις των άρθρων 5, 7, 11, 13, 14, 23, 27 και 30 του Κώδικα Φ.Π.Α, ο οποίος κυρώθηκε με το ν. 2859/2000, όπως ισχύει, και όσον αφορά τις επιμέρους διατάξεις, αναφέρονται τα ακόλουθα:

Με τις **παρ. 1, 2, 3, και 5** τροποποιούνται αντίστοιχα οι διατάξεις των άρθρων 5, 7, 11 και 14 του Κώδικα Φ.Π.Α., προκειμένου να γίνουν οι απαραίτητες τεχνικές προσαρμογές που προκύπτουν από την τροποποίηση των διατάξεων σχετικά με τον τόπο φορολογίας του αερίου, της ηλεκτρικής ενέργειας, της θέρμανσης και ψύξης που παρέχονται μέσω δικτύων.

Συγκεκριμένα, για την παροχή υπηρεσιών οι τροποποιήσεις επήλθαν για να διευκρινιστεί ότι το ειδικό καθεστώς που διέπει τα εν λόγω αγαθά έχει εφαρμογή σε όλες τις παροχές υπηρεσιών που συνδέονται με την παροχή πρόσβασης σε κάθε σύστημα ή δίκτυο φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας καθώς και στα δίκτυα θέρμανσης και ψύξης.

Με τις **παρ. 4 και 7** τροποποιούνται αντίστοιχα οι διατάξεις των άρθρων 13 και 23 του Κώδικα Φ.Π.Α. που αφορούν στον προσδιορισμό του τόπου επιβολής του φόρου

στις παραδόσεις αερίου, ηλεκτρικής ενέργειας, θέρμανσης ή ψύξης καθώς και την απαλλαγή από τον Φ.Π.Α. κατά την εισαγωγή των αγαθών αυτών. Ειδικότερα διευκρινίζεται ότι, το ειδικό καθεστώς που έχει ήδη θεσπιστεί για τα αγαθά αυτά εφαρμόζεται πλέον στις παραδόσεις και στις εισαγωγές αερίου που πραγματοποιούνται μέσω οιοδήποτε συστήματος φυσικού αερίου ευρισκόμενου στο έδαφος της Κοινότητας ή οιοδήποτε δικτύου συνδεδεμένου με τέτοιο σύστημα.

Διευκρινίζεται επίσης ότι το αέριο που εισάγεται μέσω πλοίων είναι, όσον αφορά τα χαρακτηριστικά του, πανομοιότυπο με εκείνο που εισάγεται μέσω αγωγών και προορίζεται μετά την επαναεριοποίηση να μεταφερθεί μέσω αγωγών. Συνεπώς, η απαλλαγή που έχει ήδη προβλεφθεί για την εισαγωγή του αγαθού αυτού αφορά και την εισαγωγή του μέσω πλοίων εφόσον το φυσικό αέριο εισάγεται σε σύστημα φυσικού αερίου ή στο ανάντη δίκτυο αγωγών (παράλληλοι αγωγοί).

Δεδομένου ότι τα πρώτα διασυνοριακά δίκτυα θέρμανσης και ψύξης έχουν ήδη τεθεί σε λειτουργία. Τα θέματα παράδοσης ή εισαγωγής της θερμότητας ή του ψύχους τίθενται υπό τους ίδιους όρους που ισχύουν και για την παράδοση ή εισαγωγή αερίου ή ηλεκτρικής ενέργειας. Οι ισχύοντες κανόνες διασφαλίζουν ήδη, για το φυσικό αέριο και την ηλεκτρική ενέργεια, την είσπραξη του Φ.Π.Α στο τόπο όπου καταναλώνονται πραγματικά από τον πελάτη. Συνεπώς, το ίδιο καθεστώς πρέπει να εφαρμόζεται για τη θέρμανση και την ψύξη.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της **παρ. 6**, που αποτελούν ενσωμάτωση της Οδηγίας 2009/69/ΕΚ, θεσπίζονται μέτρα για την πάταξη της φοροδιαφυγής του Φ.Π.Α σε κοινοτικό επίπεδο.

Η εισαγωγή αγαθών απαλλάσσεται από το Φ.Π.Α., εάν ακολουθεί παράδοση ή μεταφορά των εν λόγω αγαθών σε υποκείμενο στον φόρο σε άλλο κράτος μέλος. Οι όροι υπό τους οποίους χορηγείται αυτή η απαλλαγή καθορίζονται από τα κράτη μέλη. Ωστόσο, η πείρα κατέδειξε ότι οι έμποροι εκμεταλλεύονται τη μη ομοιόμορφη εφαρμογή της απαλλαγής για να μην καταβάλλουν Φ.Π.Α για αγαθά που εισάγονται υπό αυτές τις περιστάσεις.

Για να αποφευχθεί αυτή η κατάχρηση θα πρέπει να καθοριστεί, για ορισμένες πράξεις σε κοινοτικό επίπεδο σύνολο στοιχειωδών όρων υπό τους οποίους εφαρμόζεται αυτή η απαλλαγή.

Στην περίπτωση αυτή, ορίζεται υποχρεωτικά ότι, ο τελικός αγοραστής εγκατεστημένος σε ένα κράτος μέλος (π.χ. Βούλγαρος έμπορος) αγαθών που εισάγονται σε άλλο κράτος μέλος (π.χ. στην Ελλάδα) από τρίτες χώρες (π.χ. από Κίνα) με τελικό προορισμό τη Βουλγαρία, πρέπει στη χώρα εισαγωγής (Ελλάδα) κατά τη στιγμή της εισαγωγής και προκειμένου να παρέχεται δικαίωμα απαλλαγής από τον Φ.Π.Α που οφείλεται για την εισαγωγή των αγαθών στην Ελλάδα, να παρέχει στην αρμόδια αρχή:

- α) Τον Α.Φ.Μ/Φ.Π.Α που του χορηγήθηκε στο κράτος μέλος εγκατάστασής του, όπου είναι το κράτος μέλος του τελικού προορισμού των αγαθών,
- β) Τον Α.Φ.Μ/Φ.Π.Α που του χορηγήθηκε στο κράτος μέλος της εισαγωγής των αγαθών ή τον Α.Φ.Μ/Φ.Π.Α που έχει λάβει για λογαριασμό του ο φορολογικός αντιπρόσωπός του, ο οποίος ορίζεται για το σκοπό αυτό.

Εξυπακούεται ότι πρέπει να αποδεικνύεται ότι τα αγαθά εγκαταλείπουν το Ελληνικό έδαφος προκειμένου να μεταφερθούν στη Βουλγαρία όπου κανονικά φορολογούνται.

Με την **παρ. 8** τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 27 του Κώδικα Φ.Π.Α και διευκρινίζεται, με ειδική διάταξη, ότι εξομοιώνονται οι κοινές επιχειρήσεις που συστήνονται από την Ε.Ε. με διεθνείς οργανισμούς.

Συγκεκριμένα, το Πρωτόκολλο της 8ης Απριλίου 1965 περί προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ως νομική βάση για την απαλλαγή από το Φ.Π.Α που παρέχεται στην Κοινότητα και σε ορισμένους κοινοτικούς οργανισμούς και άλλους φορείς, όσον αφορά ορισμένες αγορές που γίνονται για επίσημη χρήση τους, είναι κάτι το συγκεκριμένο και θα πρέπει να διαχωρίζεται από τη νομική βάση για την απαλλαγή από το Φ.Π.Α για ορισμένες συναλλαγές, προς όφελος διεθνών οργανισμών εν γένει. Χρειάζεται συνεπώς να διευκρινιστεί ότι η εν λόγω απαλλαγή εφαρμόζεται σε όργανα που συστήνονται από τις Κοινότητες, ιδίως ορισμένες κοινές επιχειρήσεις που ιδρύονται δυνάμει του άρθρου 187 της Συνθήκης.

Με την **παρ. 9** τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 30 του Κώδικα Φ.Π.Α. που αφορούν στο δικαίωμα έκπτωσης του φόρου με σκοπό την ενίσχυση του βασικού κανόνα που προβλέπει ότι το εν λόγω δικαίωμα γεννάται μόνον εφόσον τα αγαθά και οι υπηρεσίες χρησιμοποιούνται από υποκείμενο στον φόρο για τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες.

Ο κανόνας αυτός ενισχύεται συγκεκριμένα όσον αφορά την παράδοση ακινήτων και των συναφών με αυτήν δαπανών ούτως ώστε να εξασφαλίζεται ότι οι υποκείμενοι στο φόρο θα αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο στις περιπτώσεις όπου τα ακίνητα που συνδέονται με την επιχειρηματική δραστηριότητα του υποκειμένου στο φόρο δεν χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για σκοπούς που αφορούν την εν λόγω δραστηριότητα.

Τα ίδια μέτρα ισχύουν και για τα λοιπά επενδυτικά αγαθά (όπως κινητά αγαθά) που αποτελούν μέρος της περιουσίας της επιχείρησης.

Προκειμένου να εξασφαλιστεί δίκαιο σύστημα έκπτωσης για τους υποκείμενους στο φόρο στα πλαίσια των νέων διατάξεων, προβλέπεται ότι ο κανόνας που αφορά το σύστημα αναπροσαρμογής των εκπτώσεων, θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη και τις αλλαγές στη χρήση των εν λόγω αγαθών για επιχειρηματικούς ή μη επιχειρηματικούς σκοπούς.

Επί του Άρθρου 40

Στην **παρ. 1** ορίζεται ότι οι διατάξεις του άρθρου 39 εφαρμόζονται για αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής που έχουν υποβληθεί από 1^{ης} Ιανουαρίου 2009.

Με την **παρ. 2** ορίζεται ως έναρξη ισχύος εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 40 η 1^η Ιανουαρίου 2011.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

Επί του Άρθρου 41

Με την **παρ. 1** του άρθρου αυτού αντικαθίσταται η περίπτωση (β) του άρθρου 8 του ν. 3461/2006, προκειμένου να διευκρινισθεί ότι σε περίπτωση προαιρετικής δημόσιας πρότασης με αντάλλαγμα κινητές αξίες ή τίτλους (και όχι κατ' ανάγκη μετρητά), που υποβλήθηκε προς όλους τους κατόχους των κινητών αξιών και για το σύνολο των κινητών αξιών τους, εφόσον το αντάλλαγμα είναι εύλογο ως προς το ύψος του κατά την έννοια της παραγράφου 4 του άρθρου 9 του ν. 3461/2006, δεν απαιτείται η υποβολή υποχρεωτικής δημόσιας πρότασης. Η ερμηνεία αυτή είναι αυτονόητη, διότι αλλιώς δεν θα είχε νόημα η εξαίρεση. Η ερμηνεία αυτή επίσης συνάδει με την ερμηνεία των, κοινοτικής προέλευσης, κανόνων για τις δημόσιες προτάσεις από άλλα ευρωπαϊκά δίκαια. Σε ένα διεθνοποιημένο περιβάλλον αντίθετη ερμηνεία θα έθετε σε μειονεκτικότερη θέση επιχειρήσεις μεσαίου μεγέθους, οι οποίες δεν διαθέτουν μεγάλα αποθέματα μετρητών, έναντι αντίστοιχων εταιριών του εσωτερικού ή και του εξωτερικού, οι οποίες λόγω μεγέθους ή δραστηριότητας, θα μπορούσαν να προσφέρουν αντάλλαγμα σε μετρητά. Προκειμένου να διασφαλισθεί η ασφάλεια δικαίου και να αποφευχθούν άσκοποι δικαστικοί αγώνες διευκρινίζεται λοιπόν ότι στην περίπτωση πρότασης με ανταλλαγή μετοχών εφόσον το αντάλλαγμα (ουσιαστικά η σχέση ανταλλαγής) είναι τουλάχιστον ίσης αξίας με το ύψος του εύλογου τιμήματος της παραγράφου 4 του άρθρου 9, δεν απαιτείται η υποβολή υποχρεωτικής δημόσιας πρότασης.

Με την **παρ. 2** τροποποιείται η περίπτωση (β) της παραγράφου 4 του άρθρου 9 του ν. 3461/2006 ώστε να μειωθεί σε έξι από δώδεκα μήνες ο χρόνος για τον υπολογισμό του εύλογου τιμήματος βάσει της τυχόν απόκτησης μετοχών της εταιρίας, που αποτελεί αντικείμενο δημόσιας πρότασης, από τον προτείνοντα ή πρόσωπα που ενεργούν συντονισμένα με αυτόν. Η μείωση του χρόνου είναι απαραίτητη λαμβάνοντας υπόψη ότι οι διαρκώς μεταβαλλόμενες συνθήκες στις αγορές κεφαλαίου, ιδίως σε περιόδους αυξημένης διακύμανσης των τιμών, καθιστούν το δωδεκάμηνο περίοδο μη αντιπροσωπευτική της υφιστάμενης, κατά τη χρονική στιγμή υποβολής της δημόσιας πρότασης, κατάστασης. Επιπλέον, σε περιόδους όπου οι τιμές εμφανίζουν μεγάλη πτώση η τόσο μεγάλη περίοδος καθιστά απαγορευτική την υποβολή δημοσίων προτάσεων.

Με την **παρ. 3** παρέχεται η δυνατότητα συμβιβαστικής επίλυσης της διαφοράς για τα πρόστιμα που επιβάλλονται από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς για παράβαση των διατάξεων της νομοθεσίας περί κεφαλαιαγοράς. Με τον τρόπο αυτό αφενός περιορίζεται ο όγκος των υποθέσεων που άγονται ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων και αφετέρου εισπράττεται άμεσα το ήμισυ του επιβληθέντος προστίμου. Τα εν λόγω πρόστιμα μειώνονται από τον Προϊστάμενο της αρμόδιας για την είσπραξη του προστίμου Δ.Ο.Υ. σε ποσοστό 50%, εφόσον ο υπόχρεος εντός δύο (2) μηνών από τότε που θα λάβει γνώση της σχετικής ταμειακής βεβαίωσης και του οφειλόμενου ποσού, προσέλθει στην Δ.Ο.Υ και δηλώσει ότι αποδέχεται το νόμιμο τίτλο αυτής δηλ. τη σχετική απόφαση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, και ότι ρητά παραιτείται από την άσκηση οποιουδήποτε ενδίκου βοηθήματος ή μέσου κατ' αυτού, καταβάλλοντας ταυτόχρονα εφάπαξ μέσα στην ίδια προθεσμία των δύο μηνών το μειούμενο κατά το ήμισυ πρόστιμο. Με το άρθρο 25 παρ. 3 του ν. 3340/2005 απαγορεύεται η χορήγηση αναστολής για μέρος του επιβληθέντος προστίμου (που ανέρχεται σε 20%) για παραβάσεις του ν. 3340/2005.

Με την **παρ. 4** διευρύνεται η εφαρμογή και αυξάνεται το ποσοστό αυτό σε 50%. Ειδικότερα απαγορεύεται η χορήγηση αναστολής για μέρος του επιβληθέντος

προστίμου που ανέρχεται στο 50% για κάθε πρόστιμο που επιβάλλει η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς κατ' εφαρμογή των διατάξεων της νομοθεσίας περί κεφαλαιαγοράς, και ιδίως των διατάξεων των νόμων 3606/2007, 3601/2007, 3556/2007, 3461/2006, 3455/2006, 3401/2005, 3371/2005, 1969/1991 και των κατ' εξουσιοδότησή τους εκδοθέντων αποφάσεων της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς. Η διάταξη αυτή κρίνεται αναγκαία για τον λόγο ότι η δυνατότητα αναστολής καταβολής σήμερα μέχρι και του 80% του επιβληθέντος προστίμου περιορίζει σημαντικά τον προληπτικό και κατασταλτικό σκοπό του επιβαλλόμενου προστίμου, λαμβανομένου υπόψη και του χρόνου που απαιτείται για την δικαστική διερεύνηση της υπόθεσης, με αποτέλεσμα να μην προστατεύεται επαρκώς το επενδυτικό κοινό και η εύρυθμη λειτουργία της χρηματιστηριακής αγοράς.

Με την **παρ. 5** αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 25 του ν. 3340/2005 και αυξάνεται από είκοσι τοις εκατό (20%) σε πενήντα τοις εκατό (50%) το ποσοστό του προστίμου για το οποίο δεν επιτρέπεται η χορήγηση αναστολής. Με τον τρόπο αυτό εναρμονίζεται η υφιστάμενη διάταξη για παραβάσεις του νόμου για την κατάχρηση αγοράς με τη νέα διάταξη που εισάγεται με την προηγούμενη παράγραφο για τις παραβάσεις γενικά της νομοθεσίας για την κεφαλαιαγορά.

Επί του Άρθρου 42

Ύψιστη προτεραιότητα της προτεινόμενης ρύθμισης αποτελεί η εξυπηρέτηση του γενικού συμφέροντος, μέσω της τόσο απαραίτητης ενίσχυσης της οικονομικής ανάπτυξης της χώρας. Η παρούσα ρύθμιση εντάσσεται στο γενικότερο πλαίσιο πρωτοβουλιών της Κυβέρνησης και αποτελεί ένα πρόσθετο εργαλείο έντασης των δυνατοτήτων που έχει η χώρα μέσω βιώσιμης οικονομικής ανάπτυξης.

Η αξιοποίηση της έκτασης και των εγκαταστάσεων του πρώην Αεροδρομίου Ελληνικού από την «ΕΛΛΗΝΙΚΟ Α.Ε», μέσω της προσέλκυσης επενδύσεων δύναται να επιφέρει αποτελέσματα σημαντικής εντάσεως στη συνολική οικονομία μας και να αφήσει υπεραξία τόσο στη χώρα όσο και στους πολίτες της. Εν προκειμένω, το ακίνητο και τα επ' αυτού κτίρια και εγκαταστάσεις του πρώην Αεροδρομίου Ελληνικού τα οποία και ανήκουν σήμερα σε επιμέρους φορείς του Δημοσίου θα περιέλθουν στο σύνολό τους και αυτοδικαίως στην «ΕΛΛΗΝΙΚΟ Α.Ε» με τη σύστασή της, ώστε να απαλειφθεί ο υφιστάμενος κατακερματισμός αρμοδιοτήτων μεταξύ των διαφόρων φορέων που εμπλέκονται στο πρώην Αεροδρόμιο Ελληνικού, και να παρέχεται πλέον εμπράκτως στη διεθνή και ελληνική επενδυτική κοινότητα μία ενιαία και σταθερή επενδυτική προοπτική μέσω ενός και μοναδικού φορέα για την διοίκηση, διαχείριση και αξιοποίηση του πρώην Αεροδρομίου Ελληνικού.

Ο αναπτυξιακός χαρακτήρας των πρωτοβουλιών της Κυβέρνησης, εξειδικεύεται με νομοθετικές παρεμβάσεις όπως η προτεινόμενη, η οποία, στηριζόμενη στις επιταγές του Συντάγματος και ειδικότερα του Άρθρου 106 παρ. 1, επιδιώκει να εξασφαλίσει την οικονομική ανάπτυξη, προστατεύοντας με αυτόν τον τρόπο το κοινωνικό σύνολο, λαμβάνοντας μέτρα για την αξιοποίηση των πηγών του εθνικού πλούτου, σεβόμενη παράλληλα κάθε άλλη συνταγματική πρόβλεψη, καθώς και το κοινοτικό κεκτημένο.

Συνεπώς, με τις προτεινόμενες διατάξεις επιδιώκεται η εξασφάλιση της οικονομικής ανάπτυξης, προστατεύοντας με αυτόν τον τρόπο το κοινωνικό σύνολο και λαμβάνοντας μέτρα για την αξιοποίηση των πηγών του εθνικού πλούτου.

Επί του Άρθρου 43

Με την προτεινόμενη νομοθετική ρύθμιση επιχειρείται προσαρμογή των παροχών Μετοχικών Ταμείων Στρατού, Ναυτικού και Αεροπορίας (ΜΤΣ, ΜΤΝ και ΜΤΑ) στις σύγχρονες ασφαλιστικές αντιλήψεις, στα πλαίσια της προσπάθειας εξυγίανσης, ανάκαμψης και βελτίωσης της βιωσιμότητάς τους.

Σε αντίθεση με τη συντριπτική πλειοψηφία των Επικουρικών Ταμείων, τα οποία μεταβιβάζουν ποσοστό του μερίσματος ανάλογου της συντάξεως (4/8 του μερίσματος του κυρίως ασφαλισμένου εφόσον δεν υπάρχουν ανήλικα τέκνα και τα 5/8 ή 6/8 του μερίσματος εφόσον υπάρχουν ένα ή περισσότερα ανήλικα τέκνα, τα Μετοχικά Ταμεία Στρατού, Ναυτικού και Αεροπορίας μεταβιβάζουν στην ορφανική οικογένεια ολόκληρο το μερίσμα του κυρίως ασφαλισμένου και μάλιστα ανεξάρτητα από την ύπαρξη και τον αριθμό των ανήλικων τέκνων.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις των **παρ. 1, 3 και 4** το μερίσμα του κυρίως ασφαλισμένου μεταβιβάζεται στην ορφανική οικογένεια στα ποσοστά που μεταβιβάζεται και η κύρια σύνταξη, σε ποσοστό ανάλογο της εκάστοτε συντάξεως του Δημοσίου και με τον τρόπο αυτό, αφενός επιτυγχάνεται προσαρμογή της νομοθεσίας των τριών Ταμείων (ΜΤΣ, ΜΤΝ, ΜΤΑ) στις ισχύουσες στο Δημόσιο ασφαλιστικές αντιλήψεις και αφετέρου βελτίωση της βιωσιμότητάς τους με την ορθολογικοποίηση των παροχών.

Η μείωση του μερίσματος των ορφανικών οικογενειών δεν θα έχει καμία επίπτωση στο ύψος του χορηγούμενου από τα Ταμεία Βοηθήματος Οικογενειακής ή Επαγγελματικής Αυτοτέλειας των παιδιών των ορφανικών οικογενειών, εφόσον υπάρχει σαφής πρόβλεψη ότι οι εισφορές και το ύψος του υπόψη Βοηθήματος θα εξακολουθούν να υπολογίζονται με βάση το πλήρες μερίσμα του αποβιώσαντος κυρίως ασφαλισμένου.

Επίσης, με μεταβατική διάταξη, προβλέπεται ότι χρεώουσες οικογένειες που είχαν δικαιωθεί ολόκληρο το μερίσμα του κυρίως ασφαλισμένου, θα διατηρήσουν το μερίσμα αυτό ως προσωπική διαφορά μέχρι συμψηφισμού του με μελλοντικές αυξήσεις του μερίσματος. Με τη ρύθμιση αυτή θα τύχουν ίσης περίπου μεταχείρισης οι νέες (μετά την έναρξη ισχύος του Νόμου) ορφανικές οικογένειες με τις παλαιότερες, ενώ παράλληλα, στη βελτίωση της βιωσιμότητας των Ταμείων θα συνεισφέρουν και οι παλαιότερες ορφανικές οικογένειες.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις των **παρ. 2 και 6** το βοήθημα πένθους που καταβάλλουν τα ΜΤΣ και ΜΤΑ, το οποίο δεν συναρτάται με καμιά ανταποδοτικότητα, μειώνεται από τα δεκαπέντε (15) σε δέκα (10) μηνιαία μερίσματα του κυρίως ασφαλισμένου θανόντος.

Με τη διάταξη της **παρ. 5** τίθενται με σαφήνεια οι όροι και οι προϋποθέσεις αναγνώρισης πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας σαν χρόνου συμμετοχής στο ΜΤΑ στη βάση των κατωτέρω ασφαλιστικών αρχών:

α. Η αναγνώριση οιασδήποτε πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας σαν χρόνου μετοχικής σχέσης προϋποθέτει την καταβολή των προβλεπόμενων εισφορών, υπολογιζόμενων στις αποδοχές του αιτούντος την αναγνώριση κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης.

β. Δεν αναγνωρίζονται δικαιώματα σε αυξημένες, λόγω αναγνώρισης προϋπηρεσίας, παροχές, πριν την ολοσχερή εξόφληση των σχετικών εισφορών μετρητοίς, είτε με την υπογραφή τοκοφόρου χρεωστικού ομολόγου.

γ. Καμία πραγματική υπηρεσία δεν απαλλάσσεται της υποχρέωσης καταβολής εισφορών κατά τα ανωτέρω, καταργούμενων όλων των ισχυουσών διατάξεων που εισήγαγαν εξαιρέσεις σε ορισμένες κατηγορίες πραγματικής υπηρεσίας (π.χ. χρόνια φοίτησης σε Στρατιωτικές Σχολές, χρόνος θητείας στρατευσίμου κ.λ.π.).

Η συγκεκριμένη ρύθμιση ενισχύει τα έσοδα του Ταμείου αφού δεν εξαιρεί καμία πραγματική υπηρεσία της καταβολής πλήρων εισφορών, ενώ παράλληλα κινείται προς την κατεύθυνση της μεγαλύτερης ανταποδοτικότητας των εισφορών, αφού οι παροχές συναρτώνται μόνο με το χρόνο καταβολής πλήρων εισφορών και όχι με το χρόνο πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας που περιλαμβάνει και χρόνο καταβολής μειωμένων ή καθόλου εισφορών ανάλογα με την προέλευση του κάθε στελέχους (π.χ. Αζκοι 4 έτη, Υπαζκοι 2 έτη, ΕΠΟΠ, ΕΜΘ 0 έτη).

Αναφορικά με την προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 7** πρέπει να σημειωθούν τα εξής: Με την προϊσχύουσα συνταξιοδοτική νομοθεσία (άρθρα 40 και 41 του ΠΔ 166/2000 “Κώδικας Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων”), ο χρόνος κάποιων εξαιρετικών υπηρεσιών λογιζόταν αυξημένος στο διπλάσιο ή ακόμη και στο τριπλάσιο και σαν τέτοιος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας (πχ ο χρόνος υπηρεσίας σε Μονάδες εκστρατείας του άρθρου 1 παρ. 1 του ΝΔ 414/1974 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 1204/1981).

Ο κατά τα ανωτέρω αυξημένος χρόνος λογιζόταν και για το ΜΤΑ χρόνος μετοχικής σχέσης, υπό την προϋπόθεση αναγνώρισής του και καταβολής των προβλεπόμενων εισφορών, με αποτέλεσμα η ρύθμιση αυτή να λειτουργεί σαν κίνητρο πρώιμης αποχώρησης από την ενεργό υπηρεσία, αφού στα πραγματικά χρόνια υπηρεσίας προστίθενται και μέχρι 5 χρόνια υπηρεσίας σε Μονάδες εκστρατείας.

Με τη συγκεκριμένη διάταξη (της παρ. 7) τα χρόνια υπηρεσίας που λογίζονται αυξημένα στο διπλάσιο ή τριπλάσιο από το συνταξιοδοτικό νομοθέτη, δεν λογίζονται αυξημένα για την αναγνώριση μερίσματος και γενικά για τις παροχές του Ταμείου, με συνέπεια να μην υφίσταται πλέον κίνητρο πρώιμης αποχώρησης από την ενεργό υπηρεσία, με όλες τις παρεπόμενες για το Ταμείο ευεργετικές συνέπειες, τόσο στον τομέα των εσόδων από πρόσθετες εισφορές, όσο και στον τομέα των παροχών με την μέχρι και 5 χρόνια μεταγενέστερη μερισματοδότηση.

Με τη διάταξη της **παρ. 8** καταργείται η κράτηση που επιβάλλεται στους εν ενεργεία Αξιωματικούς και τους Ανθυπασπιστές ως ετήσια εισφορά προς τις Ενώσεις Αποστράτων Αξιωματικών των ΕΔ με δεδομένα αφενός μεν ότι δεν υπάρχει ανταποδοτικότητα της κράτησης αυτής αφετέρου δε ότι οι υποβαλλόμενοι στην εν λόγω κράτηση δεν είναι βέβαιο ότι θα αποτελέσουν μέλη των Ενώσεων Αποστράτων. Επισημαίνεται ότι η κράτηση αυτή δεν επιβάλλεται, ήδη από το 2003, στους εν ενεργεία Αξιωματικούς και Ανθυπαστυνόμους της ΕΛ.ΑΣ. βάσει της παρ. 6 του άρθρου 11 του Ν. 3103/2003 (ΦΕΚ Α΄ 23).

Με τη διάταξη της **παρ. 9** η μισθοδοσία των Μονίμων Υπαλλήλων του Νοσηλευτικού Ιδρύματος Μετοχικού Ταμείου Στρατού (ΝΙΜΤΣ), των ιατρών του ΕΣΥ που διορίζονται στο Ίδρυμα, των ειδικευόμενων ιατρών που προσλαμβάνονται σ' αυτό, καθώς και η δαπάνη συνταξιοδότησης των διορισθέντων Υπαλλήλων του Ιδρύματος

πριν την 1-1-1994 καλύπτεται από τον κρατικό προϋπολογισμό (προϋπολογισμοί ΥΕΘΑ και ΥΥ & ΚΑ), δεδομένου ότι το ΝΙΜΤΣ:

α. Όπως όλα τα κρατικά νοσοκομεία, ακολουθεί και εφαρμόζει το κρατικό τιμολόγιο χρεώσεων των νοσηλίων και ιατρικών εξετάσεων που ορίζονται από την υπ'αριθμ. Υ4Α/οικ 1320/3-2-1998 Κοινή Απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας & Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

β. Συμμετέχει στο σύστημα εφημερίας μέσω Ε.Κ.Α.Β. σε καθημερινή βάση διαθέτοντας περίπου εκατό (100) κλίνες έναντι των τετρακοσίων (400) συνολικά και επιβαρύνεται με το κόστος νοσηλείας των διακομιζόμενων με το Ε.Κ.Α.Β. περιστατικών, τα οποία είτε διαθέτουν ασφάλιση Κοινωνικής Πρόνοιας είτε είναι ανασφάλιστα.

γ. Προβαίνει, με δικά του έσοδα, σε προμήθεια επιστημονικού εξοπλισμού (μεγάλα και μικρά επιστημονικά μηχανήματα), καθώς και στις επισκευές και ανακαινίσεις κτιρίων.

δ. Δεν έχει συμπεριληφθεί σε ρυθμίσεις χρεών των κρατικών νοσοκομείων και ΝΠΔΔ, που έγιναν κατά τα έτη 1997, 2000, 2004 και 2010.

ε. Σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2592/1998 (άρθρο 16 παρ. 3) και του Ν. 3329/2005 (άρθρο 42 παρ 6), η μισθοδοσία του πάσης φύσεως προσωπικού των νοσηλευτικών ιδρυμάτων, καθώς και οι επιχορηγήσεις για την αντιμετώπιση λειτουργικών δαπανών, γίνονται σε βάρος των κωδικών αριθμών εξόδων του προϋπολογισμού του ΥΥ&ΚΑ.

Επιπρόσθετα, το ΝΙΜΤΣ επιχορηγείται από τον κρατικό προϋπολογισμό με 14.735.515 ευρώ, ενώ η ετήσια δαπάνη μισθοδοσίας και καταβολής συντάξεων ανέρχεται σε 30.195.972 ευρώ (στοιχεία 2010). Δηλαδή, η κρατική επιχορήγηση υπολείπεται του 50% της δαπάνης καταβολής μισθοδοσίας και συντάξεων, ενώ σε όλα τα κρατικά νοσοκομεία καλύπτεται στο 100% από τον κρατικό προϋπολογισμό. Για την κάλυψη του υπολοίπου της μισθοδοσίας και των συντάξεων το Ίδρυμα αναγκάζεται να μεταφέρει ποσά που προορίζονται για την πληρωμή των προμηθευτών, με αποτέλεσμα να παρατηρείται άνοιγμα στο ισοζύγιο απαιτήσεων και υποχρεώσεων. Τα τελευταία δέκα (10) χρόνια, η χορηγούμενη επιχορήγηση από το ΥΥ & ΚΑ, που προορίζεται για την κάλυψη της μισθοδοσίας των Ειδικευόμενων ιατρών, καλύπτει μικρό μέρος και όχι το σύνολό της, όπως θα έπρεπε. Το έτος 2010 έναντι της δαπάνης των 5.300.640 € χορηγήθηκε στο Ίδρυμα το πόσο των 1.212.870,00 €. Ένεκα τούτου, η σωρευμένη οφειλή του ΥΥ & ΚΑ προς το Ίδρυμα έχει υπολογιστεί στα 22.640.000,00€ και αφορά το χρονικό διάστημα 2002 έως και 2010.

Κατόπιν τούτων, κρίνεται ότι η απαλλαγή του Ιδρύματος από τη δαπάνη μισθοδοσίας των μονίμων υπαλλήλων του, των γιατρών του ΕΣΥ που διορίζονται σ' αυτό, των ειδικευόμενων που προσλαμβάνονται, καθώς και από τη δαπάνη συνταξιοδότησης των μονίμων υπαλλήλων που έχουν διορισθεί πριν την 1-1-1994, σε συνδυασμό με την εξόφληση των οφειλών των Ταμείων ή τη ρύθμιση των χρεών προς τους οφειλέτες και τη μερική ανακοστολόγηση των παρεχόμενων υπηρεσιών θα καταστήσουν το ΝΙΜΤΣ ένα οικονομικά εύρωστο και πλεονασματικό Νοσοκομείο, χωρίς καμία επιχορήγηση από το Κράτος.

Τέλος, αναφορικά με την **παρ. 10** αναφέρονται τα εξής:

α) Με τις διατάξεις του ΑΝ 1137/1946 (Α'113) "Περί ΝΙΜΤΣ" ιδρύθηκε το ΝΙΜΤΣ με σκοπό την παροχή νοσηλευτικής και ιατρικής περίθαλψης στους μετόχους και

μερισματούχους του Μετοχικού Ταμείου Στρατού (ΜΤΣ) (αξιωματικούς, ανθυπασπιστές του Στρατού Ξηράς και της Χωροφυλακής), στα μέλη των οικογενειών τους, καθώς και στις ορφανικές οικογένειες αυτών.

β) Με το άρθρο 10 του ανωτέρω νόμου, καθορίστηκε, μεταξύ άλλων, η μηνιαία εισφορά των ανωτέρω ως πόρος του Ιδρύματος.

γ) Με το άρθρο 1 του Ν.3818/1958 (Α' 136) «Περί Νοσηλείας Αξ/κών κλπ της ΠΑ», επεκτάθηκε η ανωτέρω παρεχόμενη περίθαλψη στους μετόχους αντιστοίχων βαθμών και μερισματούχους του ΜΤΑ, καθώς και στα μέλη των οικογενειών αυτών.

δ) Σύμφωνα με την υπ' αριθ. Φ.870/220838/10-6-75/Υ.Α. (Β' 907) απόφαση ΥΕΘΑ, καθορίστηκε υπέρ του εν λόγω Ιδρύματος, μηνιαία κράτηση στους εν ενεργεία Αξ/κούς και Ανθ/στές της ΠΑ, ίση με το 0,5% του βασικού μισθού και χρονοεπιδόματος αυτών.

ε) Για το προηγούμενο έτος (2010), το ποσό που χορηγήθηκε στο ΝΙΜΤΣ από την ανωτέρω κράτηση ανήλθε, σύμφωνα με στοιχεία του Οικονομικού και Λογιστικού Κέντρου της Αεροπορίας (ΟΛΚΑ), σε 996.737,63 €.

Την παρούσα χρονική στιγμή, το 251 ΓΝΑ δύναται να:

(1) παρέχει απρόσκοπτα νοσοκομειακή περίθαλψη στο σύνολο των εν ενεργεία και εν αποστρατεία στρατιωτικών της ΠΑ, καθώς και στα μέλη των οικογενειών τους.

(2) καλύπτει σχεδόν όλες τις κατηγορίες παθήσεων, ενώ δεν υπάρχουν νοσήματα που νοσηλεύονται στο ΝΙΜΤΣ και δεν καλύπτονται από αυτό (251 ΓΝΑ). Για τις ελάχιστες περιπτώσεις που δεν καλύπτονται από το 251 ΓΝΑ, οι ασθενείς διακομίζονται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του Π.Δ. 432/1983 (ΦΕΚ Α' 162) «Υγειονομική Περίθαλψη Στρατιωτικών, Λιμενικών κ.λ.π.», σε άλλα Στρατιωτικά, Κρατικά ή Ιδιωτικά Θεραπευτήρια.

στ) Δεδομένου ότι με τη ρύθμιση της παρ. 9 το ΝΙΜΤΣ απαλλάσσεται από τις δαπάνες μισθοδοσίας του προσωπικού του και των ιατρών του ΕΣΥ, δεν υφίσταται λόγος συνέχισης της εισφοράς 0.5 % των αξιωματικών και ανθυπασπιστών της ΠΑ. Επειδή όμως το ΜΤΑ, για το οποίο λαμβάνονται τα μέτρα των παρ. 4, 5, 6 και 7 θα πρέπει να ενισχυθεί οικονομικά, για να συνεχίσει να εκπληρώνει το σκοπό του, η κράτηση αυτή μπορεί να επεκταθεί σε όλους τους μετόχους του για λόγους ισονομίας και να εκτραπεί από το ΝΙΜΤΣ αποδιδόμενη στο ΜΤΑ για ενίσχυση των εσόδων του χωρίς επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού.

Επί του Άρθρου 44

Αποστολή της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (Ο.Κ.Ε.) είναι η διεξαγωγή του κοινωνικού διαλόγου για τη γενική πολιτική της χώρας και ιδίως για τις κατευθύνσεις της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής, καθώς και η διατύπωση γνώμης επί των νομοσχεδίων και προτάσεων νόμων που παραπέμπονται σε αυτή. Ειδικότερα, έργο της ΟΚΕ είναι η διατύπωση αιτιολογημένης γνώμης σε θέματα ιδιαίτερης σπουδαιότητας που σχετίζονται με τις εργασιακές σχέσεις, την κοινωνική ασφάλιση, τα φορολογικά μέτρα, καθώς και με τη γενικότερη κοινωνικοοικονομική πολιτική, ιδίως σε θέματα περιφερειακής ανάπτυξης, επενδύσεων, εξαγωγών, προστασίας καταναλωτή και ανταγωνισμού.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παρ. 1 η συγκρότηση της Ο.Κ.Ε. διευρύνεται αποτελούμενη από τον Πρόεδρο και άλλα 60 μέλη αντί των 48 σήμερα, τα οποία συνθέτουν τρεις ομάδες με ίσο αριθμό μελών. Από αυτές, η πρώτη ομάδα

εκπροσωπεί τους εργοδότες, η δεύτερη τους εργαζομένους και η τρίτη λοιπές κατηγορίες.

Στο πλαίσιο της ανάγκης διεύρυνσης της σύνθεσης της ΟΚ.Ε., προτείνεται η ενίσχυση της εκπροσώπησης στην Ο.Κ.Ε. από τον κλάδο του τουρισμού, που αποτελεί βασικό μοχλό ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας και δημιουργίας νέων θέσεων απασχόλησης, καθώς στον τουρισμό η χώρα μας διαθέτει συγκριτικό πλεονέκτημα. Από αυτή την άποψη αποκτά σημασία η συμμετοχή των επιχειρήσεων του κλάδου, των εργαζομένων και όσων συμμετέχουν στις διαδικασίες του κλάδου αυτού στην Ο.Κ.Ε. Για το λόγο αυτό συμμετέχει με εκπρόσωπό του στην πρώτη ομάδα της Ολομέλειας της Ο.Κ.Ε., ο Σύνδεσμος Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων (Σ.Ε.Τ.Ε.), με παράλληλη κατάργηση της εκπροσώπησης της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Ξενοδόχων (Π.Ο.Ξ.), καθόσον η Π.Ο.Ξ. είναι μέλος του Σ.Ε.Τ.Ε., ο δε Πρόεδρος της Π.Ο.Ξ. είναι αυτοδίκαια α' αντιπρόεδρος του Σ.Ε.Τ.Ε. Επίσης, προτείνεται η εκπροσώπηση στην πρώτη ομάδα και της Ομοσπονδίας Κατασκευαστών- Οικοδομικών Επιχειρήσεων Ελλάδος (ΟΜ.Κ.Ο.Ε.).

Στο πλαίσιο της αναλογικής εκπροσώπησης διευρύνεται η εκπροσώπηση με περισσότερα μέλη από τη Γ.Σ.Ε.Ε. και την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και στην δεύτερη ομάδα που αποτελείται από εκπροσώπους των εργαζομένων.

Στην τρίτη ομάδα της Ολομέλειας της Ο.Κ.Ε. στην οποία μετέχουν άλλοι οικονομικοί και κοινωνικοί εταίροι, κρίνεται σκόπιμη η διεύρυνσή της με εκπροσώπους και από τους ακόλουθους οικονομικούς ή κοινωνικούς εταίρους:

α) το Κέντρο Ερευνών για Θέματα Ισότητας (Κ.Ε.Θ.Ι.), που αποτελεί Ν.Π.Ι.Δ. εποπτευόμενο από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, δεδομένου ότι δεν υπάρχει δευτεροβάθμια ή τριτοβάθμια οργάνωση που να εκπροσωπεί όλες τις πρωτοβάθμιες οργανώσεις ισότητας της χώρας.

β) το Εθνικό Κέντρο Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης, που αποτελεί Ν.Π.Ι.Δ., κοινωφελούς χαρακτήρα και εποπτεύεται από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, δεδομένου ότι δεν υπάρχει δευτεροβάθμια ή τριτοβάθμια οργάνωση που να εκπροσωπεί όλες τις πρωτοβάθμιες οργανώσεις προστασίας του περιβάλλοντος στη χώρα. Θεωρείται σκόπιμη η συμμετοχή ενός τέτοιου φορέα που θα συμβάλλει ουσιαστικά στο διάλογο για την επεξεργασία, εφαρμογή και αξιολόγηση πολιτικών, προγραμμάτων και μέτρων που αφορούν στο περιβάλλον και στη βιώσιμη ανάπτυξη.

γ) την Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (ΕΣΑμεΑ), καθώς τα άτομα με αναπηρία αποτελούν το 9% περίπου του συνολικού πληθυσμού της χώρας, το δε 84% περίπου των ατόμων αυτών βρίσκεται εκτός της αγοράς εργασίας, πράγμα που σημαίνει ότι μεγάλο μέρος του ελληνικού πληθυσμού έχει πενιχρό εισόδημα, χαμηλή ποιότητα ζωής και κινδυνεύει με κοινωνικό αποκλεισμό. Κρίνεται για τους προαναφερόμενους λόγους αναγκαία η συμμετοχή της ΕΣΑμεΑ που αποτελεί τον τριτοβάθμιο κοινωνικό και συνδικαλιστικό φορέα των ατόμων με αναπηρία.

δ) τις Περιφερειακές Αυτοδιοικήσεις.

Επίσης, η θητεία των μελών της Ο.Κ.Ε. ορίζεται σε 4 έτη από 3 έτη που είναι σήμερα. Στα όργανα της Ο.Κ.Ε. προστίθεται και το Συμβούλιο των Προέδρων. Στις αρμοδιότητες της Ολομέλειας περιλαμβάνεται με τη νέα ρύθμιση και η έγκριση των αποφάσεων του Συμβουλίου των Προέδρων, καθώς και η έγκριση της σύνθεσης και του αριθμού των μελών κάθε τμήματος. Ορίζεται επίσης ότι ο Πρόεδρος και τα μέλη κάθε τμήματος έχουν διετή και ανανεώσιμη θητεία.

Με βάση τις προαναφερόμενες μεταβολές στο χρόνο της θητείας επέρχονται αντίστοιχα μεταβολές με τις προτεινόμενες διατάξεις των **παρ. 3, 4, 5 και 6** και στα άρθρα 5 και 6 του ν.2232/1994. Ειδικότερα για τον Γενικό Γραμματέα της Ο.Κ.Ε. ορίζεται ότι είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης και καθορίζονται τα θέματα των αποδοχών του καθώς και τα υπηρεσιακά θέματα της εξέλιξής του ανάλογα με το φορέα προέλευσης.

Με την **παρ. 7** ορίζεται ότι μπορεί να γίνουν αποδεκτές χρηματοδοτήσεις από άλλες πηγές, πέραν της επιχορήγησης από τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Οικονομικών, εφόσον υπάρξει ομόφωνη απόφαση της Εκτελεστικής της Επιτροπής. Σε περίπτωση μη επίτευξης ομοφωνίας, η απόφαση λαμβάνεται με πλειοψηφία του όλου αριθμού των μελών στην Ολομέλεια.

Με την **παρ. 8** ορίζεται ότι το επιστημονικό όπως και το διοικητικό προσωπικό της Ο.Κ.Ε. προσλαμβάνονται μέσω Α.Σ..Ε.Π. και πρέπει να πληρούν τα προσόντα σύμφωνα με τα οριζόμενα στο π.δ. 50/2001. Προϊστάμενός τους ορίζεται ο Γενικός Γραμματέας της Ο.Κ.Ε., ο οποίος έχει συντονιστικό ρόλο και την επιστημονική ευθύνη για το γνωμοδοτικό έργο της Ο.Κ.Ε. Ορίζεται επίσης ότι προϊστάμενος των διοικητικών και οικονομικών υπηρεσιών της είναι ο Διευθυντής Διοικητικών και Οικονομικών Υποθέσεων, που προέρχεται από το διοικητικό προσωπικό της Ο.Κ.Ε.

Με την **παρ. 9** προστίθεται νέο άρθρο 12 στο ν.2232/1994 που ορίζει τα σχετικά με τη συγκρότηση του Συμβουλίου των Προέδρων.

Τέλος με την **παρ. 10** ορίζεται η λύση της υφιστάμενης σύμβασης εργασίας του Γενικού Γραμματέα της Ο.Κ.Ε. μετά την παρέλευση τριών μηνών από τη δημοσίευση του προτεινόμενου σχεδίου νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Για τη λύση της εφαρμόζεται η εργατική νομοθεσία για τις συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου.

Επί του Άρθρου 45

Στην **παρ. 1**, με τις δύο πρώτες περιπτώσεις προτείνεται η συμπλήρωση των αρμοδιοτήτων τόσο του Υπουργού Οικονομικών όσον αφορά στην άσκηση εποπτείας και ελέγχου στη διαχείριση δημοσίων χρημάτων και δημόσιας περιουσίας όσο και του ΓΛΚ προκειμένου να περιληφθούν στις γενικές του αρμοδιότητες η επιμέλεια για την εκτέλεση του κρατικού προϋπολογισμού, καθώς και η άσκηση ελέγχου στη δημόσια διαχείριση, αρμοδιότητες που ασκούνται σήμερα και απορρέουν από τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν.2469/1997. Με την τρίτη περίπτωση διευκρινίζεται ότι οι λογαριασμοί εκτέλεσης του προϋπολογισμού (ΚΑΕ εσόδων και εξόδων) συνιστώνται με πράξη του Υπουργού Οικονομικών ενώ με την τελευταία περίπτωση δίνεται η δυνατότητα στον Υπουργό Οικονομικών να αλλάζει με απόφασή του τους λογαριασμούς της Διπλογραφικής Λογιστικής Τροποποιημένης Ταμειακής Βάσης που καθορίζονται στο προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 76B του ν.2362/1995.

Με την **παρ. 2** μετονομάζεται η Διεύθυνση Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (ΝΠΔΔ) του ΓΛΚ σε Διεύθυνση Φορέων Γενικής Κυβέρνησης, λόγω των διευρυμένων πλέον αρμοδιοτήτων του ΓΛΚ με το ν.3871/2010.

Με τη ρύθμιση της **παρ. 3** γίνεται συμπλήρωση στο ν.2685/1999, ώστε να συμπεριληφθούν ο Πρόεδρος, τα μέλη και οι επιστημονικοί συνεργάτες του

Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνομώνων στις κατηγορίες των μετακινούμενων στο εσωτερικό και εξωτερικό

Στην **παρ. 4** διευκρινίζεται ότι, για τον έλεγχο της υπέρβασης των μηνιαίων αποδοχών των μελών ΔΕΠ, σύμφωνα με την παρ. 16 του άρθρου 28 του ν.2083/1992, οι τυχόν πρόσθετες αποδοχές, απολαβές ή αποζημιώσεις που λαμβάνουν λόγω συμμετοχής τους σε ερευνητικά προγράμματα των ΑΕΙ, ΕΠΙ ή άλλων ερευνητικών κέντρων ή ινστιτούτων, θα υπολογίζονται σε ετήσια βάση, με έτος βάσης αυτό κατά το οποίο τους καταβάλλονται.

Με τις διατάξεις της **παρ. 5** προβλέπεται η εξαίρεση των ερευνητικών και τεχνολογικών φορέων που υπάγονται στο ν.1514/1985, έχουν τη νομική μορφή νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου και αμείβονται με τις διατάξεις του μισθολογίου του ν. 3205/2003, από τις μειώσεις αποδοχών της παρ.18 του ν.3845/2010, για λόγους ίσης μεταχείρισης με τα λοιπά ερευνητικά κέντρα που υπάγονται στο ίδιο θεσμικό πλαίσιο του ν.1514/1985 αλλά έχουν τη νομική μορφή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου. Η ρύθμιση αυτή ισχύει εφόσον τα εν λόγω νομικά πρόσωπα επιχορηγούνται και εποπτεύονται από το κράτος και εφόσον ήδη τις διατάξεις των νόμων 3833/2010 άρθρο 1 παρ. 5 και 6 και 3845/2010 παρ. 4 και 5, περί μισθολογικών αναπροσαρμογών, στο προσωπικό τους.

Με τις ρυθμίσεις της **παρ. 6** συμπεριλαμβάνονται στον έλεγχο μισθοδοσίας του Υπουργείου Οικονομικών και συγκεκριμένα του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και τα νπιδ που ανήκουν στο κράτος, σε νπδδ ή σε οτα ή επιχορηγούνται τακτικά από τον κρατικό προϋπολογισμό σε ποσοστό τουλάχιστον 50% του προϋπολογισμού τους ή είναι δημόσιες επιχειρήσεις κατά την έννοια των παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 1 του ν.3429/2005 καθώς επίσης και πρόσωπα που υπάγονται στις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 1 του ν.3833/2010.

Με τη διάταξη της **παρ. 7**, οι προϊστάμενοι των ειδικών υπηρεσιών θα λαμβάνουν πλέον μόνο τις αποδοχές που προβλέπονται για την θέση τους στην ειδική υπηρεσία που υπηρετούν χωρίς τα επιδόματα ή άλλες πρόσθετες παροχές που ελάμβαναν από την θέση προέλευσής τους. Όσοι αποσπώνται ή μετακινούνται από τον δημόσιο ή ευρύτερο δημόσιο τομέα σε ειδικές υπηρεσίες θα λαμβάνουν τις αποδοχές της οργανικής τους θέσης, με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται για την καταβολή τους.

Με την **παρ. 8**, οι διατάξεις για τη μείωση των αμοιβών από συμμετοχή σε συλλογικά όργανα, όπως προβλέφθηκε στο άρθρο 7 του ν.3833/2010, καθώς και οι διατάξεις του ν.2685/1999 που προβλέπουν τις δαπάνες των μετακινούμενων υπαλλήλων, επεκτείνονται και στα ν.π.ι.δ. και δημόσιες επιχειρήσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής τόσο των διατάξεων των παραγράφων 5 και 6 του άρθρου 1 του ν. 3833/2010, όσο και αυτών του άρθρου 2 του ν.3899/2010.

Στην **παρ. 9** επιβεβαιώνεται η διατήρηση του λογαριασμού «Τ.Ε.Α.ΔΥ. Ειδικός Λογαριασμός Υπηρεσιακής Μονάδας Ε΄» και ρυθμίζονται θέματα συγκέντρωσης των σχετικών πόρων, διαχείρισης και λειτουργίας του λογαριασμού αυτού. Με το άρθρο 45 του ν.3220/2004 (Α΄15) προστέθηκαν εδάφια στην παράγραφο 3 του άρθρου 17 του ν.2676/1999 (Α΄), με τα οποία ορίστηκε ότι στους δικαιούχους ΔΙΒΕΕΤ, που είναι ασφαλισμένοι στο Τ.Ε.Α.Δ.Υ., επιβάλλεται κράτηση σε ποσοστό 6%, η οποία

υπολογίζεται σε ποσοστό 6% επί της καταβαλλόμενης σε κάθε δικαιούχο παροχής ΔΙΒΕΕΤ και μεταγενέστερα ορίστηκε σε 7%. Το ποσό που προκύπτει σύμφωνα με τα παραπάνω χορηγείται για την αύξηση του μηνιαίου μερίσματος των εν λόγω υπαλλήλων. Για τη διαχείριση των σχετικών χρηματικών ποσών λειτουργούσε ειδικός λογαριασμός στην Τράπεζα της Ελλάδος με Νο 25098/9 και τίτλο «Τ.Ε.Α.Δ.Υ. Ειδικός Λογαριασμός Υπηρεσιακής Μονάδας Ε΄». Μετά την κατάργηση των ειδικών λογαριασμών που λειτουργούσαν σε υπουργεία, ν.π.δ.δ. και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, με τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν. 3697/2008 (Α΄194), το Τ.Ε.Α.Δ.Υ. θεώρησε ότι καταργήθηκε και ο παραπάνω ειδικός λογαριασμός και ότι οι σχετικοί πόροι περιήλθαν στον προϋπολογισμό του. Η ορθότητα της άποψης αυτής, όμως, αμφισβητείται, δεδομένου ότι ο παραπάνω λογαριασμός αφενός δεν χρηματοδοτείται από κοινωνικούς πόρους και συνεπώς δεν έχει ένα από τα βασικά χαρακτηριστικά των καταργούμενων λογαριασμών (βλ. άρθρο 1 ν.3697/2008) και αφετέρου διότι χρηματοδοτείται αποκλειστικά από τις κρατήσεις σε βάρος των υπαλλήλων και εξαιρείται για το λόγο αυτό από την κατάργηση με ρητή διάταξη της παραγράφου 1γ του άρθρου 3 του ν. 3697/2008.

Επισημαίνεται ότι με την οικ.2/42423/Α0024/10.6.2009 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών (Β΄ 1162/15.6.2009) ορίστηκε ότι στους εξαιρούμενους από την κατάργηση λογαριασμούς υπάγεται και ο λογαριασμός με Νο 25098/9 και τίτλο «Τ.Ε.Α.Δ.Υ. Ειδικός Λογαριασμός Υπηρεσιακής Μονάδας Ε΄», που τηρείται στην Τράπεζα της Ελλάδος.

Με την **παρ. 10** ρυθμίζονται νομοθετικά ζητήματα της Ισραηλιτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης (Ι.Κ.Θ.). Συγκεκριμένα:

Ι. Με τον α.ν. 890/1937 (Α΄ 394) ρυθμίστηκε νομοθετικά ο τρόπος διάθεσης της εκτάσεως που χρησιμοποιούνταν στην πόλη της Θεσσαλονίκης ως Ισραηλιτικό Νεκροταφείο, το οποίο χρονολογείτο άνω των τετρακοσίων ετών και καταλάμβανε συνολική έκταση 300 στρεμμάτων (σύμφωνα με την επίσημη ιστοσελίδα της Ισραηλιτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης (Ι.Κ.Θ.) ή 450 περίπου στρεμμάτων (σύμφωνα με την 9165/1998 προδικαστική απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και την καταγεγραμμένη ως δημόσιο κτήμα έκταση), κείμενη εκτός των ανατολικών τειχών της παλαιάς πόλης. Σύμφωνα με την νομοθετική αυτή ρύθμιση, η ως άνω έκταση θα εξακολουθούσε να χρησιμοποιείται ως νεκροταφείο για ένα μόνο ακόμη έτος από την ισχύ του νόμου. Μετά την πάροδο του έτους απαγορευόταν απολύτως η ταφή εντός της εκτάσεως αυτής, στην οποία ο Δήμος Θεσσαλονίκης αναλάμβανε την υποχρέωση να φυτέψει δένδρα και να διατηρεί άλσος, χωρίς να θιγούν οι ευρισκόμενοι σε αυτήν τάφοι. Με τον ίδιο νόμο ορίστηκε ότι εξαιρετικώς το προς το βόρειο μέρος της ως άνω έκτασης κείμενο τμήμα της, επιφάνειας 12.300 τ.μ., περιέρχεται στην κυριότητα, νομή και κατοχή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Σημειώνεται ότι στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης παραχωρούνταν τμηματικά, ήδη από το έτος 1928 έως το 1955, ακίνητα και εκτάσεις από το Ελληνικό Δημόσιο, εκ των οποίων οι περισσότερες αποτελούσαν τμήματα του δημοσίου κτήματος ΒΚ 1340, ήτοι της ευρύτερης έκτασης στην οποία περιελήφθησαν τα παλαιά εβραϊκά νεκροταφεία. Τον Δεκέμβριο του 1942 με αρχές του έτους 1943 τα εβραϊκά νεκροταφεία της πόλης της Θεσσαλονίκης που βρίσκονταν στην παραπάνω έκταση καταστράφηκαν ολοσχερώς, κατά τρόπο βέβηλο και βίαιο, με διαταγή των γερμανικών αρχών κατοχής. Σύμφωνα με την επίσημη ιστοσελίδα της Ι.Κ.Θ., μετά την απελευθέρωση η Κοινότητα χρησιμοποιεί το νέο νεκροταφείο της στην περιοχή της Σταυρούπολης, το οποίο της παραχωρήθηκε το έτος 1938.

II. Το 1961 η Ι.Κ.Θ. άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης αγωγή, κατά του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Α.Π.Θ.), με την οποία ζήτησε να αναγνωρισθεί κυρία πέντε (5) ακινήτων, επιφανείας 7.088, 16.200, 10.125, 4.050 και 10.800 τ.μ. και συνολικής επιφανείας 48.263 τ.μ., τα οποία κατά τους αγωγικούς ισχυρισμούς κατείχε το Πανεπιστήμιο, τα μεν τέσσερα από τα οποία είχε αποκτήσει με ταπία, το δε πέμπτο με συμβόλαιο, προς επέκταση των εκτάσεων που είχαν παραχωρηθεί από το οθωμανικό δημόσιο για να χρησιμοποιηθούν ως εβραϊκά νεκροταφεία.

Το Α.Π.Θ., μετά από επανειλημμένες αναβολές και ματαιώσεις της συζήτησης της ως άνω αγωγής, με την από 26-8-1991 ανακοίνωση δίκης προσεπικάλεσε σε αναγκαστική παρέμβαση αφενός μεν το Ελληνικό Δημόσιο, ως δικαιοπάροχό του, αφετέρου δε την Εκκλησία της Ελλάδος, ως διάδοχο του Οργανισμού Διοίκησης Εκκλησιαστικής Περιουσίας (ΟΔΕΠ).

Το Ελληνικό Δημόσιο με την από 5-5-1992 πρόσθετη υπέρ του Α.Π.Θ παρέμβαση του, ισχυρίσθηκε, μεταξύ άλλων, ότι: α) η έκταση (μείζων έκταση 450 στρεμμάτων περίπου) που καταλάμβαναν στην πόλη της Θεσσαλονίκης τα Ισραηλιτικά Νεκροταφεία, καταγράφηκε κατόπιν της Θ.5880/14.10.1943 εντολής της Γενικής Διευθύνσεως Φορολογίας του Υπουργείου Οικονομικών, ως δημόσιο κτήμα με αριθμό ΒΚ 1340, περιήλθε στο Δημόσιο εκ διαδοχής από το Τουρκικό Δημόσιο, β) τμήματα της εκτάσεως αυτής (της μείζονος ήτοι του ΒΚ 1340) παραχωρήθηκαν στο Α.Π.Θ, στον ΟΔΕΠ κ.λπ., γ) τα επίδικα ακίνητα ουδέποτε αποτέλεσαν «ιδιοκτησίες», αλλά διατελούσαν πάντοτε υπό την κυριότητα του Δημοσίου, και εφ' όσον εξέλιπε ο αρχικός σκοπός για τον οποίο είχαν διατεθεί και προορισθεί, οι γαίες αυτές επανήλθαν και κατά χρήση στο Δημόσιο, δ) δεν εφαρμόζουν οι επικαλούμενοι τίτλοι εξουσίας (ταπία και συμβόλαιο) στα κατεχόμενα από το Α.Π.Θ ακίνητα.

Επί της αγωγής, της ανακοίνωσης δίκης με προσεπίκληση σε αναγκαστική παρέμβαση και της πρόσθετης υπέρ του Α.Π.Θ. παρέμβασης του Ελλ. Δημοσίου, εκδόθηκε η 9185/1998 προδικαστική απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση του εναγομένου Πανεπιστημίου περί καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος εκ μέρους της ενάγουσας Ι.Κ.Θ.

Με την ίδια απόφαση διατάχθηκε η διενέργεια πραγματογνωμοσύνης, προκειμένου να διακριβωθεί εάν τα επίδικα ακίνητα κείνται εντός της έκτασης που είχε παραχωρηθεί από τις τουρκικές αρχές στην ενάγουσα για την ίδρυση των νεκροταφείων της και εάν τα επίδικα ακίνητα περιλαμβάνονταν στους τίτλους, που επικαλείται η ενάγουσα.

III. Σε εκτέλεση της προδικαστικής απόφασης, συντάχθηκε η από 18-10-2005 έκθεση πραγματογνωμοσύνης του διορισθέντος πραγματογνώμονα Ι.Τ., διπλωματούχου τοπογράφου μηχανικού του Α.Π.Θ., δημοσίου υπαλλήλου στην Δ/νση Δημοσίων Έργων Π.Κ.Μ.

Σύμφωνα με την έκθεση πραγματογνωμοσύνης, τα επίδικα ακίνητα α): ήταν ανεξάρτητες και αυτοτελείς ιδιοκτησίες και δεν αποτελούσαν μέρος της ευρύτερης έκτασης που είχε παραχωρηθεί από την Οθωμανική Διοίκηση για την κάλυψη των ταφικών αναγκών της Ι.Κ.Θ., β) περιλαμβάνονται καθ' ολοκληρία στους τίτλους ιδιοκτησίας, γ) τέσσερα από τα ακίνητα περιλαμβάνονται στη μείζονα έκταση του Δημοσίου Κτήματος ΒΚ 1340, ενώ το πέμπτο ακίνητο βρίσκεται εκτός της έκτασης αυτής. Από τα τέσσερα ακίνητα, έκταση 4.918 τ.μ. του πρώτου από αυτά μεταβιβάσθηκε από το Δημόσιο στο Α.Π.Θ. Το δεύτερο ακίνητο επιφανείας 12.800 τ.μ., μεταβιβάσθηκε ολόκληρο στο Α.Π.Θ. από το Δημόσιο. Από το τρίτο ακίνητο

9.589 τ.μ. μεταβιβάσθηκαν αφενός στο ΑΠΘ και αφετέρου στον Αθλητικό Γυμναστικό Σύλλογο «Ηρακλής». Τέλος, τμήμα εμβαδού 6.820 τ.μ. του τετάρτου ακινήτου βρίσκεται εντός της εκτάσεως που πωλήθηκε από το Δημόσιο στον Α.Γ.Σ. «Ηρακλής».

Προς αντίκρουση της διενεργηθείσας ως άνω δικαστικής πραγματογνωμοσύνης, το ΑΠ.Θ διόρισε ως τεχνική σύμβουλο την Ε.Κ., Προϊσταμένη της Κτηματικής Υπηρεσίας Θεσσαλονίκης, η οποία συνέταξε την από 19.12.2006 τεχνική έκθεση. Το Ελληνικό Δημόσιο διόρισε ως τεχνικό σύμβουλο τον Δ. Κ., υπάλληλο του Κέντρου Διαφύλαξης Αγιορείτικης Κληρονομιάς (ΚΕΔΑΚ) του Υπουργείου Μακεδονίας & Θράκης (ΥΜΑΘ), ο οποίος συνέταξε την από 1.12.2006 τεχνική έκθεση. Σύμφωνα με τις ως άνω τεχνικές εκθέσεις, οι τίτλοι της Ι.Κ.Θ. αναφέρονται σε ακίνητα που βρίσκονται εκτός της κατεχομένης από το Α.Π.Θ, εκτάσεως.

Επιπλέον, για τη συγκεκριμένη υπόθεση, συντάχθηκαν κατ' ανάθεση της Ι.Κ.Θ.: α) η χωρίς ημερομηνία έκθεση πραγματογνωμοσύνης του Ι.Σ., Τοπογράφου - Μηχανικού, β) το χωρίς ημερομηνία πόρισμα μελέτης επί έρευνας και εφαρμογής τίτλων του Δ.Μ. και στ) η από 28-1-2003 τεχνική έκθεση του Α.Κ., Τοπογράφου.

Στις ως άνω εκθέσεις και πραγματογνωμοσύνες περιέχονται αλληλοσυγκρουόμενα συμπεράσματα σχετικά με τη θέση και την εφαρμογή των τίτλων εντός του χώρου των παλαιών ισραηλιτικών νεκροταφείων των πέντε (5) επιδίκων ακινήτων, πλην όμως, από όλες, συμπεριλαμβανομένης και της εκθέσεως του τεχνικού συμβούλου που διορίσθηκε από το Ελληνικό Δημόσιο (με εξαίρεση την έκθεση της τεχνικής συμβούλου του Αριστοτελείου, κατά την οποία κανένα ακίνητο δεν εμπίπτει στον χώρο του Αριστοτελείου), προκύπτει ότι ένα από τα ακίνητα εκτάσεως 8 παλαιών στρεμμάτων, αναφερόμενο στον υπ' αριθμ. 60 του μηνός Απριλίου, έτους 1289 (1873) τουρκικό τίτλο (ταπί) του Οθωμανικού Κτηματολογίου, εμπίπτει στον χώρο των παλαιών ισραηλιτικών νεκροταφείων, καθώς και στην έκταση που έχει παραχωρηθεί στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Μετά τη σύνταξη της δικαστικής πραγματογνωμοσύνης και των εκθέσεων των τεχνικών συμβούλων του Α.Π.Θ. της Ι.Κ.Θ. και του Δημοσίου, η ως άνω διαφορά εκκρεμεί ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, χωρίς να έχει προσδιορισθεί δικάσιμος για τη μετ' απόδειξη συζήτησή της.

IV. Την 4.7.2006 συνομολογήθηκε μνημόνιο συμφωνίας μεταξύ αφενός των Υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, Χ. Φώλια και Π. Δούκα και αφετέρου του Προέδρου του Κοινοτικού Συμβουλίου της Ι.Κ.Θ, σύμφωνα με το οποίο τα μέρη θεωρούν δυνατή την εξεύρεση εξωδικαστικής λύσης, αποδεκτής και από τις δύο πλευρές, λόγω του ηθικού χαρακτήρα και της σημασίας του θέματος.

Σε εφαρμογή της συμφωνίας αυτής, με την υπ' αριθμ. 101468/249/0006^Α/6.3.2008 (ΦΕΚ ΤΟΔΔ 105) απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών συστήθηκε ad hoc Επιτροπή αποτελούμενη από έναν Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ως Πρόεδρο, και τον προϊστάμενο της Κτηματικής Υπηρεσίας Ν. Θεσσαλονίκης, τοπογράφο μηχανικό, την προϊσταμένη τμήματος στην ίδια Κτηματική Υπηρεσία, αρχιτέκτονα μηχανικό, έναν πολιτικό μηχανικό, επίσης υπάλληλο της ως άνω Κτηματικής, έναν δικηγόρο και τον Πρόεδρο του Κ.Σ. της Ι.Κ.Θ., ως μέλη.

Στην επιτροπή αυτή ανατέθηκε η μελέτη, εξέταση και εφαρμογή των επικαλούμενων από το Α.Π.Θ και την Ι.Κ.Θ τίτλων ιδιοκτησίας και η εισήγηση σχετικά με το ιδιοκτησιακό καθεστώς. Με την υπ' αριθμ. 1053083/526/0006^Α/13.5.2008 νεώτερη υπουργική απόφαση ανατέθηκε συμπληρωματικά στην Επιτροπή, σε περίπτωση που εισηγηθεί την ύπαρξη ιδιοκτησιακού δικαιώματος της Ι.Κ.Θ., σε επιμέρους τμήματα ή

σε όλη την παραπάνω έκταση, να αποτιμήσει την αξία της και να προτείνει άλλα ακίνητα ισόποσης αξίας, για να αποδοθούν στην Ισραηλιτική Κοινότητα.

Οι μηχανικοί-μέλη της Επιτροπής συνέταξαν τεχνική έκθεση, σύμφωνα με την οποία κατά την προσπάθεια εφαρμογής των τίτλων των πέντε (5) επιδίκων ακινήτων διαπιστώθηκε ότι υπάρχει αοριστία και ασάφεια ως προς τα όρια, γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα να εφαρμόζονται σε διαφορετικές θέσεις. Μετά από την στατιστική απεικόνιση – τοποθέτηση των ακινήτων όλων των εκθέσεων, προέκυψε (με αντίθετη γνώμη του μέλους της Επιτροπής, Προϊσταμένης της Κτηματικής Υπηρεσίας) ότι ένα από τα πέντε ακίνητα εμπίπτει στην περιοχή του Α.Π.Θ., με πιθανότερη θέση αυτή που βρίσκεται πλησίον του Νοσοκομείου Α.Χ.Ε.Π.Α..

Ακολουθώντας, σύμφωνα με τα από 20-7-2009 πρακτικά, η Επιτροπή πρότεινε «κατά συμβιβασμό, την παραχώρηση από το Ελληνικό Δημόσιο προς την Ισραηλιτική Κοινότητα εκτάσεως 7.349, 37 τ.μ. αξίας 9.943.697 ευρώ», αποφαινόμενη ότι το ανωτέρω ακίνητο εκτάσεως 8 παλαιών στρεμμάτων έχει έκταση 7.349, 37 τ.μ., και σύμφωνα με το 3929/2.3.2009 έγγραφο της Ι΄ ΔΟΥ Θεσσαλονίκης έχει αξία 9.943.697 ευρώ.

V. Επί της από 2-12-2009 αίτησης της Ισραηλιτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης (Ι.Κ.Θ.) περί συμβιβαστικής επίλυσης της διαφοράς που προκλήθηκε με την άσκηση της από 21-9-1961 (αρ. κατ. 2046/1961) αγωγής της Ι.Κ.Θ. κατά του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Α.Π.Θ.), ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, υπέρ του οποίου παρενέβη το Δημόσιο με την από 5-5-1992 (αρ. κατ. 1508ΤΠ/2444/15-5-1992 πρόσθετη παρέμβασή του, το Α΄ Τμήμα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, όπως προκύπτει από το 1915/2010 πρακτικό του, που εγκρίθηκε από τον Υπουργό Οικονομικών, γνωμοδότησε κατά πλειοψηφία να απόσχει το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους από την εξέταση της προαναφερθείσας αίτησης, επειδή είναι αναρμόδιο, καθ' όσον το τιθέμενο ζήτημα άπτεται της άσκησης της κυβερνητικής πολιτικής.

VI. Ενόψει των ανωτέρω ενδείκνυται η οριστική επίλυση της διαφοράς, η οποία πέραν της αβεβαιότητας ως προς την τελική έκβασή της, δεν έχει αποκλειστικώς νομική διάσταση, αλλά συνδέεται και με τα ανθρωπιστικά ιδεώδη, διότι εντάσσεται στο πλαίσιο της ευρύτερης αποκατάστασης των συνεπειών του ολοκαυτώματος, ενόψει του γεγονότος ότι συνάπτεται με την προκληθείσα κατά τρόπο βέβηλο καταστροφή, κατά διαταγή των αρχών κατοχής, σχεδόν του συνόλου της Ισραηλιτικής Κοινότητας της Θεσσαλονίκης, καθώς και της συνδεδεμένης με το νεκροταφείο μακραίωνης ιστορικής της μνήμης. Υπενθυμίζεται η διακήρυξη του Συνεδρίου στο Τερεζίν (της 26-30.6.2009), όπου με τη σύμφωνη γνώμη της Ελλάδας διατυπώνεται η ανάγκη διευθέτησης των ζητημάτων που σχετίζονται με την ακίνητη περιουσία εβραϊκών οργανισμών την περίοδο του ολοκαυτώματος.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπεται, ύστερα από σύμφωνη γνώμη της Ισραηλιτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης, η αποζημίωσή της για την αξία του ενός από τα πέντε ακίνητα, που διεκδικεί, συνολικής έκτασης 7.349,37 τ.μ., ως προς το οποίο η συσταθείσα από το Δημόσιο Επιτροπή, έκρινε κατά πλειοψηφία, ότι έχει δικαίωμα κυριότητας συνολικού ποσού 9.943.697 ευρώ, όπως έκρινε η ίδια Επιτροπή, με παραίτηση της Ι.Κ.Θ. τόσο από την ασκηθείσα αγωγή, και από το δικαίωμα για άσκηση αγωγής. Η εξόφληση της οφειλής θα πραγματοποιηθεί με την έκδοση δύο εντόκων ομολόγων του Δημοσίου πενταετούς και δεκαετούς διάρκειας. Οι

λεπτομέρειες για την έκδοση των ομολόγων θα καθοριστούν με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Με την **παρ. 11** ρυθμίζεται το θέμα της απρόσκοπτης δανειοδότησης του Οργανισμού του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών, καθώς για το έργο της κατασκευής του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών και την αποπεράτωση όλων των εργασιών ολοκλήρωσής του είχε χορηγηθεί, μεταξύ άλλων πηγών χρηματοδότησεως, δάνειο στον ΟΜΜΑ από την Εθνική Τράπεζα με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου. Ενόψει του περιορισμού του ύψους της επιχορηγήσεως του ΟΜΜΑ από το Δημόσιο λόγω της τρεχούσης δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας, η απρόσκοπτη εξυπηρέτηση του δανείου κάθε φορά από τον ΟΜΜΑ δεν είναι βέβαιη. Προς αποφυγή εμπλοκών που θα μπορούσαν να επηρεάσουν τη λειτουργία της δανειακής συμβάσεως αλλά και τις δραστηριότητες του ΟΜΜΑ, και ενόψει επίσης των δυσχερειών που συνδέονται με την ενεργοποίηση κάθε φορά της εγγυήσεως του Ελληνικού Δημοσίου, προβλέπεται προς διευκόλυνση του όλου χρηματοδοτικού σχήματος η απευθείας εξυπηρέτηση του δανείου από το Δημόσιο.

Για τους ίδιους λόγους αντίστοιχη ρύθμιση προτείνεται και για την Κτηματική Εταιρία του Δημοσίου (ΚΕΔ).

Με την **παρ. 12**, παρέχεται αναδρομικά, η δυνατότητα στο Ελληνικό Δημόσιο, προκειμένου να καλύψει υποχρεώσεις του σε φορείς του δημόσιου ή ιδιωτικού τομέα, σε εθνικό ή αλλοδαπό νόμισμα, να εκδίδει κρατικά χρεόγραφα εντόκων γραμματίων ή ομολόγων ή άλλων τίτλων δανεισμού στα πλαίσια του εκτελούμενου κρατικού προϋπολογισμού, με την σύμφωνη γνώμη των εν λόγω φορέων. Εξουσιοδοτείται ο Υπουργός Οικονομικών να καθορίσει με απόφασή του το ύψος των εκδιδόμενων τίτλων, τον σκοπό, τους όρους, τις διαδικασίες και κάθε άλλη τεχνική λεπτομέρεια που αφορά την έκδοσή των τίτλων αυτών.

Στην **παρ. 13** παρέχεται η δυνατότητα διανυκτέρευσης τόσο στους ελεγκτές που υπηρετούν σε ορισμένες Περιφερειακές Διευθύνσεις Σ.Δ.Ο.Ε. όσο και σε όλο το προσωπικό της ΕΛ.ΣΤΑΤ. για μετακινήσεις τους από 120 χιλιόμετρα και πάνω, με ιδιόκτητο ή υπηρεσιακό αυτοκίνητο ή από 80 χιλιόμετρα και πάνω, με συγκοινωνιακό μέσο, λόγω της φύσεως της εργασίας τους, προκειμένου να αποφευχθεί δαπάνη άσκοπων μετακινήσεων και απώλεια εργατωρών που μπορεί να προκαλέσει πρόβλημα στην ομαλή ροή του έργου τους.

Με την **παρ. 14** οι διατάξεις που αφορούν στα έξοδα κίνησης του άρθρου 35 παρ. 3 του ν.1882/1990 καθώς και στα έξοδα μετακίνησης εντός έδρας του άρθρου 5 του ν.2685/1999, επεκτείνονται και στο σύνολο του προσωπικού της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής (ΕΛ.ΣΤΑΤ.).

Επί του Άρθρου 46

Η προτεινόμενη διάταξη έχει σκοπό την αντιμετώπιση με ενιαία κριτήρια και την εξ αυτών ορθολογική κατηγοριοποίηση των παραβόλων και των χρηματικών ποσών που εισπράττονται από το Εθνικό Κέντρο Πιστοποίησης Δομών Δια Βίου Μάθησης (Ε.ΚΕ.ΠΙΣ.) για τον έλεγχο που πραγματοποιεί στους φακέλους και στις εγκαταστάσεις των φορέων εκπαίδευσης και κατάρτισης.

Η κατηγοριοποίηση των ποσών συναρτάται με τον πραγματικό όγκο εργασίας του ΕΚΕΠΙΣ για τον έλεγχο κάθε είδους φορέα (ΚΕΜΕ, ΕΕΣ). Για την ταχύτερη

είσπραξη από το ΕΚΕΠΙΣ, το οποίο χρηματοδοτείται με ποσοστό χαμηλότερο του 1% από τον κρατικό προϋπολογισμό, τα χρηματικά ποσά για χορήγηση, ανανέωση κλπ άδειας λειτουργίας των ΚΕΜΕ και των ΕΕΣ καταβάλλονται απευθείας σε τραπεζικό λογαριασμό του ΕΚΕΠΙΣ.

Επί του άρθρου 47

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις της **παρ. 1** επέρχονται τροποποιήσεις στο ν. 3862/2010, με τις διατάξεις του οποίου ενσωματώθηκε στην ελληνική έννομη τάξη η οδηγία 2007/64, για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά. Διορθώνονται τα εκ παραδρομής λάθη προκειμένου να γίνονται ορθά οι παραπομπές καθώς αυτές αναφέρονται στις προϋποθέσεις χορήγησης άδειας ιδρυμάτων πληρωμών και να καταστεί δυνατή η εφαρμογή των διατάξεων του νόμου αυτού.

Με την **παρ. 2** προστίθενται παράγραφοι 5, 6 και 7 στο ν. 3878/2010, με τις οποίες ρυθμίζονται ζητήματα διαδικασίας της συγχώνευσης με απορρόφηση της εταιρείας «ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΑΚΙΝΗΤΑ Α.Ε.» από την εταιρεία «ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ Α.Ε.», η οποία μετονομάζεται σε «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΑΚΙΝΗΤΑ Α.Ε.». Ορίζεται ότι το σύνολο των στοιχείων του ενεργητικού και παθητικού της «ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΑΚΙΝΗΤΑ Α.Ε.» εισφέρονται στην απορροφώσα εταιρεία, η οποία από την έναρξη ισχύος του νόμου υποκαθίσταται σε όλα τα δικαιώματα, υποχρεώσεις και έννομες σχέσεις της απορροφώμενης εταιρείας η οποία παύει να υφίσταται.

Με την **παρ. 3** προστίθεται παράγραφος 8 στο άρθρο 21 του ν. 3878/2010, με την οποία ορίζεται ότι ενόψει της συγχώνευσης των δύο εταιρειών και μεταφοράς του προσωπικού της εταιρείας «ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΑΚΙΝΗΤΑ Α.Ε.» στην εταιρεία «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΑΚΙΝΗΤΑ Α.Ε.» καταρτίζεται ο εσωτερικός κανονισμός λειτουργίας στον οποίο ορίζονται οι απαιτούμενες οργανικές θέσεις προσωπικού της εταιρείας. Ο Οργανισμός εγκρίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Πολιτισμού και Τουρισμού και στις θέσεις που προβλέπει εντάσσονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου οι πάσης φύσεως εργαζόμενοι των δύο εταιρειών.

Με την **παρ. 4** προστίθενται λέξεις στην παράγραφο 3 του άρθρου 9 του ν. 3861/2010, με την οποία προβλέπεται ότι ως εισηγητές στο ειδικό υπηρεσιακό συμβούλιο, συνταξιούχοι δικαστικοί λειτουργοί της διοικητικής δικαιοσύνης ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου ή συνταξιούχοι λειτουργοί του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Συμπληρώνεται οι ρύθμιση και με τους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς της πολιτικής δικαιοσύνης, οι οποίοι εκ παραδρομής δεν είχαν συμπεριληφθεί στην αρχική ρύθμιση. Η προτεινόμενη ρύθμιση κρίνεται αναγκαία προς διευκόλυνση του έργου και την αποτελεσματικότερη λειτουργία του Ειδικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου (Ε.Υ.Σ)

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της **παρ. 5** προστίθεται νέο εδάφιο στην παράγραφο 3 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Η ρύθμιση αυτή είναι ειδική αφού αφορά μόνο την αρμοδιότητα του Διοικητικού Εφετείου για τις φορολογικές υποθέσεις που προκύπτουν στο πλαίσιο του ιδίου φορολογικού ελέγχου και ανεξάρτητα από την συνάφεια των προσβαλλόμενων πράξεων, προϋπόθεση, η οποία, αντιθέτως, απαιτείται από το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 6 του ΚΔΔ, που ως γενική διάταξη αφορά την αρμοδιότητα των Διοικητικών Πρωτοδικείων και

Διοικητικών Εφετειών για το σύνολο των χρηματικών διαφορών. Με τη ρύθμιση αυτή το Διοικητικό Εφετείο καθίσταται αρμόδιο για όλα τα φορολογικά αντικείμενα ανεξαρτήτως ποσού κατά του ίδιου υπόχρεου, με την προϋπόθεση ότι είναι αρμόδιο για κάποια από αυτά, αν στο πλαίσιο του ίδιου προσωρινού ή οριστικού φορολογικού ελέγχου έχουν καταλογιστεί για το ίδιο οικονομικό έτος ή διαχειριστική περίοδο με την ίδια ή περισσότερες πράξεις, διάφορα ποσά.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της **παρ. 6** καθορίζεται κατώτατο όριο προμήθειας των εμπόρων χονδρικής και λιανικής πώλησης των καπνοβιομηχανικών προϊόντων σε 8,3% και 31,3% αντίστοιχα, στη λιανική τιμή προ φόρων. Η διάταξη αυτή ισχύει από 1-1-2011.

Με την **παρ. 7** επέρχονται τροποποιήσεις στο άρθρο 3 του ν. 3429/2005, προκειμένου οι εκπρόσωποι των εργαζομένων στα διοικητικά συμβούλια των δημοσίων επιχειρήσεων που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του ν. 3429/2005, να μην ορίζονται με απόφαση της ΔΕΔΕΚΟ, αλλά όπως ορίζει το καταστατικό της κάθε δημόσιας επιχείρησης. Το Διοικητικό συμβούλιο υποχρεούται να γνωστοποιεί στην Ειδική Γραμματεία ΔΕΚΟ τη σύνθεση των μελών του, όπως αυτή διαμορφώνεται κάθε φορά.

Αυτά επιδιώκονται με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου και παρακαλείται η Εθνική Αντιπροσωπεία για την ψήφισή του.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ Αθήνα, Φεβρουαρίου 2011

**ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

**ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ**

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΗΣ

**ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**

ΧΑΡΗΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΧΑΡΗΣ ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ

**ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ
ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ**

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ